

הادرא רבא קדישא

הادرא רבא קדישא

למְרַנּוֹ, אמר רבי שמעון לחרדיים, עד מתי נשב בקהלים עםוז אחד? כתוב (טהילים קיט) עלשות לה הפרו תורה. הימים העשויים קתנים, ובעליהם החוב דוחק. הבירוז קורא כל יום, וקוארינו בשוליו משדרה קטנים הם, והם יודעים הקרים, לא משגיחים ולא יודעים לאיזה מקום הולכים פראוי. התפנסו החברים לבית האדרא, לבושים שרין סיף, ורמחים בידיכם! הזרו בתקוניכם, בעצה, בחכמה, בשכל, בדעת, במראה, בידים, ברוגלים. המליכו עליהם למי שברשותו חיים ומות. לגוז דברי אמת, דברים שקדושים עלילונים מקשיבים להם ושמחים לשמעם ולדעתם אוטם.

ישב רבי שמעון ובקה, ואמר, אוֹי אָמֵן אָגָלָה! אוֹי אָמֵן לֹא אָגָלָה! החברים שהיו שם שתקנו. עמד רבי אמר ואמר לו, אם נוץ לפניו מר לגלוות, הרי כתוב (שם כה) סוד היה ליראיו, והרי חברים אלו הם יראי הקדוש ברוך הוא, וכבר נכנסו באדרת בית המשכן, מהם נכנסו, מהם יצאו.

שנינו, לנו החברים לפניו רבי שמעון, ונמצאו רבי אלעזר בןנו, ורבי אבא, ורבי יהודה, ורבי יוסי בר יעקב, ורבי יצחק, ורבי חזקיה בר רב, ורבי חייא, ורבי יוסי, ורבי ייסא. ידים נתנו לרבי שמעון, ואצבעות זקפו למטה, ונכנסו בשדרה בין העצים ישבו. קם רבי שמעון והחפפל תפלתו, ישב בחותם ואמר, כל אחד ישים ידו בחזקון.שמו ידריהם, ולקח אותם. פתח ואמר, (דברים כ) ארוור האיש אשר יעשה פסל ומפטחה [ונגו'] מעשה ידי חרש (דף קכ"ח ע"א) רשם בסתור ועננו כל העם ואמרו אמן.

הניא, אמר רבי שמעון לחרדיים, עד אימת ניתיב בקהל מא חד סמבה. כתיב (טהילים קיט) עת לעשות לוי הפרו תורה. יומין זעירין, ומארי דחויב דחיק. ברוזא קاري כל יומא, ומחצדי מקהלא זעירין אינון. ואני הושוו ברכמא. לא אשגחן, ולא ידעין, لأن אחר אזלין כמה דעתך. אתכנשו חביבה לבי אדרא, מלובשין שרים סייפי ורומח בידיכון, איזדרו בתקוניכון. בעיטה, בחכמתא, בדעתא. בחיזוג. בידין. ברגליין (נ"א במלחדרין וגלין). אמלכו עליכון למאן (ס"א למלא) דברשותה חי ומוות. למגער מלין דקשות. מלין דקדיש, עליונים צייתי להו, וחדאן למשמע להו, ולמנדע להו.

ניתיב רבי שמעון ובקה, ואמר ווי אי גלינא, ווי אי לא גלינא. חביבה דהודה תפין אשתיקו. קם רבי אבא ואמר ליה, אי ניחא קמיה דמר לבלאה, הא כתיב (טהילים כה) סוד יי' ליראיו, והא חביבה אילין דחלין דקדיש אבריך הוא אינון, וכבר עאלו באדרא דברי משכנא, מהו עאלו, מהו נפקו.

הנא, אתmeno חביבה קמיה דרבינו שמעון, ואשתכח, רבי אלעזר בריה. ורבי אבא. ורבי יהודה. ורבי יוסי בר יעקב. ורבי יצחק. ורבי חזקיה בר רב. ורבי חייא. ורבי יוסי. ורבי ייסא. ידין יהבו לרבי שמעון, ואצבען זקפו לעילא. ועאלו בקהלא בגין אילני ריבתו. קם רבי שמעון וצלי אלותה, ניתיב בגויהו ואמר, כל חד ישני יDOI בתוקפי. שוו ידריהו, ונסיב לוון פטה ואמר (דברים כ) ארוור האיש אשר יעשה פסל ומפטחה מעשה ידי חרש (דף קכ"ח ע"א) רשם בסתור ועננו כל העם ואמרו אמן.

פָתַח רַبִּי שְׁמֻעֹן וְאָמֵר, עַת לְעַשׂוֹת לְהָ? מְדוּעַ עַת לְעַשׂוֹת לְהָ? מְשִׁים הַפְּרוּ תּוֹרֶתֶךָ. מֵהַ זֶה הַפְּרוּ תּוֹרֶתֶךָ? תּוֹרָה שְׁלָמָעָלה שַׁחֲיאָ מִתְבְּטָלָת אָם לֹא יַעֲשָׂה בְּתַקְוֹנָהָה. וְלֹעֲתִיקָה הַיּוֹםִים נָאָמָר. בְּתוּב (דברים ל') אֲשֶׁרֶיךְ יִשְׂרָאֵל מֵי כָּמוֹךְ, וְכַתוּב (שםות ט) מֵי כָּמוֹךְ בְּאַלְמָה הָ?

קָרָא לְרַבִּי אַלְעָזֶר בָּנוֹ, הַוְשִׁיבוֹ לְפָנָיו, וְלְרַבִּי אַבָּא מֵץ אַחֲרָיו, וְאָמַר, אָנוּ כָּל הַכֶּל. עַד עַכְשָׂו הַתְּפִקְנָה הַעוֹמְדִים. שְׁתָקָה. שְׁמֻעוֹ קֹול, וְאַרְכְּבּוֹתָיהם נִקְשָׂו זֶה לָזֶה. אַיזָּה קֹול? קֹול שֶׁל בְּנֵי פִּיהָ הַעֲלִיּוֹתָה שְׁמַתְכָּנָסִים.

שְׁמַח רַבִּי שְׁמֻעֹן וְאָמֵר, (חבקוק א) ה' שְׁמַעְתִּי שְׁמַעְךָ יְרָאָתִי. שֶׁם רְאוּיָה לְהִזְוֹת יְרָאָ. אָנוּ בְּחַכְבּוֹת פָּלוּי הַדָּבָר, שְׁכַתּוּב (דברים ו) וְאַהֲבָתָה אֶת ה' אֱלֹהִיךְ, וְכַתוּב (שם ט) מַאֲהָבָת ה' אֶתְכֶם, וְכַתוּב (מלאכי א) אֶתְכֶם וְגֹו.

רַבִּי שְׁמֻעֹן פָתַח וְאָמֵר, (משלי יא) הַוְלָךְ רַכְבֵּיל מְגַלָּה סֹוד וְנָאָמַן רֹוח מִכְפָּה דָבָר. הַוְלָךְ רַכְבֵּיל, הָאֵי קָרָא קָשְׁיאָ, (כיוון ואהמָר רַכְבֵּיל אַמְּאֵי הַוְלָךְ) אִיש רַכְבֵּיל מִבְּعֵד לִיהְיָה לְמִימָר, מִאן הַוְלָךְ. אֶלָּא מִאן דָלָא אִתְיִישָׁב בְּרוֹחִיה, וְלֹא הָוו מְהִימָּא, הַהְוָא מֶלֶה דְשָׁמָע, אַזְיל בְּגֻוִּיה בְּחִיזְרָא בְמִיא, עד דְרָמִי לִיהְיָה לְבָר. מַאי טַעַמָּא. מְשֻׁום דְלִילָת רֹחִיה רֹוחָא דְקִיּוּמָא. אַבְלָמָאן דְרוֹחִיה רֹוחָא דְקִיּוּמָא, בִּיה בְּתִיב, וְנָאָמַן רֹוח מִכְפָּה דָבָר. וְנָאָמַן רֹוח, קִיּוּם הַרוּחָם. (כמו ותקעתו יתד במקום נאקו) בְּרוֹחָא (נ"א ברוא) תְּלִיאָא מֶלֶתֶא. וְכַתוּב, (קהלת ח) אֶל תַּתְן אֶת פִּיךְ לְחַטִּיאָ אֶת

את בְּשֻׁרְךָ.

וְאֵין קָעוֹלָם מַתְקִים אֶלָּא בְּסֹוד. וְכִי אִם בְּדָבְרֵי קָעוֹלָם אַזְרָק סֹוד - בְּךְבָּרִים סֹודִים שֶׁל סֹודֹת בְּרוּת (פסח) הַדָּבָר פְּלוּי. וְכַתוּב (קהלת ח) אֶל תַּתְן אֶת פִּיךְ לְחַטִּיאָ אֶת בְּשֻׁרְךָ. דְעַתִּיק יְמִין, דָלָא אִתְמִסְרָאָן אַפְּילָו לְמַלְאָכִין עַל אַחֲת כְּמָה וּכְמָה.

פָתַח רַבִּי שְׁמֻעֹן וְאָמֵר, (תהלים קיט) עַת לְעַשׂוֹת לִיְיָ, אִמְאֵי עַת לְעַשׂוֹת לִיְיָ. מְשֻׁום דְהַפְּרוֹתָה. מֵאִי הַפְּרוּ תּוֹרֶתֶךָ, תּוֹרָה דְלָעִילָא. דְאִיהִי מַתְבְּטָלָא אֵי לֹא יַתְעַבֵּיד בְּתַקְוֹנוֹי (ס"א שפ"א) דָא. וְלֹעֲתִיק יְמִין אָתָּה מָר. בְּתוּב (דברים לג) אֲשֶׁרֶיךְ יִשְׂרָאֵל מֵי כָּמוֹךְ. וְכַתוּב, (שםות ט) מֵי כָּמוֹךְ בְּאַלְמָה יִי.

קָרָא לְרַבִּי אַלְעָזֶר בָּרִיה, אֹוְתִיבְיה קִמְיה, וְלְרַבִּי אַבָּא מִסְטְּרָא אַחֲרָא, וְאָמֵר אָנָן כָּלָלָא דְכּוֹלָא. עַד הַשְׁתָּא אַתְּתָקָנָה קִיְמָין. אַשְׁתִּיקָה, שְׁמַעְיָ קָלָא, וְאַרְכּוּבָתָן דָא לְדָא נִקְשָׁן. מֵאִי קָלָא. קָלָא דְכְנוֹפִיָּא עַלְאָה דְמַתְפָּנִפי.

חִזְיָה רַבִּי שְׁמֻעֹן וְאָמֵר, (חבקוק א) יִי שְׁמַעְתִּי שְׁמַעְךָ יְרָאָתִי. (אמ"ר) הַתָּמָם יְאֹות הָרָה לְמַהְוִי דְחִיל. אָנוּ בְּחַבְיבּוֹתָא תְּלִיאָא מֶלֶתֶא, דְכִתְיבָּ, (דברים ו) וְאַהֲבָתָה אֶת יִי אֱלֹהִיךְ, וְכַתוּב (דברים ז) מַאֲהָבָת יִי אֶתְכֶם, וְכַתוּב (מלאכי א) אֶהָבָתִי אֶתְכֶם וְגֹו.

רַבִּי שְׁמֻעֹן פָתַח וְאָמֵר, (משל יא) הַוְלָךְ רַכְבֵּיל מְגַלָּה סֹוד וְנָאָמַן רֹוח מִכְפָּה דָבָר. הַוְלָךְ רַכְבֵּיל, הָאֵי קָרָא קָשְׁיאָ, (כיוון ואהמָר רַכְבֵּיל אַמְּאֵי הַוְלָךְ) אִיש רַכְבֵּיל מִבְּעֵד לִיהְיָה לְמִימָר, מִאן הַוְלָךְ. אֶלָּא מִאן דָלָא אִתְיִישָׁב בְּרוֹחִיה, וְלֹא הָוו מְהִימָּא, בְּחִיזְרָא בְמִיא, עד דְרָמִי לִיהְיָה לְבָר. מַאי טַעַמָּא. מְשֻׁום דְלִילָת רֹחִיה רֹוחָא דְקִיּוּמָא. אַבְלָמָאן דְרוֹחִיה רֹוחָא דְקִיּוּמָא, בִּיה בְּתִיב, וְנָאָמַן רֹוח מִכְפָּה דָבָר. וְנָאָמַן רֹוח, קִיּוּם דְרוֹחָא (נ"א ברוא) תְּלִיאָא מֶלֶתֶא. וְכַתוּב, (קהלת ח) אֶל תַּתְן אֶת פִּיךְ לְחַטִּיאָ אֶת בְּשֻׁרְךָ.

יְלִית עַלְמָא מַתְקִים אֶלָּא בְּרֹזָא. וּכִי אִי בְמַלִּי עַלְמָא אַצְטְּרִיךְ בְּרֹזָא. בְמַלִּין בְּרֹזִין דְרֹזִיאָ דְעַתִּיק יְמִין, דָלָא אִתְמִסְרָאָן אַפְּילָו לְמַלְאָכִין עַל אַחֲת כְּמָה וּכְמָה.

עפיק הימים שלא נמסרו אפלו למלכים עליונים על אחת כמה וכמה. אמר רבי שמואל, לשמים לא אמר שיקשיבו, לא רץ לא אמר שתשמע, שהרי אלו קיומי העולמות. לפניו סודיו הפטות. פשפתה רבי שמואן בסודי הפטות, הונדעתה הפוקום, והחברים התחלחו.

אמר רבי שמואן, לשמייא לא אימא דיזיתון (ס"א דיזיתו), לא רעה לא אימא דתשמע, דהא אנן קיומי עולםין. תנא רזי דרזין, בד פמח רבי שמואן ברזי דרזין, אוזדע אתרא, וחברין אתחלחו.

גלי ברזא ופתח ואמר, כתיב (בראשית לו) ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך מלך וגוו. זבאיין אהון צדיקייא, דאגלי לכון רזי דרזין דאוריתא, שלא אתגליין לקידיש עליונים, מאן ישגח בהאי, ומאן יזכה בהאי, דהוא סחדותא על מהימנותא (רמימותה) (רביהו לאחנן ושבעון עליון ומגעה נהיר אורה דנהירין ביה צדיקיא לעלמא ראה. Hera heoa דבחיב (משלוי ד) וארכ צדיקים באור נהה חולק ואור ער נכוון חיים. מן ההוראה מחרשות לשיט מה ותליפר אורחות דפלג בעידן אגנון דבחיב (תהלים כ"ה) כל ארחות ייחס ואמת לנוצרי בריתו וגוי) דכלא. צלוותא ברעואה יהא, שלא יתחשב לחובא גלאה לא.

ומה יימרין חבריא, דהאי קרא קשייא הו, דהא לא היה ליה למכתב הבי, דהא חווינן כמה מלכים היו, עד שלא ייתון בני ישראל, ועד לא יהא מלכא לבני ישראל ומה אתחזוי הכא, ובבד אתחזרו חבריא. אלא רזא דרזין הו, שלא יכלין בני נשא למניע ולא אשתחםודע ולמרחש בדעתינו בהאי.

האנא, עתיקה דעתיקין, טמירה דעתירין, עד לא זמין תקוני (רמולא), ועתורי עטוריין, שירותא וסיומא לא היה. ובהזה מגליה ומשער ביה. ופריס קמיה חד פרסא, ובה גלית ושיער מלפני.

ותקוני לא אתקיימו, הדא הוא דבחיב ואלה המלכים אשר מלכו הארץ אדום לפני מלך מלך לבני ישראל. מלכא קדמאה, לבני ישראל קדמאה. וכלהו דגليف (ולא אתקיימו) בשמהן אתקרין. ולא אתקיימן, עד דאנח להו, ואצנע להו, ולבתר זמנה הוא אסתלק (נ"א היה מסתכל) בההוא פרסא, ואותהן בתקוני.

ויתאנא, כד סליק ברוותא, לمبرי אוריתא טמירה תרי אלפי שניין, ואפקה, מיד אמירה קמיה, מאן דבעי לאתקנא ולמעבד, יתקן בקדמיתא תקוני.

האנא בגיןוותא דעתפרא, עתיקה דעתיקין, סתרא דעתרין טמיר דעתירין, אתקן (דף קכ"ח ע"ב) ואוזמן, (בלופר אשכח, ולא אשכח מפש, אבל אתקן ולא ריעד לה)

משום דהוא עתיק דעתיקין) (אבל בתקוני ודייע) **כח סבא דסבין**, עתיק מעתיקין, טמיר מטמירין, ובתקוננו ידייע ולא ידייע. מאירי דחוור כסו (ס"א בסופק), ומהיזו בוטיטה (ס"א בוצינה) דאנפוי (נ"א באנפוי), יתיב על פורסיה דשביבין, לאכפיא לון.

ארבע מה אלפי עליין, אהפשת חווורא גולגלתא הרישוי. ומנהירו דהאי חיוורא, ירתי צדיקיא לעלמא דאתי, ארבע מה עליין, קדא הוא דכתיב, (בראשית כב) ארבע מאות שקל כסף עזבר לטוחר. בנילגלה, יתבין (בכל יופא) תליסטר (ס"א תריסר) אלפי רבוא עליין, גנטליין עליוי רגליין, וסמכין עליוי. ומהאי גולגלתא נטיף טלא, לההוא דלבר, ומלייא לריישיה בכל יומא, דכתיב, (שיר השירים ח) שראשי גמלא טל.

ומההוא טלא דאנגר מריישיה, ההוא דאייהו לביר, יתערון מתיא לעלמא דאתי. (דכתיב שראש גמלא טל, מלאי טל לא כתיב, אלא גמלא) דכתיב (ישעה כ) כי טל אורות טלה, אורות נהורא דחوروתא דעתיקא. ומההוא טלא, מתקיימין קדיישי עליונין. והוא (צ"ב) מנא דטהני לצדיקיא לעלמא דאתי. וגטיף ההוא טלא לחקלא דטפוחין קדישין. קדא הוא דכתיב, (שמות ט) ותעל שכבת הטל והבה עלי פני המדבר דק מחשפס. דחיזו ההוא טלא חור. בהאי גונא דאגני (ט"ט) דבדולחא, דאותחיזיא כל גונין בגונה. קדא הוא דכתיב, (במדבר יא) ועינו בעין הבודלה.

האי גולגלתא. חווורא דיליה, אנHIR לטליסטר (רפ"ח) עיבר גלייפין בסחרנווי. לאربع עיבר בסטרא חד, ולאربع עיבר בסטרא דא, בסטרא דאנפוי. ולאربع עיבר בסטרא דא, בסטרא דאחוורא. וחד לעילא גולגלתא. (בלומר לסטרא דעליא).

ומהאי אהפשת אורקה דאנפוי, לתלת מהא ישבעין רבוא עליין. וההוא אהקרין אריך אפיקים. (בלומר אורקה אאנפוי) והאי עפיקא דעתיקין אהקרין אריכא דאנפין. וההוא דלבר אהקרין זעיר אאנפין. לך ליה דעתיקא סבא, קדש קדשים דקדשין. וזעיר אאנפין פד אסתפל להאי, פלא (ס"א טלא) דלפתא אתהן, ואאנפוי מתחפשטין ואריכין בההוא זמנא, אבל לא כל שעטת כמה דעתיקא.

ומהאי גולגלתא, נפיק חד עיבר חירר לגולגלתא דזעיר אאנפין, למקנא רישיה. ומהאי לשאר גולגלתין הلتתא, דלית לון חשבנה. וכל גולגלתא יהBIN אגר חיוורתא (ס"א אודאותא) לעתיק יומין. פד עאלין בחושבנה תהות שרביטה. ולקביל דא, (קל"ו) בקע לגולגולת לחתא, פד עאלין בחושבנה.

בְּחַלְלָא גּוֹלְגַּלְתָּא, קְרוּמָא דְּאוּירָא דְּחַכְמָתָא עַלְאָה סִתְימָה דְּלָא פֵּסֶק. וְהָא לֹא שְׁכִיחַ (קב"ט), וְלֹא אֲתַפְתָּח. וְהָא קְרוּמָא אֲתַחְפִּיאָ עַל מָוחָא דְּאֵיהָוּ חַכְמָתָא סִתְימָה. וּבְגִינִּי כֵּה אֲתַפְסִיא (ס"א בְּגִינִּי דְּאַתַּפְפִּיא) הָא חַכְמָתָא בְּהַהְוָא קְרוּמָא, דְּלָא אֲתַפְתָּחָא. (ס"א בְּגִינִּי דְּאַקְרִי חַכְמָתָא סִתְימָה).

וְהָא מָוחָא, דְּאֵיהָוּ הָא חַכְמָתָא סִתְימָה. שְׁקִיט וְאַשְׁתְּכִיךְ בְּאֲתָרִיה, בְּחַמֵּר טָב עַל דִּוְרְדִּיה, וְהִינֵּנוּ דְּאָמְרִי סְבָא דֻעֲתוֹי סִתְים, וּמוֹחָיה סִתְים וְשְׁכִיךְ.

וְהָא קְרוּמָא אֲתַפְסָק מִזְעִיר אָפִין, וּבְגִינִּי כֵּה מוֹחָיה אֲתַפְשֵׁט וְנִפְיק לְחַלְתִּין וְתִרְיֵין שְׁבִילֵין, הָדָא הוּא דְּכַתְּיב, (בראשית ב) וְנִהְרַי יָצָא מַעַדְן. מַאי טַעַם. מְשׁוּם דְּקְרוּמָא אֲתַפְסָק, דְּלָא מַחְפִּיא עַל מוֹחָא. (וְעַל כָּל פְּנִים קְרוּמָא פְּסִיק לְתַחְאָא) וְהִינֵּנוּ דְּתַגְנִין בְּרִישְׁוּמִי אַתְּנוֹן, פִּי"וּ רְשִׁים רִישּׁוּמָא לְעַתִּיק יוֹמִין דְּלִית דְּכּוּתִיה. (רְבִיה תְּלָא תְּמִים דְּעוֹת שְׁלִים מִבְּלָיָן וְסְתִים וְשְׁכִיךְ וְשְׁקִיט טָב עַל דִּוְרְדִּיה).

בָּאָנָּא, בְּגּוֹלְגַּלְתָּא דְּרִישָׁא, פְּלִיעִין אַלְפִּין רְבּוֹא, וְשְׁבָעַת אַלְפִּין, וְחַמֵּשׁ מָהָא קוֹצִי דְּשֻׁעָרִי, חָרוּר וְנִקִּי, כְּהָאֵי עַמְּרָא כֵּד אֵיהָוּ נִקִּי, דְּלָא אֲסַתְּבָךְ דָא בָּדָא. דְּלָא לְאַחֲזָה עַרְבּוּבִיה מַתְקוֹנוֹי. אַלְאָ כָּלָא עַל בְּרִיה, דְּלָא נִפְיק נִימָא, וְשֻׁעָרָא מְשֻׁעָרָא.

וּבָל קוֹצָא וּקוֹצָא, אֵית בִּיה אַרְבָּע מָהָה וְעַשְׂרֵה נִימָא דְּשֻׁעָרִי, כְּחַוְשָׁבָן קָדוֹ"שׁ. וּכְלָנִימָא וּנִימָא (דָף גָּכְטָן ע"א) לְהִיט בְּאַרְבָּע מָהָה וְעַשְׂרֵה עַלְמִין. וּכְלָעַלְמָא וּעַלְמָא סִתְים וְגִנוֹז, וְלִית דִּיקְעַד לוֹזָן, בָּר אֵיהָוּ. וְלִיהִיט לְשַׁבָּע. (ס"א לְאַרְבָּע) מָהָה וְעַשְׂרֵין עַיבָּר.

וּבָבָל נִימָא וּנִימָא, אֵית מְבוֹעַ דְּנַפְקָק מִמָּוחָא סִתְימָה, (רְבִיה פְּתָלָא) וְנִהְיד וּבְגִיד בְּהַהְוָא נִימָא, לְנִימָין דִּזְעִיר אַנְפִּין. וּמַהָּאֵי מַתְּהָן (ס"א מַתְּהָן) מוֹחָיה. וּכְדִין, נִגְיָד הַהְוָא מוֹחָא, לְחַלְתִּין וְתִרְיֵין שְׁבִילֵין.

וּבָל קוֹצָא וּקוֹצָא מַתְּהָטָן, וּמַלְיָין. מַתְּהָקָנָן בְּתַקְוָנָא יְאָה, בְּתַקְוָנָא שְׁפִירָא. מַחְפִּין עַל גּוֹלְגַּלְתָּא. מַתְּהָקָנִי קוֹצִי דְּנִימָין, מַהָּאֵי סְטָרָא, וּמַהָּאֵי סְטָרָא, עַל גּוֹלְגַּלְתָּא. וְתָאָנָא, כָּל נִימָא וּנִימָא, אַקְרִי (ס"א אֵיהָוּ) מְשִׁיכָא דְּמְבוֹעַ (ס"א מְפֻבּוּעַ) (ס"א אַיְנוֹן מְפֻבּוּעַ) סִתְיםִין, דְּנַפְקִין מִמָּוחָא סִתְימָה.

וְתָאָנָא, מְשֻׁעָרָיו דָבָר נִשְׁתָּהָר, אַשְׁתְּמֹודָע מָאי הוּא, אֵי דִינָא אֵי רְחַמִּי. מְבָד עַבְרִין עַלְוִי אַרְבָּעִין שְׁנִין. וְאַפְּיָלוּ כֵּד אֵיהָוּ עוֹלָם, בְּשֻׁעָרִיה בְּתִיקוֹנִיה (ס"א בְּרִיקָנִיה) (ס"א בְּרִיקָנִיה) וּבְגִינִּי עַיְנוֹי.

קוֹצִין דְּשֻׁעָרִי, תְּלִיעִין בְּתִיקוֹנִי נִקִּי כְּעֹמֶר נִקִּי עד כְּתָפּוֹי. עד כְּתָפּוֹי סְלִקָּא דְּצַדְקָה. אַלְאָ עד רִישְׁיִי דְּכַתְּפָוִי, דְּלָא אֲתָחִיזִי קוֹדָלָא. מְשׁוּם דְּכַתְּבִיב,

(ירמיה ב) בַּי פָנֶוּ אֱלֵי עֹזְרֵךְ וְלֹא פָנִים. וְשֻׁעֲרָא סְלִיק אַבְתָרוֹי דָאוּדָגָנִין, דָלָא
לְחַפְפִיא עַלְוי, דְכַתִיב לְהִיוֹת אָזְנִיךְ פְקוּחוֹת.

שֻׁעֲרָא דְנַפְיק מְבָטֵר אַוְדָנוֹי, פּוֹלִיה בְשַׁקּוֹלָא. לֹא נַפְיק דָא מִן דָא, תְּקוֹנָא
שְׁלִים. תְּקוֹנָא יָאָה. תְּקוֹנָא שְׁפִירָא. פְאַיֵב לְמַחְמִי. תְּיאַוְבָתָא
וְחַדּוֹתָא דְצַדִיקִיא, דָאוּנוֹן בְזַעַיר אָפִין, לְמַחְמִי וְלְאַתְבָקָא בְתְקוֹנוֹי.

דעתיקא סתימאה דכלא.

תְּלִית עַשֶּׂר נִימִין דשְׁעַרְין, קִימִי מַהְאי סְטָרָא, וּמַהְאי סְטָרָא דְגּוֹלְגָלְתָא,
לְקַבְּיל אַנְפּוֹי. וּבְאַינּוֹן שְׁרִין שְׁעָרִי לְאַתְפָלָגָא. לִית שְׁמַאלָא בְהָאִ
עַתִיקָא סְתִימָה, כֹלָא יְמִינָה. אַתְחַזִי וְלֹא אַתְחַזִי. סְתִים וְלֹא סְתִים. וְהָאִ
בְתְקוֹנִיה, כֹל שְׁבַן בֵיה.

יעַל הָאִ, פְאַיֵבִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְצַרְפָא בְלְבָהּוֹן, דְכַתִיב, (שמות ז) הִיש יְיַ
בְקָרְבָנוֹ אָם אַיִן. בֵין זָעִיר אַנְפִין דָאַקְרִי יְיַ, וּבֵין אַרְיךְ אַנְפִין דָאַקְרִי
אַיִ"ן. אַמְאִי אַתְעַנְשָׂו. מְשׁוּם דָלָא עַבְדוּ בְחַבְבוֹתָא, אַלָא בְנִסְיוֹנָא. דְכַתִיב,
(שמות ז) רַעַל נְסֹתָם אַת יְיַ לְאָמֵר הִיש יְיַ בְקָרְבָנוֹ אָם אַיִן.

בְפְלִנּוֹתָא דשְׁעָרִי, אַזְוֵיל חַד אַרְחָא דְנַהֲיר לְמַאֲתָן וּשְׁבָעֵין עַלְמִין. וּמְגִיה
בְנַהֲיר אַרְחָא דְזָעִיר אַנְפִין, דְנַהֲירִין בֵיהֶ צַדִיקִיא לְעַלְמָא דָאַתִי.
הַדָּא הוּא דְכַתִיב, (משל ז) וְאַוְרָח צַדִיקִים כָאָורָה נוֹגָה הַוְלָךְ וְאָורָה עַד נְכֹזָן
הַיּוֹם. וּמִן הַהָוָא אַרְחָא אַתְפְרִשָא לְשִׁית מָהָה וְתִלְיִסְרָ אַוְרִיחַן דָאַרְיִיתָא,
דְפִלִיג בְזַעַיר אָפִין. דְכַתִיב בֵיהֶ (תְּהִלִים כה) כָל אַרְחֹות יְיַ חָסֵד וְאַמְתָה וְגֹוִי.
מַצְחָא דְגּוֹלְגָלָתָא רְעוֹא דְרַעֲוִין, רְעוֹתָא דְזָעִיר אַנְפִין לְקַבְּלִי הַהָוָא רְעוֹתָא
(ג"א מַצְחָא דְגּוֹלְגָלָתָא, רְצֹוֹן אַקְרִי. הַדָּא רְעוֹא דְרַעֲוִין אַתְלִי בְהָאָה מַצְחָא לְקַבְּלָה דָא לְתַתָּא. בתכ"ז) דְכַתִיב
(שמות כה) וְהִיה עַל מַצְחָוֹתָמִיד לְרַצְוֹן וְגֹוִי, וְהַהָוָא מַצְחָא דָאַקְרִי רְצֹוֹן, הָוָא
גְלוּיָא דָכָל רִישָׁא וְגּוֹלְגָלָתָא, דְמַתְפָשָׁא בְאַרְבָע מָהָה וְעַשְׂרִין (ג"א ועשרה)
עַלְמִין.

וּבְדַ אַתְגָלִיא, אַתְקַבָּלָא צְלוֹתָהּוֹן דִיְשָׁרָאֵל. אַיִמְתִי אַתְגָלִיא. שְׁתִיק רַבִי
שְׁמַעַון. שְׁאַל תְּנִינּוֹת אִימְתִי. אָמַר רַבִי שְׁמַעַון לְרַבִי אַלְעֹזֶר בְּרִיה,
אִימְתִי אַתְגָלִיא. אָמַר לֵיהֶ בְשַׁעַתָא דְצְלוֹתָא (ר' פ"ח) דְמַנְחָה דְשַׁבְתָא. אָמַר
לֵיהֶ מַאי טַעַמָא. אָמַר לֵיהֶ, מְשׁוּם דְהַהְיָא שַׁעַתָא בְיוּמִי דְחֹול, תְלִיא דִנָא
לְתִפְא בְזַעַיר אָפִין.

וּבְשַׁבְתָא אַתְגָלִיא מַצְחָא דָאַקְרִי רְצֹוֹן. בְהִיא שַׁעַתָא אַשְׁתָבִיךְ רְוִינְגָנִיא.
וְאַשְׁתָבִחְ רְעוֹא, וְמַתְקַבָּלָא צְלוֹתָהּ. הַדָּא הוּא דְכַתִיב, (תְּהִלִים טט)
וְאַנְיַתְפָלְתִי לְךָ יְיַ עַת רְצֹוֹן. וְעַת רְצֹוֹן מַעֲתִיק יוֹמִין, לְגַלְאָה מַצְחָא. וּבְגִינַן
בְּכָךְ אַתְפָקָן הָאִי קְרָא, לְמִימְרִיה בְצְלוֹתָא דְמַנְחָה בְשַׁבְתָא. אָמַר רַבִי שְׁמַעַון

לְרַבִּי אֶלְעָזֶר בָּרִיה, בָּרִיה בָּרִי לְעַתֵּיק יוֹמִין, רַעֲוָא דְמַצָּחָא תְּשִׁפָּח בְּשֻׁעַתָּא
דְתַצְטִירֵךְ לֵיה.

הָא חַזִּי, בְּשָׁאָר (ס"א בשעתה) דְלַפְתָּא, כְּדֵא תַּגְלִילִי מַצָּחָא אֲשַׁתְּבָחָה חַוְצָפָא, (הא
חוּ בְשָׁאָר דְלַתְתָּא כְּדֵא תַּגְלִילִי מַצָּחָא דִינָא אֲתָעֵד וְאֲשַׁתְּבָחָה וְאֲתָעֵד מַצָּחָא דְאֲשַׁנְהוּתָא לְחַיִיבָה עַלְמָא לְאַינוּ דְלָא
מַתְפִּפְפִּי בְעַבְרִיוּתָה כִּמָּה דָא אָמַר) הָרָא הָוָא דְכַתִּיב (ירמיה ג') וְמַצָּח אֲשָׁה זֹנוֹת הָיָה לְךָ
מְאַנְתָּה הַכְּלִים. וְהַכָּא כְּדֵא תַּגְלִילִי מַצָּחָא, תִּיּוּבְתָּא (ס"א חַבְבִּיכְתָּא) וְרַעֲוָא שְׁלִים
אֲשַׁתְּבָחָה, וְכָל רַוְגִּזִּין אֲשַׁתְּבָחָה וְמַתְפִּפְפִּין קְמִיה.

מַהָּא מַצָּחָא (ס"א דלפתא), נְהַרְין אַרְבָּעָ מֵאָה בְּתֵי דִינִין. כְּדֵא תַּגְלִילִיא הָאֵי
עַת רְצֹן, כֹּלֵהוּ מַשְׁתְּכִכִּין קְמִיה, הָרָא הָוָא דְכַתִּיב, (דִינָא ג') דִינָא
יִתְבִּיב. (כְּלֹפָר יִתְבִּיב בְּאֲתָרִיה (דף קכ"ט ע"ב) וְדִינָא לְאַתְעֵד) וְתַאֲנָא, שְׁעָרָא לֹא קָאִים בְּהָאֵי
אָתָר, מְשׂוּם דְמַתְגָּלִילִיא, וְלֹא אֲתַפְסִיִּיא. אֲתַגְלִילִיא, דִיסְפְּלָוָן מְאַרִיךְ דִינָא,
וַיְשַׁתְּכַבּוּן וְלֹא אֲתַעֵדְךָ.

הָאָנָא, הָאֵי מַצָּחָא אֲתַפְשֵׁט בְּמַאתָן וְשְׁבָעֵין אַלְפִין נְהַרְין דְבוֹצִינִין (ס"א
דִינָיוּ) מְעָדָן עַלְאָה. דְתַגְלִילִיא, אֵית עָדָן דְבָהֵיר לְעָדָן. עָדָן עַלְאָה לֹא
אֲתַגְלִילִיא, וְהָוָא סְתִים בְּסִתְמָא וְלֹא מַתְפִּרְשָׁא לְאַרְחֵין כְּדַקְאָמָרָן. וְהָאֵי
עָדָן דְלַפְתָּא, מַתְפִּרְשָׁא בְּשִׁבְילָיוִי, לְתַלְתִּין וְתַרְין (ע"ג) שִׁבְילִין.

וְאָפָּעָל גַּב דְמַתְפִּרְשָׁא הָאֵי עָדָן בְּשִׁבְילָיוִי, לִית דִידָע לֵיה, בָּר הָאֵי זְעִיר
אָפָּיִן. וְעָדָן דְלַעַילָּא, לִית דִידָע לֵיה, וְלֹא שִׁבְילָיוִי, בָּר הָהָוָא אָרִיךְ
אֲנְפִין. הָרָא הָוָא דְכַתִּיב, (איוב כח) אַלְהִים הַבִּין דְרַבָּה וְהָוָא יִדָּע אֶת מָקוֹמָה.
אַלְהִים הַבִּין דְרַבָּה, דָא עָדָן דְלַפְתָּא, דִידָע זְעִיר אָפָּיִן. וְהָוָא יִדָּע אֶת
מָקוֹמָה, דָא עָדָן דְלַעַילָּא, דִידָע עַתֵּיק יוֹמִין, סְתִימָאָה דְכָלָא.

עַיְנוּ דְרִישָׁא חַוּרָא, מְשֻׁפְנִין מְשֻׁאָר עַיְינִין, לִית בְּסִוְתָּא עַל עַיְינָא. וְלִית
גְּבִינִין עַל עַיְינָא. מַאי טַעַמָּא. דְכַתִּיב (תְּהִלִּים קכ') הַגָּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִשְׁן
שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל. יִשְׂרָאֵל דְלַעַילָּא. וְכַתִּיב (ירמיה לב') אֲשֶׁר עַיְינִיךְ פְּקוֹחוֹת. וְתַאֲנָא,
כָּל מָה דָאָתִי בְּרַחְמִי, לִית בְּסִוְתָּא עַל עַיְינָא, וְלִית גְּבִינִין עַל עַיְינָא. כָּל
שְׁבָן רִישָׁא חַוּרָא, דָלָא בְּעָא מִדי. (ס"א נְשִׁירָוּ).

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְרַבִּי אֶבֶא לְמַאי הִיא רַמְיָא. אָמַר לֵיה לְנוּגִי יִמְאָ, דְלִית
בְּסִוְתָּא עַל עַיְינָא, וְלִית גְּבִינִין עַל עַיְינָא, וְלֹא נְיִמְאָן, וְלֹא בְּעַיְינָן
גַּטְוָרָא עַל עַיְינָא. כָּל שְׁבָן עַתֵּיקָא דְעַתֵּיקָא, דָלָא בְּעַיְינָא. וְכָל שְׁבָן
דָאָתוּ מְשֻׁגָּח לְכָלָא, וְכָלָא מְתֹזֵן בְּיה וְלֹא נְאָםָן. הָרָא הָוָא דְכַתִּיב, (תְּהִלִּים
קכ') הַגָּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִשְׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל, יִשְׂרָאֵל דְלַעַילָּא.

בְּכִתִּיב (תְּהִלִּים לג') הַגָּה עַיְן יְיָ אֶל יְרָאֵי. וְכַתִּיב (וּרְמִיה ג') עַיְנִי יְיָ הַמָּה מְשׁוֹטָטִים
בְּכָל הָאָרֶן. לֹא קְשִׁיא, הָא בְּזַעֵיר אָפָּיִן. הָא בְּאָרִיךְ אֲנְפִין. וְעַם

כל דא תרי עיינין איבנון ואתחוורו (ס"א ואתחוורו) לחדר, עיינא דאייה חטור בגו
חטור וחטור דכלייל כל חטור.

חטור קדמאתה, נהיר וסליק, ונחית לאסתפלה (ס"א לאסתפלא), ذצרייר בצרורא.
פאנא, בטש האי חירא, ואדרליק תלת בוציני, דאקרון: הווד, והדר,
וחדרה. ולחתין בחדותא בשילימוטא.

חטור תנינא, נהיר, וסליק ונחית, ובטש ואפיק (ס"א ואליק) תלת בוצניין
אחרניין, דאקרון נצח וחסיד ותפארת, ולחתין בשילימוטא
בחדותא.

חטור תליתאה, להיט ונהייר, ונחית וסליק, ונפיק מסתימיתא דמווחא,
ובטש בוצניין אמציעיתא شبיעאה. ואפיק ארחה למוחא תפאה,
(ס"א ואפיק ארחה ללבא תפאה) ומתלהטן כלחו בוצניין דלפתא. אמר רבי שמעון
יאות הוויא, ועתיק יומין יפקח עיינא דא עלה, בשעתא דאטטריך ליה.
פאנא חטור בגו חטור. וחטור דכלייל כל חטור. חטור קדמאתה, נהיר,
וסליק. ונחית לתפה (ס"א לתפה) ביציני דלסטר שמאלא, ולחתין
ואסחן בהאי חטור, פמאן דאסחי גופיה בבוסמין טבין, ובריחין, על
מה דהו עליוי בקדמיתא.

חטור תנינא, נחית, וסליק, ונהייר לתלת בוצניין, דלסטר ימיא. ולחתין
ואסחין בהאי חטור, פמאן דאסחי בבוסמין טבין ובריחין, על
מה דהו עליוי בקדמיתא.

חטור תליתאה, נהיר וסליק ונחית, ונפיק נהירו דחטור, דלגו לגו מן
מווחא, ובטש בשערא אויכמא, פד אצטריך. וברישא, ובמווחא
דרישא. ונהייר לתלת בתרעין דאסטהורי, כמה דאטטריך לגלאה. אי ניחה
קמי עתיק סתימה דכלא.

וთאנא לא סתים האי עיינא. וアイנון תריין ימתחוורן (ס"א ואתחוורו) לחדר. פלא
הוא ימיא. לא הווי (ס"א להבה) שמאלא. לא נאים ולא אדיםיך,
ולא בעי גטירותא. לית מאן דאגין על פלא, והוא אשגח
על פלא. ומאשגחותא דהאי עיינא מתקנן כלחו.

פאנא, אי עיינא דא אסתימים רגעה חדא, לא יכלין לקיימא כלחו, בגין
כח אקרוי עיינא פקייחא. עיינא עלאה. עיינא קדיشا. עיינא
דאשגחותא. עיינא דלא (דף קל ע"א) אדיםיך ולא נאים. עיינא דהוא נטרא
דכלא. עיינא דהוא קיומה דכלא. ועל האי כתיב (משל' כב) טוב עין הוא
יבורך, אל תקרי יבורך אלא יברך. דהאי אתקרי טוב עין, ומפיה מברך
לכלא.

וְתַּאֲנָא, לִיתْ נְהִירֹ לְעֵינָא מִתְּפָא, לְאִסְפָּחָא מַאֲדָמִימָתָא מַאוֹכְמוֹתָא בְּרַבְּ חִזְיִי (ס"א אַתְּחֵי) (ס"א אַתְּחֵי) מַהֲאִי נְהֹרָא חֻזְורָא דְעֵינָא עַלְאָה דְאַקְרֵי טֹבְ עֵין. וְלִיתְ דִּידָע בְּדַ נְהִירָ עֵינָא עַלְאָה דָא קְדִישָׁא וְאַסְחֵי לְעֵינָא מִתְּפָא
דָא בְּרַ אִיהָו.

וְיָמִינָן צְדִיקִיָּא, זֶבֶאֵי עַלְיוֹנָן, לְמַחְמֵי דָא בְּרוֹחָא דְחַכְמָתָא, הַדָּא הָוָא דְכַתְּבֵב, (ישעה נב) כִּי עֵין בְּעֵין יְרָאוּ. אִימְתֵּי. בְּשֻׁוב יְיִ צִיּוֹן. וּכְתִיב
(במדבר יד) אֲשֶׁר עֵין בְּעֵין גְּרָאָה אַתְּה יְיִ. וְאַלְמַלְאָא עֵינָא טָבָא עַלְאָה, דְאַשְׁגָּחָה
וְאַסְחֵי לְעֵינָא מִתְּפָא, לֹא יְכִיל עַלְמָא לְמַיְקָם רְגַעָא חְדָא.

הָאָנָא בְּצִנְעִוּתָא דְסִפְרָא, אַשְׁגָּחָה תָּא דְעֵינָא מִתְּפָא, בְּדַ אַשְׁגָּחָה נְהִירָ
עַלְאָה בְּיַהָה, וְעַיִלְלָה הָוָא נְהִירָ דְעַלְאָה בְּמִתְּפָא. דְמִגְנִיהָ נְהִירָ כָּלָא
הַדָּא הָוָא דְכַתְּבֵב אֲשֶׁר עֵין בְּעֵין גְּרָאָה אַתְּה יְיִ.

בְּתִיב (מלחים לו) הַגְּנָה עֵין יְיִ אֵל יְרָאוּ. וּכְתִיב (זכריה ז) עַיִנִי יְיִ הַמָּה מִשְׁוֹטְטִים
בְּכָל הָאָרֶץ. זָכָר, עַיִנִי יְיִ אֵל יְרָאוּ, עֵינָא דְלְעִילָּא. לֹא זָכָר, עַיִנִי יְיִ
הַמָּה מִשְׁוֹטְטִים, עֵינָא דְלְתִקְתָּא.

הַתְּנִינָא, מִפְנֵי מָה זָכָה יוֹסֵף דָלָא שְׁלַטָּא בֵּיהּ עֵינָא בִּישָׁא, מִפְנֵי שְׂזָכָה
לְאַשְׁפָּגָחָא בְּעֵינָא טָבָא עַלְאָה, הַדָּא הָוָא דְכַתְּבֵב, (בראשית מט) בָּן
פְּרַת יוֹסֵף בָּן פְּרַת עַלְיָה עֵין. אַמְאי הָוָא בָּן פְּרַת. עַלְיָה עֵין. בְּלוֹמֶר עַל סְבִת
עֵין דְאַשְׁתָּגָחָה בֵּיהּ.

בְּתִיב טֹב עֵין הָוָא יְבֹרֶךְ, מַאי טַעַמָּא. כִּי נְמַנֵּן מַלְחָמוֹ לְדָל. מַאי טַעַמָּא
אַקְרֵי מַד. פָּא חִזִּי, בְּעֵינָה דִתְּפָא אַתְּה עֵינָא יְמִינָא, וְאַתְּה עֵינָא
דְשָׁמָאלָא. וְאַינְנוּ תְּרֵי, בְּתְּרֵי גּוֹנוֹגִי. אַבְלָה בְּכָא, לִית עֵינָא שְׁמָאלָא. וְתְּרוּוּיָהוּ
בְּדָרְגָּא חַד סְלָקִי, וּכְלָא יְמִינָא. וּבְגִינִּי בְּךָ, עֵינָא חַד, וּלְאַתְּרֵין.

וְתַּאֲנָא, עֵינָא דָא, דְהֹוָא עֵינָא דְאַשְׁגָּחָה תָּא. פְּקִיחָא תְּדִיר. חִיְּכָאָן תְּדִיר.
וְתַּדְּאָן (ס"א וְתוֹא) תְּדִיר, דָלָא הוֹי הַכִּי לְמִתְּפָא, דְכָלְילָן בְּסִומְקָא
וּבְאַוְכָמָא וּבְחֻזְורָא, בְּתַלְתָּ גּוֹנוֹגִי, וּלְאַתְּהוָה תְּדִיר פְּקִיחָא (ס"א דְלָהָגְבִּינָא) דְלִילָת
גְּבָהָנָא סוֹטָרָא (ס"א בְּלָהָגְבִּינָי סוֹדָרָא) (ס"א דְלָהָגְבִּינָא) עַל עֵינָא. וּעַל דָא

כְּתִיב, (מלחים מד) עַוְרָה לְמָה תִּישְׁן יְיִ. (מלכים ב יט) פְּקַח יְיִ עַיִנִי.

בְּדַ אַתְּפָקָח, אַתְּה לְמַאֲן דְאַתְּפָקָח לְטָב. וּלְמַאֲן דָלָא אַתְּפָקָח לְטָב. וּוְיִ
לְמַאֲן דְאַתְּפָקָח וּעֵינָא אַתְּעַרְבָּ בְּסִומְקָא, וּסִומְקָא אַתְּחֵזִי לְקַבְּלִיהָ,
וּמְכַסְּיָא עֵינָא. מַאֲן יְשַׁתְּזִיב מְגִיהָ. אַבְלָה עַתִּיק יוֹמִין, טָבָא דְעֵינָא. חֻזְורָ
בְּגֹו חֻזְורָ. חֻזְורָ דְכָלְילָן כָּל חֻזְורָ. זֶבֶא חֻזְוקִיהָ, לְמַאֲן דְיִשְׁגָּחָה עַלְוִיהָ,
חַד חֻזְורָ מְגִיהָ. וּעַל דָא וְקָא בְּתִיב טֹב עֵין הָוָא יְבֹרֶךְ. וּכְתִיב (ישעה ב)

בֵּית יְעָקֹב לְכֹו וְגַלְכָה בְּאֹיר יְיִ.

חָנָא, (עם כל דא) **שְׁמִיה דַעֲתִיקָא סְתִים מֵפֶלֶא**, וְלֹא מַתְפִּרְשׁ בָּאוּרִיִּתָּא, בְּרַמֵּן אַתָּר חַד, דָאוּמֵי זְעִיר אֲפִין לְאַבְרָהָם, דְכַתִּיב, (בראשית כב) בַי נְשַׁבְעַתִּי נָאָם יְיָ. נָאָם דַזְעִיר אֲפִין. וּכְתִיב, (בראשית מה) בְךָ יִבְרָךְ יִשְׂרָאֵל, יִשְׂרָאֵל דַלְעִילָא. וּכְתִיב (ישעה טט) יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְךָ אַתְפָּאָר, לִיְשָׂרָאֵל קָאָמֵר דָא. וְתַגְינוּן עַתִיק יוֹמִין אָמְרוֹ וְהָאִי וְהָאִי שְׁפִיר.

חָנָא, **כְתִיב** (דניאל ז) **חַזְהָה הָיוֹת עַד דֵי כְּרָסְוֹן רַמְיוֹ וְעַתִיק יוֹמִין יְתִיב.** **כְּרָסְוֹן רַמְיוֹ**, מָאָן הוּא. אָמֵר **רַבִּי יְהוּדָה**, **קוֹם בְּקִיּוֹמָךְ וְאַתָּקִין כְּרָסְיִיא דָא.**

אָמֵר **רַבִּי יְהוּדָה**, **כְתִיב** (דניאל ז) **כְּרָסְיִיה שְׁבִיבֵין דִינּוֹר**. וְעַתִיק יוֹמִין יְתִיב עַל הָאִי **כְּרָסְיִיא**. מָאִי טֻעָמָא. **דְתַגְנָא** אֵי **עַתִיק יוֹמִין לֹא יְתִיב עַל הָאִי כְּרָסְיִיא**, לֹא יְכִיל לְאַתְקִיּוֹמָא עַלְמָא, מִקְמֵי הַהְוָא כְּרָסְיִיא. פֶד יְתִיב עַתִיק יוֹמִין עַלְיהָ לְפִכְפִּיא (ס"א אַתְכְּפִיא) לְהַהְוָא כְּרָסְיִיא, וּמָאָן דְרַכִּיב שְׁלִיטִי. בְעִינָנָא דְגַטְיָל מִהָאִי **כְּרָסְיִיא**, וַיְתִיב עַל **פּוֹרָסְיִיא אַחֲרָא**, **פּוֹרָסְיִיא קְדָמָא** רַמְיוֹ, דָלָא שְׁלַטָּא אַלָּא אִידָוּ דְרַכִּיב בֵיהֶה עַתִיק יוֹמִין. אָמֵר **רַבִּי שְׁמַעוֹן לְרַבִּי יְהוּדָה**, **יַתְקִעֵן אַרְחָן**, וַיִּתְמִימֵה מַעֲתִיק יוֹמִין.

וְתָא **חַזִי**, **כְתִיב** (ישעה מא) אַנְיִי יְיָ רָאשׁוֹן וְאַתָּ אַחֲרֹונִים אַנְיִ הְוָא. פָלָא הְוָא, וְהָא **סְתִים מֵפֶל סְטוֹרְוִי**. (כ"ה) **חוֹטָמָא**. **פָאָנָא**, **בְּחוֹטָמָא אַשְׁתָמָדָע פְּרַצּוֹפָא**.

וְתָא **חַזִי**, מָה (דף קל"ל ע"ב) **בֵין עַתִיקָא**, לְזַעִיר אֲפִין. **דָא מָאֵרִיה דְחוֹטָמָא מַחְדָ נַוְקָבָא חַיִין**, וּמַחְד נַוְקָבָא חַיִין דְחַיִין. **הָאִי חֹטָמָא** הְוָא **פְּרַדְשָׁקָא**, **דְבִיה נְשִׁיבָה רֹוחָא דְחַיִי**, לְזַעִיר אֲפִין. וְקָרְינָן לְיהָ סְלִיחָה. וְהָא **נְחַת רֹוחָה אַתְבִּסְמוֹתָא דְרֹוחָה**.

דְרֹוחָא דְנַפְיִיק (מהכא) **מָאַיְנוֹן נַיְקָבִי**, **חַד רֹוחָא נַפְיִיק לְזַעִיר אֲפִין**. **לְאַתְעָרָא** (ס"א פַיִין מִבְלָסְטוּרִין, מִרוּמִבְלָסְטוּרִין, פַיִין דְבָרִי) **לִיהְיָה בְּגַנְתָּא דְעַדְן**. וּמַחְד **רֹוחָא דְחַיִי**, **דְבִיה זַמִּין לְזַמְנָא לְבָרִיה דְדוֹד**, **לְמַנְדָע חַכְמָתָא**. וּמַה הְוָא **נוֹקָבָא**, **אַפְעָר וּנְפִיק רֹוחָא מִמְוֹחָא סְתִיםָה**, **זַמִּין לְאַשְׁרָאָה עַל מַלְכָא מִשִּׁיחָא**, **דְכַתִּיב**, (ישעה יא) **וְנַחַת עַלְיוֹן רֹוחָה יְיָ רֹוחָמָה יְבִינָה רֹוחָ עַצָּה וְגַבִּירָה רֹוחָ דִעַת** וּמִיראת יְיָ. **הָא הַכָּא אַרְבָע רֹוחִין**, **וְהָא רֹוחָחָדָא אַמְרִינָן**. אַמְאי תְּלַתָּה. **קוֹם רַבִּי יוֹסֵי בְּקִיּוֹמָה**.

קָם **רַבִּי יוֹסֵי** וְאָמֵר. **בְּיוֹמָיו דְמַלְכָא מִשִּׁיחָא**, **לֹא יִמְרוֹן חַד לְחַד**, **אַלְיָה לִי חַכְמָתָא**, **דְכַתִּיב**, (ירמיה לא) **וְלֹא יַלְמֹדו עוֹד אִישׁ אֶת רַעְיוֹן וְגו'**, **כַלְמַי יַדְעַו אָוֹתִי לְמַקְטָנָם וְעַד גָדוֹלָם**. וּבַהְוָא זַמָּא, **יַתְעַר עַתִיק יוֹמִין**, **רֹוחָא דְנַפְיִיק מִמְוֹחָא סְתִיםָה דְכָלָא**, **וּכְדִי יְשַׁלוֹף דָא**, **כָל רֹוחִין דְלַפְתָּא**

נשא - ק"ל ע"ב

יתעוררין עמיה. ומאן איפון. איפון (תיר) בתרין קדישין דזעיר אפין. וαιפון שיתה רוחין אחראני, דיבובי אלפרן (ס"א רהבי) אלפרן (ס"א איפון שיטה רוחין, תלת רוחין איפון דבלילן תלת אתניין) דכתיב רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת יי. דתגנין, כתיב (דברי הימים א כט) ויישב שלמה על כסא יי. וכתיב (מלכים א י' שעש מעלות לפסא. ומלא מ Mishka זמין למידת בשבעה. שיתה איפון ורוחא דעתיק יומין דעליהו, הא שבעה. כמה דעתך דאמור. (תלת רוח איננו דבלילן תלת אתניין) אמר ליה רבי שמעון, רוחך ינוח לעלמא דאתמי.

חא חי, כתיב (חזקאל לו) כה אמר יי מאבע רוחות באי הרוח וגוו. וכי ארבע רוחים עלמא, מי עבדי הכא. אלא ארבע רוחים יתעוררין. תלת איפון. ורוחא דעתיקא סתימה ארבע, והכى הו. דבר יפוק דא, נפקין עמיה תלטא, דבלילן בגין תלטא אחראני.

זמין קדשא בריך הוא לאפקא חד רוחא דכליל מבלחו. דכתיב מאבע רוחות באי הרוח. ארבע רוחות באי לא כתיב באן, אלא מאבע רוחות בא. ובוומי דמלפא משיחא, לא יצטרכון לሚלה חד לחדר, דהא רוחא דלהון דכליל מכל רוחין. ידיע פלא. חכמה ובינה עצה וגבורה רוחם דעת ויראת יי. משום רוחא דכלילא מכל רוח. בגין כך כתיב, מאבע רוחות, דאיינון ארבע דבלילן בשבעה דרגין עלאין דאמורן. ותאנא, דבלילו בלילן בהאי רוחא דעתיקין, דגפיק ממוחא סתימה לא נוקבא דחווטמא.

והא חי, מה בין חוטמא לחוטמא. חוטמא דעתיק יומין חמין מכל סטורי. חוטמא דזעיר אפין, כתיב, (שמואל ב כט) עליה עשן באפו ואש מפיו תאכל וגוו. עליה עשן באפו, ומה הוא עשן דליק נור, בד סליק פננא לבתר. גחלים בערו ממנה. מהו מפנה (פ' יוסח). מאותו עשן. מה הוא חוטמא, מה הוא אש.

חanna, בד היה רב המנונא סבא בעי לצלאה צלהיה, אמר לבעל החוטם אני מתפלל, לבעל החוטם אני מתחנן. ותני כתיב, (ישעה מה) ותהלך אחוטם לך,ハイ קרא לעתיק יומין אמרו.

חנא, אורכה דחוטמא, תלת מאה וחמשה ושביעין עלמין, אثمانליין מן ההוא חוטמא. וכלהו מתדקין בזעיר אפין.ハイ תושבחתא דתקונא דחוטמא הוא. וכל תקוני דעתיק יומין, אתהזון ולא אתהזון, אתהזון למארי מדין, ולא אתהזון לכלא.

פתח רבי שמעון ואמר, ווי מאן דעתישיט יdoi בדיקנא יקראי עלאה, דסבא קדישא, טמרא סתימה (נ"א טמיר וסתים מכלא) דיקנא דעתהיא

תושבְחַתָא. דִיקְנָא דְסַתִים וַיֵּקֶר מִכֶּל תְקוֹנוֹי. דִיקְנָא דְלֹא יַדְעֵין עַלְאיָן וַיַּתְפְאֵן. דִיקְנָא דְהִיא תְוֹשְׁבַחַתָא דְכָל תְוֹשְׁבָהָן. דִיקְנָא דְלֹא הָיו בָר נְשָׁנָה נְבִיאָה וְקִדְישָׁא דִיקְרָב לְמַחְמִי לֵיה. דִיקְנָא דְהִיא פְלִיאָה בְשֻׁעֲרוֹי עַד טְבוֹרָא דְלֹבָא. חֹוֹרָא כְתַלְגָא יַקְרִיא דִיקְרִין. טְמִירָא דְטְמִירִין. מַהְימָנוֹתָא דְמַהְימָנוֹתָא דְכָלָא.

הָאָנָא, בְצִנְיעוֹתָא (דף קל"א ע"א) דְסִפְרָא, דְהָאי דִיקְנָא מַהְימָנוֹתָא דְכָלָא, נְפִיק מַאוֹדָנוֹי, וַנְחִית סֹחְרָנִיה דְפּוֹמָא קְדִישָׁא, וַנְחִית וְסַלִיק וְחַפִי, בְמַקְרּוֹבְתָא (פס"ו) דְבּוֹסְמָא טָבָא, חֹוֹרָא דִיקְרִיא (פס"א בְּדִירָנִיה). וַנְחִית (פס"א חֹוֹרָא יַקְרִיא דִיקְרָנִיה) בְשַׁקּוֹלָא, וְחַפִי עַד טְבוֹרָא. הוּא דִיקְנָא יַקְרִיא, מַהְימָנָא שְׁלִימָא, דְנַגְדִין בִּיה תְלַת עַשֶּׂר נְבִיעָן, מְבוֹעַין דְמַשָּׁחָ רְבּוֹת טָבָא, בְתְלַת עַשֶּׂר תְקוֹנוֹין מְתַתְקָנָא.

תְקוֹנָא קְדָמָה. מְתַתְקָן שַׁעֲרָא מַלְעִילָא, וְשָׁאָרִי מַהְהוֹא תְקוֹנָא דְשַׁעַר רִישָׁה, דְסַלִיק בְתְקוֹנוֹי לַעֲילָא מַאוֹדָנוֹי, וַנְחִית מַקְמֵי פְתַחָא דְאוֹדָנִין, בְחֵד חֹוֹטָא בְשַׁקּוֹלָא טָבָא, עַד רִישָׁא דְפּוֹמָא.

תְקוֹנָא תְנִינָא. מְתַתְקָן שַׁעֲרָא מַרִישָׁא דְפּוֹמָא, (וְסַלִיק) עַד רִישָׁא אַחֲרָא דְפּוֹמָא, בְתְקוֹנָא שְׁקִיל.

תְקוֹנָא תְלִיתָה. מְאַמְצָעִיתָא דְתְחוֹת (ס"א רָהָא) חֹוֹטָמָא, מְתַחּוֹת תְּרִין נַיְקָבִין, נְפִיק חַד אַוְרָחָא, וְשַׁעֲרָא אַתְפֵסָק בְהָהוֹא אַרְחָא, וּמַלְיָא מַהְאִי גִיסָא, וַמְהָאִי גִיסָא שַׁעֲרָא, מְתַתְקָנָא שְׁלִים סֹחְרָנִיה דְהָהוֹא אַוְרָחָא.

תְקוֹנָא רְבִיעָה. מְתַתְקָן שַׁעֲרָא (וְיָחִיד) תְחוֹת פּוֹמָא, מַרִישָׁא חַדָא לְרִישָׁא חַדָא, בְתְקוֹנָא שְׁלִים.

תְקוֹנָא חַמִישָׁה. תְחוֹת פּוֹמָא נְפִיק אַרְחָא אַחֲרָא, בְשַׁקּוֹלָא דְאַרְחָא דְלַעֲילָא, וְאַלְיָין תְּרִין אַרְחִין רְשִׁימֵין עַל פּוֹמָא, מַפְאָן מַפְאָן.

תְקוֹנָא שְׁתִיכָתָה. מְתַתְקָן שַׁעֲרָא, וְסַלִיק וְנְפִיק מַלְרָעַ לַעֲילָל לְרִישָׁא דְפּוֹמָא. וְחַפִי מַקְרּוֹבְתָא דְבּוֹסְמָא טָבָא, עַד רִישָׁא דְפּוֹמָא דְלַעֲילָא. וַנְחִית

שַׁעֲרָא לְרִישָׁא דְפְתַחָא דְאוֹרָחָא מַפְאָה דְפּוֹמָא.

תְקוֹנָא שְׁבִיעָה. פְסִיק שַׁעֲרָא, וְאַתְחִזָן תְּרִין פְפּוֹחִין, בְמַקְרּוֹבְתָא דְבּוֹסְמָא טָבָא, שְׁפִירָן וְיָאָן לְמַחְזִי. בְגִינִיהָן אַתְקִיִים עַלְמָא, חַדָא הוּא דְכַתִיב, (משלי ט"ו) בְאֹור פָנִי מַלְךָ חַיִים.

תְקוֹנָא תְמִינָה. נְפִיק חַד חֹוֹטָא דְשַׁעֲרִי סֹחְרָנִי דִיקְנָא, וּמַלְיָין בְשַׁקּוֹלָא עַד טְבוֹרָא.

תקונָא תשיִעָא. מתערֵי ומתערֵבֵין שערֵי דיקְנָא, עם אינון שערֵי דטְלִין
בשְׁקוֹלָא, (טלוי) ולא נפקֵי דא מַן דָא.

תקונָא עֲשִׂירָה. (טהרבי) נחתיין שערֵי תחوت דיקְנָא, ומחפיין בגְרוֹנָא תחوت
דיקְנָא.

תקונָא חֶדֶסֶר. דלא נפקֵין נימָא מַן נימָא, ומתקשְׁעָרָן בשיעערֵדָא שלִים.
תקונָא תְּרִיסֶר. דלא מלִין שערֵי על פוּמָא, ופומָא אתחפֵני מכל סְטוּרָי,
ויאן שערֵי סְחוּר לְיה.

תקונָא תְּלִיסֶר. דטְלִין שערֵן בתחות דיקְנָא, מפָאן ומפָאן, ביקרָא יָאָה,
ביקרָא שפְּרָא. מחפֵין עד טבּוּרָא. לא אתחזֵי (ס"א לאתחזֵה) מכל
אנפֵי פְּקָרּוּבָא דְבוֹסָמָא, בר אינון תפוחין שפְּרִירִין חֻוּרִין, דמְפָקִין חַיִין
עלִמָא, ומתחזֵין חדו לְזַעֵיר אַפִין.

בתלייסר תקונין אלין, נגדיין ונקפין תליסר מבעין דמשח רבויות, ונגדיין
לכל אינון דלפתטא. ונחרין בהוּא משחָא. ומישיחין מהוּא
משחָא, דבתלייסר תקונין אלין. בתלייסר תקונין אלין אתרשים דיקְנָא
יקְרָא, סתימאה דכָלָא, דעתיק דעתיקין. מתרי תפוחין שפְּרִין דאנפָוי,
גהירין אנטפָוי דזעיר אנטפָין, וכל חיוּרָא (ס"א חיוּרָא) ושישן דאשפְּכָחָן למְפָא,
גהירין ומחלחתין מהוּא נהוּא דלעילָא. תקונין תליסר אלין, אשטבָחוּ
בדיקְנָא, ובשלימות דיקְנָא בתקונוי, אתקָרִי בר נַש נַאֲמָן. דכל דחמי
דיִקְנִיה, תלִי ביה מהימנִיתָא.

הָאָנָא בְּצִנְיֻוְתָא דְסִפְרָא, תליסר תקונין אלין דטְלִין בדיקְנָא יְקִירָא,
בשביעאה (פהוּן) משטכָחֵי בעלִמָא, ומתקתהי בתלייסר תרעֵי דרכָמי.
ומאן דאוֹשִׁיט יְדֵיה לְאוֹמָה, במאן דאוֹמָי בתלייסר תקונָי דיקְנָא. האַי
בָּאַרְיךָ אַפִין. בזעיר אַפִין בְּכָמָה. אמר לְרַבִּי יִצְחָק, קומָם בְּקִיּוֹמָה, וסתלְסָל
בְּסָלְסָלָא דתקונָא דמלְכָא (ס"א בדיקְנָא) קְדִישָׁא הַיאָךְ יתתקונָן.

קם רַבִּי יִצְחָק, פָתָח וְאָמַר, (מיכָה ז) מי אל כָמוֹךְ נוֹשָׂא עָזָן וְגוּ, יְשֻׁוב
ירְחַמְנוּ וְגוּ, תַּתְן אָמָת לִיעַקְבָ וְגוּ. פָאָנָא, תליסר מְכַילִין אתחזֵין
חַכָּא, וכלָהוּ נפקֵין מטליסר מבעין דמשח רבות דתיקונָי (ד"ה קל"א ע"ב)
דיקְנָא קְדִישָׁא, עתיקָא דעתיקין. טמִירָא דטמִירִין. פָאָנָא, תקונָא דדיקְנָא
טמִיר וְסִתִים, טמִיר וְלא טמִיר. סִתִים וְלא סִתִים. בתקונוי יְדֵיעָה ולא יְדֵיעָה.
תקונָא קְדָמָה. הָא תְּגִינָן, דכל שערֵא וְשַׁעֲרָא וְכל נימָא וְニִמָא לָא
מתקבָקָא לחברָתָה. וְשָׁאָרָו נימָן דדיקְנָא לאתקָנָא, מתקונָא דשער
ריִשָּׁא.

הבא את לאספכלא, اي כל נימין דשער רישא, ונימין דדיקנא יקירה עללה, בחד נימא אטפלו, (ס"א בחד מתקלא אתקלא) אמאו אלין ארכין, ואלין לא ארכין. אמאו (ק"ט) נימין דדיקנא לא ארכין פולי hei, וקשיין. ואלין דרישא לא קשיין, אלא שעיעין.

אלא, כל נימין שקולין דרישא ודיקנא. דרישא ארכין על פתפין, למינך לרישא (ר"א מרישא) דזעיר אפין, מההוא משיכא דמוחא, למוחא דיליה. ובגיני בה לא הו קשיין. ועל דא אתחzon למחיי רכבי.

חנא, מאי דכתיב, (משלי א) חכמota בחוץ פרפה. ולבטוף כתיב, ברחובותת תמן قولיה. האי קרא לאו רישיה סיפיה, ולאו סיפיה רישיה. אלא חכמota בחוץ פרפה, כד נגיד ממוחא סתימה דאריך אפין, למוחא דזעיר אפין, באניון נימין. פאלו מתחבראן לביר, תרין מוחין, ואתעביד חד מוחא, בגין דלית קיומה למוחא תפאה, אלא בקיומה דמוחא עללה. ובכ נגיד מהאי להאי, כתיב תמן قولיה חד.

ובגין דנגיד ממוחא למוחא באינוי נימין (כאוי מתחבראן לביר ברין טחון ואתעביד חד מוחא באינוי ייטו) איינון לא אשתקחו קשיין. מאי טעם. משום דאי אשתקחו קשיין, לא נגיד חכמתא למוחא בחוץ. בגין בה, לית חכמתא נפקא מבר נש דאיهو קשיין (ס"א קשיין) ומארוי דרוגזא. דכתיב, (קהלת ט) דברי חכמים בנהת נשמעים. ומהכא אוילפנא, מאן דשערוי דרישיה קשיין, לאו חכמתא מתיישבא עמיה.

על דא אינוי ארכיב, למייתו צולחה לכלה. מאי לכלה. למיעל על חוטא דשדרה, דמתשקין מן מוחא. בגין דא לא תלי שערא דרישא על שערא דדיקנא. דשערא דרישא תלי וסליק על אונדיין לאחרורי, ולא תלי על דיקנא, משום דלא אצטריך לאתערבא אלין באליין. בכלהו מתרפישן בארכיהו.

חנא, כלחו שעורי בין דרישא, בין דדיקנא, כלחו חורי כמלגא. ותאנא, אינחו דדיקנא קשייאי כלחו. מאי טעם. משום דאינוי תקיפה דתקיפין, לאחסין (נ"א לאחתא) אינוי תלת עשר מכילן, מעתיק דעתיקין. ובגין מכילן מקמי אונדיין שריין, והגני מכילן סתימן אינוי. דלא יתערבון באחרניין. (אתחסינו לתפה והכי תניא מקמי אונדיין שריין שעורי משום דבלחוויותו אינוי ולא אתערבו באחרניין). יאו תימא דלית אחרניין בזותיהו. לא. דתניא תלייסר מכילן דרhamyi מעתייקא קדיישא: מי אל במוך, חד. (ק"ט) נושא עוז, תרי. ועובר על פשע, תلت. לשארית נחלתו, ארבע. לא החזיק לעוד אפו, חמיש. כי חפץ חסド הוא, שית. ישוב ירחמננו, שבעה. יכמוש עונותינו, תמניא. ותשליך

במצולות ים כל חטאיהם, תשעה.תן אמת ליעקב, עשרה. חסד לאברהם, חד סר. אשר נשבעת לאבותינו, תריסר. מימי קדם, תליסר. לךיל דא, אל רחום ותנוון וגוו', ואינון למתה.

ויאי תימא, משה איה לא אמר אלא עלאין. (קל"ח) אלא, משה לא אצטראיך, אלא לא אחר דידיינא אשתחח, ובאחר דידיינא אשתחח, לא בעי הבי למיימר. ומשה לא אמר, אלא בעידנא דישראל חאבו, ודידיינא הויה תליא, ובגיניע בך לא אמר משה, אלא באחר דידיינא אשתחח. אבל בהאי אטר, סדריא דשבחא דעתיק יומין מסדר נביה.

ויאען תליסר תקונין דידיינא עלאה קדישא, טמירה דטמירין, פקייפין, לתברא ולאכפיא כל גזרי דיןין. מאן חמיה דידיינא עלאה קדישא, טמירה דטמירין דלא אכסייף (ס"אתפס) מגניה. ובגינע בך, כל שעורי קשיישין, ותקיפין בתקונוי (דף קל"ב ע"א).

ויאי תימא, אי הבי הא שעורי דלמתה, אינון אוכמי, אמא לא הו דא כדא. דתנייא כתיב, (שיר השירים ז) קווצותיו תלתלים שהורות בעורב. וכתיב, (דניאל ז) ושער רישיה בעמר נקא. לא קשיה, הא בדיינא עלאה, הא בדיינא תפאה. ועל דא, כド אתייהיבת אוריתא לישראל, אתייהיבת באש שהורה על גבי אש לבנה.

ועקרא דמלחה משום דהני שעורי בגינע דממוחא אשתחחו לאחטשכא למוחא דלפתא ואינון לעילא מן דיינא דיינא בלחוודוי היא. ובכל תקוני בלחוזהון אשתחחו. דיינא בלחוודוי. שעורי בלחוודוי. תקונא קדרמהה תקונא דשאיי מרישא דשער רישא. ותאנא, כל תקונין דיינא לא אשתחח אלא (מוחמא דלא) ממוחא דרישא, (ס"א מתקוני דרישא) והכא לא פריש הבי, זהה לא הו. אלא תקונא דא, דנחתת מן רישא לשער רישא, הבי אשתחח. (חסר כאן).

ומהאי דיינא אשתחמודע, כל מה דהו ברישא, דאלף עלמין דמתמיין (ס"א אלף עלמין מתמיין) בעזקה דרביה. עזקה, דכליל כל עזקין.

אורבא דכל שעורי, דנחתת מקמי אוינוי, לא הו אריכא. ולא אתרבק דא בדא, ולא (ס"א דבלא) נחתין. אלין שעורי. מבד נגידין אתחטשכון (ס"א אלא מבד נחתון אלוין, שעורי, נהרו ואטמשו) ותליין.

ישירותא דתקונא קדרמהה, תלתין וחד קווצי, שקיין, אתחטשכון עד רישא דפומא. ותלהת מהה ותשען נימין אשתחחן בכל קווצא וקווצא. תלתין וחד קווצי שקיין, דהו בתקונא קדרמהה פקייפין, לאכפיא למתה, בחושבן א"ל. מהו א"ל. מתקיף יכוא. ובכל קווצא וקווצא, מתחפרשין

תלתין וחד עלמיין, פקיין שלטין, לאתעינא (ס"א לאכפיא, ואתפסתו) תלתין וחד בהאי סטר, ותלתין וחד בהאי סטר. וכל עלמא ועלמא מגיה, מטאפרש לאף עלמיין דכסייפין לעדונא רבא. וככלא סטים ברישא דידיינא, דכליל פקיין, וכליין בהאי א"ל. עם כל דא, האי א"ל אתכפייה לרבמי, ברחמי דעתיק יומין, (אתפס) ואתכלל ואתפשט ביה.

אמאי עד פומא. משום דכתיב, (דניאל ז) דינא יתיב וספרין וגוי. מאי דינא יתיב. יתיב לאתירה שלא שלטה. חדא הוא דכתיב, (ישעה ט) פלא יועץ אל גבור. אל הדוא גבור, ואתפסם בדיינא (ס"א בידינא) קידישא דעתיק יומין. נרואה דכתיב, מי אל במוך בעתיק יומין אטמר, בתקונא קדמאה דידיינא קידישא עלאה.

עלמא קדמאה, דגפיק מתקונא קדמאה, שליט ונחית. וסליך לאף אלפין ורבוא רבנן מאירי טריסין. ומ��ה מתאחדין, בקסטה בעזקא רבא. עלמא תנינא. דגפיק מהאי תקונא. שליט ונפיך, ונחית וסליך, לשבעה וחמשין אלף דראין, מאירי דיבבא. ומטאחדון מגיה, לאכפיא בקודלא בחירא. (ס"א בחירא).

עלמא תלתאה. דגפיק מהאי תקונא שליט ונחית, וסליך לשיטה ותשיעין אלפין מאירי דיללה, ומטאחדון מגיה (בנוסטה לקוסטרא) כבוסינה לקוסרא, ומהאי תקונא, מטאפקין בלהו, ומטאפסמן במרירא דדמעין, דמתפסמן בימה רפא.

מן חמיה תקונא דא, דידיינא קידישא, עלאה, יקירה, שלא אכסייף מגיה. מן חמיה טמירotta (ס"א יקוריות) דקוץין דשערו דתלין מהאי סבא. יתיב בעיטרא דעתרין, עטרין דבל עטרין. עטרין שלא אתכללו בעטרין. עטרין שלא בשאר עטרין. עטרין, דעתרין דלפתא מטאחדון מגיה. ובגין בך, הני תקונין, איןון תקונין דלפתא מבוזן מטאחדין.

תקונן דאתתקן, האצטקה לאתברכא, מן דבעי ברכה. הכל תקונין דאתתקן בקבליהון, ברכאן משטבחין (לבליהון) ואתשביד מה דאתשביד. כלא קליל בהני תקונין. כלא זקון לקבילה תקונין דמלכא מקיפה, עתיקה, סתימא דכלא. וכלחו אתפסמן מתקונין אלין. (רמולא עטקה). כאןא. אי עתיק דעתיקין, קידישא דקדישין, לא אתתקן באליין תקונין, לא אשתחוו עלאין ותפאי. וכלא הוילא הוילא. ותניא, עד כמה זהירין אלין (ס"א אתתקן באליין לע"ז) תקונני דידיינא. עד תליסר (דלפתא), וכל זמנא (דף קל"ב ע"ב) דתליסר אלין משטבחין, זהירין אלין דלפתא. וכלא. בחושבנא

דאלין תלישר, אשתכח דיקנא דמלפֿא עתיקה יקירה מפלא. פלא בחד
אייהו טמירה ויקירה.

ובגין דאייהו יקירה וטמירה מפלא, לא אדרבר ביה באתר דאוריתא (פ"א
לא אדרבר באורייתא), ולא אהתגלייא. ומה דיקנא אהתגלייא. דיקנא דכהנא
רבא עלאה. ומהאי דיקנא, נחית לדיקנא דכהנא רבא דלטפה. (פא ריבא
רכחנא רבא) דיקנא דכהנא רבא בתמnia התקונית אתפקן. ובגין בה, Tamnia
תקונית לכהנא רבא, פד משחא נחית על דקניתה, הרא היא דכתיב, (תהלים
כלו) פשמן הטוב על הרראש יורד על הזקן וגוו'.

ומנא לנו. דכתיב, (תהלים כלו) שבט אחים גם ייחד. גם לרבות פהן גדול
دلטפה. דכל זמנא דכהנא רבא דלטפה, משמש בכחוינה רבא,
בביבול פהן גדול הלעילא, משמש בכחוינה רבא.

דא تكونא חד, דדיינא דעתיקא סתימה דכלא. אמר ליה רבי שמיעון,
יאות אנט רבי יצחק, למחרמי ביקירה דעתיקני דידיינא, וסביר אפי
דעתייך יומין, עתיקה דעתיקין. ובאה חולקה, ונאה חולקי עמכון בעלה
דאתי.

תקונא תנינא. מתקון שערא, מרישא דפומא, עד רישא אחריא דפומא,
בתקונא שקליל.

קום רבי חזקיה, וקאים בקיומך, ואוקיר יקראי דתקונא דא דידיינא קדיישא.
קם רבי חזקיה, שארי ואמר, (שיר השירים ז) אני לדודי ועלי תשיקתו מי
גרם שאני לדודי. משום דעתלי תשיקתו.

מסתכל הויינא, וארו חמיה, נהורא יקראי דבוצינא עלאה, נהיר וסליק
لتלת מהחה וחמשה ועשרין עיבר. וחד חשוב הזה אתסחי בההוא
נהורא, במאן דאתסחי בההוא נהורא עמייקא, דמיומי מתפליגין, ונהיינין,
ונגדיין לכל עיבר, ממה דעתלי. וסליק ההוא נהורא, בשפטא דימא עלאה
עמייקא, דכל פתחין טבין ויקירין, בההוא פתחא אתפהחן.

אנא שאיל מהם (פ"א מה), פשרה ד חמיה. פתחו ואמרו, נושא עון חמימתא.
אמר, דא הוא תקונא תנינא. יתיב. אמר רבי שמיעון, האידנא אתקשר
עלמא. בריך אנט רבי חזקיה, לעתיקה דעתיקין.

אמר רבי שמיעון, בלהו בוצינין חבירין, דאתהין בהאי עזקא קדיישא.
אסחדנא עלי שמייא עלאין דעתלאין, וארעא קדיישא עלאה דעתלאה.
דאנה חמיה השטא, מה דלא חמיא בר נש, מיומא דסליק משה זמנא
תנינא לטורא דסיני. דאנא חמינה אנטאי בהירין, כנהורא דשמעיא
תקיפה, זומין למייפך באסותו לעלמא. דכתיב, (מלאי ז) וזרחה لكم יראי

שמי שמש אַדְקָה וּמְרֵפֶא בְּכִנְפִּיהָ. וְעוֹד דָּאָנוּ יַדְעָנָא דָּאַנְפָאִי נְהִירִין, וּמְשָׁה לֹא יַדְעַ וְלֹא אַסְתְּפָל. הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, (שמות לד) וּמְשָׁה לֹא יַדְעַ בַּיּוֹם כָּרְנוֹן עֹזְרָ פָנָיו.

וזעוד, דאנא חמיה בעניין, תליסר מבילין גלייפין קמא, ונהירין כביצינין.
 וכד אטפריש כל חד מביהו מפומיכון, אסתליך ואתפקן, ואתעטר
 ואתטמַר בטמירותא דתקוני דדייַנָּא, וכל אחרני אשтарן. ובזעוד דכל
 חד מתפרק בפומייכו, נהייר ואתעטר ויתיב פמלפֿא בנו חיליה. וכד
 אסתיחס לאטפרשא, סליק ואתעטר בעטרא קדיישא, ואתפקן ואתטמַר,
 ויתיב בתקוני דדייַנָּא קדיישא, וכן לכל חד וחד. איזדרזו חביבין קדיישין,
 דהא בקיומה דא, לא יהא עד דיתיב מלפֿא משיחא.

כיון רבי חזקיה תניניות, ואוקיר תיקונא תליתאה, דדיילנא קדיישא. פנא,
עד לא קם רבי חזקיה, קלא נפק ואמר, אין מלאך אחד עושה שתי^ו שליחות. אתרגיש רבי שמיעון ואמר, ודייל כל חד וחד באתריה. ואנא,
ורבי אלעזר ברוי. ורבנן אבא. אשטלים שלימתא עלאה.

קָוִם רַבֵּי חַיִּא. קָמַ רַבֵּי חַיִּא, פְּתַח וְאָמַר, (ירמיה א) וְאָמַר אֲהָה יי אֱלֹהִים הַפָּה לֹא יִדְעַתִּי דְבָר כִּי נָעַר אָנֹכִי. וְכִי יִרְמִיתָה לֹא חֶרֶה יִדְעַ לְמַלְלָא, וְהָא כִּמָּה מַלְוִילִין נְפָקִי מִפּוּמוֹי, עַד לֹא אָמַר דָּא. וְהָא אָמַר מֶלֶה כְּדִיבָּא, דְכַתִּיב הַפָּה לֹא יִדְעַתִּי דְבָר. אֶלָּא (תְּאַנָּא) חַס וְשַׁלּוּם דָּאֵינוֹ אָמַר עַל דָּא. אֶלָּא חַכְמַי תְּאַנָּא, מַה בֵּין דְבָור לְאמִירָה. אֲמִירָה הוּא דָלָא בְּעֵי לְאַרְמָא קָלָא, (דף קלג ע"א) דְבָור, בְּעֵי לְאַרְמָא קָלָא, וְלְאַכְרֹזָא מַלְיָן.

דְבָתִיב, (שמות כ) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶת כֵּל הַדְבָרִים הָאֲלֵה לְאָמֵר. וְתַאֲנָא, כֵּל עַלְמָא שֶׁמְעוֹ הַהוּא דָבָר, וּכֵל עַלְמָא אָזְדַעְזָעָע. וּבָגִין בְּךָ כְּתִיב וַיֹּאמֶר, וְלֹא כְתִיב וַיֹּאמֶר. אָזְף הַכָּא כְתִיב הַגָּה לֹא יַדְעַתִּי דָבָר, לְאַכְרֹזָא מִלָּה וּלְאַוְכָחָא בְּרוּחַ קְדוּשָׁא לְעַלְמָא.

אי ה'ci, ה'א כתיב (שמות) וידבר י' אל משה לאמר. אל, מאן הוּא נבי'ה
על'אה כמשה, דלא זכה בר נש פוטיה. זה הוא שמע דבר בברזה,
ולא דחיל, ולא אזדען. ושאר נביאים אזדען, אפילו באמרה, ותחלין
בדחילון.

וְהִנֵּא, תָּקַונֶּא קַדְמָא הַדִּיקָנָא, וְתָגַנֶּא לְאַתְּבָא (נ"א לאייתאה) (ס"א לאפקא)
לְתַלִּיתָה. דכתייב, (איוב לו) חַנּוּ כָל אֱלֹהָ יִפְעַל אֵל פְּעֻמִּים שֶׁלֹּשׁ
עִם גָּבָר. (תירן ניסחוי) רְתָא חַזִּי דְתַרְין תָּקַונְיַן קַדְמָאֵין לְמִתְּהִילָה לְתַלִּיתָה הָוו,
דְהֹוא:

תקינה תליתאה. מאמצעיתא דתחوت חוטמא, מהחותן ריין נוקבין. נפיק

חד אָרְחָא, וּשְׁעַרָּא אֲפֵסִיק (ס"א אהפ"ק) בְּהַהוּא אָרְחָא. אֶמְאֵי אַתְּפָסָק. מְשׁוּם (רכתייב וועבר על פשע) דְּהָא יְאָרְחָא אַתְּפָקָן לְאַעֲבָרָא בֵּיה. וּבְגִין כֵּה, יְתִיב תְּחוֹת נוֹקְבִּי חֻטְמָא הָאֵי אָרְחָא. וּשְׁעַרָּא לֹא אַתְּרַבֵּי בְּהָאֵי אָרְחָא, מְשׁוּם דְּכַתִּיב רַעֲוָבָר עַל פְּשָׁע, לְמִיחַב אַעֲבָרָא עַד (על) פּוֹמָא קְדִישָׁא, דִּיְמָא סְלָחָתִי. פָּאָנָא, פָּמָה עַרְקִיְסָאָות מְחַפְּאָן לְהַהוּא פּוֹמָא, וּלֹא אַתְּגַלֵּי לְחַד מְנִיחָה, דְּהָא אַסְתָּלָק וְאַתְּעַטָּר, יְדִיעָה וְלֹא יְדִיעָה.

פָּאָנָא, בְּצִנְעִוּתָא דְּסְפָּרָא, מְהוּ דְּכַתִּיב פְּשָׁע. זְכוּ עַוְבָּר, לֹא זְכוּ פְּשָׁע. (מאי משמע עובר על פשע, שפ"ד אקרדים ש לפ', לא זכו עומדים ולא עזבר) (הא) בְּזַעַיר אֲפִין. מְאוּ בֵין הָאֵי לְהָאֵי. בְּזַעַיר אֲפִין, כִּד בְּחִית הַהוּא אָרְחָא מְפֻחָות נוֹקְבִּי חֻטְמָוִי, פְּתִיב, (במדרכו יב) וַיְחִרֵּא אָפָּה בְּמַמְלָךְ. מְאוּ וַיְלַךְ. דִּנְפִיק רַוְחָא דְּרוֹגְזָא מְאִינּוֹן נוֹקְבִּי, וּמְאוֹן דְּאַשְׁבָח קְמִיה, אַזְיל וְלֹא אַשְׁתָּבָח. דְּהָא הוּא דְּכַתִּיב, (ישעה מ) כִּי רַוְחָה יְיָ נְשָׁבָה בּוֹ וְאַיְגָנָר (ס"א כי רוח ערבה בו ואיננו). בְּאַרְיךָ אֲפִין בְּתִיב, (מיכה ז) וְעַוְבָּר עַל פְּשָׁע. וּבְתִיב, (איוב לו) וַרְוחַ עַבְרָה וְתַתְהָרָם. וְתָאָנָא, הַכָּא בְּתִיב, עַוְבָּר עַל פְּשָׁע בְּהַהוּא אָרְחָא. הַתָּם, (שמות יב) וְעַבָּר יְיָ לְנָגֹזָה אֶת מָצָרִים.

וּבָאָה חַוְלָקִיה דְּמָאָן דְּזָבִי לְהָאֵי. וְהָא הוּא תְּקוּנָא תְּלִיתָה, (ראורחא) דְּדִיקָנָא יְקִירָא קְדִישָׁא עַלְאָה עַתִּיקָא דְּעַטְיִקָּי. אָמֵר רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְהָא קְדָשָׁא בְּרִיךָ הוּא יְסָגֵי לְאַוְתָּבָא לְהָ, וַיְחִידֵי לְאַגְנָא עַלְהָ.

וְתָאָנָא, מַאי דְּכַתִּיב, (ישעה סא) שָׁוֹשׁ אַשְׁיִשׁ בְּיִ, בְּעַטְיִק יְוָמִין אַתְּמָר. דְּהָא הוּא חַדְוּוֹתָא דְּכָלָא. פָּאָנָא, בְּשַׁעַתָּא דְּאַתְּגַלֵּי הָאֵי אָרְחָא דְּדִיקָנָא דְּעַטְיִק יְוָמִין. בְּלָהוּ מַאיִ רַדְבָּא וַיְלַלָּה, וּמַאיִרְהָוּן דְּדִינָא סְתִימִין וְשַׁטְיִקִין, וְלִילָת דִּיְפְתָח פְּטָרָא לְאַבָּאָשָׁא. מְשׁוּם דְּהָא יְאָרְחָא אַתְּגַלִּיאָא לְתָקָנָא. וּמַהָאֵי, מְאוֹן דְּאָחִיד (ס"א ראתה) וְאַזְהָר (משום דְּהָא אָרְחָא סִימָנָא לְשִׁיטְקוֹתָא וְמַהָאֵי כָּאָן דְּאָחוֹ וְאָוֹתָה) לְשִׁתְקָאָה, לְהָאֵי אָרְחָא רְשִׁים, דְּהָא סִימָנָא דְּעַטְיִקָּא קְדִישָׁא.

תְּקוּנָא רְבִיעִיאָה, מְתַתְּקָנוּ שְׁעַרָּא (וְהִיא) תְּחוֹת פּוֹמָא, מְרִישָׁא חַדָּא לְרִישָׁא חַדָּא. הַדָּא הוּא דְּכַתִּיב, (מיכה ז) לְשָׁאָרִית נְחַלְתָּו. כַּמָּה דָאָתָּה אָמֵר (מלכים ב יט) וְנִשְׁאָתָּה תְּפִלָּה בְּعַד הַשְּׁאָרִית הַגְּמַצָּאָה. הַגְּמַצָּאָה מִפְשָׁת. שָׁאָרִית דְּכַתִּיב, (צפניה ג) שָׁאָרִית יִשְׂרָאֵל לֹא יִعַשׂ עַוְלָה.

תְּקוּנָא חַמִּישָׁאָה. נְפִיק אָרְחָא אַחֲרָא מְתַחּוֹת פּוֹמָא, הַדָּא הוּא דְּכַתִּיב, (מיכה ז) לֹא הַחַזִּיק לְעַד אַפְוּ. קּוֹם רַבִּי יוֹסִי. קּוֹם רַבִּי יוֹסִי, פְּתִיחָה וְאָמֵר, (תהלים קמד) אַשְׁרֵי הַעַם שָׁכַבָּה לוֹ אַשְׁרֵי הַעַם שָׁבֵי אֱלֹהִיו. אַשְׁרֵי הַעַם

שְׁבָכָה לו. מהו **שְׁבָכָה** לו. במא דאת אמר (אסתר ז) וחתמת המלך **שְׁבָכָה**, **שְׁבִיכַד מְרוּגָזִיה.**

דבר אחר. **שְׁבִיכַד בְּרוּגָזִיה**, הרא הוא דכתיב, (במדבר יא) ראמ בכה את עושה לוי הרגני נא הרוג. דא הוא דין דין. אשרי העם שמי אלהיו, רחמי רחמי.

דבר אחר, **שְׁבָכָה**, **שֶׁמְאָ דְכָלֵיל כֹּל שְׁמָהּן**, וקידשא בריך הוא מעבר רוגזיה, ואנה ביה לעזר אגפין, ומבעיר על כל אינון דלבר.

ה廷יא, ארחה, עלאה דדיינא קדיישא, (עלאה עתיקא דעתיק) דאייהו נחית (פריקניה) תחות נוקבי דחווטמא דעתיק. והאי ארחה דלתקא. שקיילן איינון בכלא. דא (דף קל"ג ע"ב) לעילא, ודא לתקא. לעילא, עobar על פשע. לתקא, לא חזיק לעד אףו. ותגנין, לא חזיק: דלא אית אחר למיטב. במא דלעה לאיבר. בך לתקא, יהיב אחר לאיבר.

חנא, בכל אחר דבהאי עתיקא טמירה דכלא ארחה אתגלייא, טב לכלהו דלתקא, דהא ארחו עיטה למבעד טב לכלה. מאן דסתיים ולא ארגלייא, לית עיטה, ולית מאן דידע ליה, אלא הוא בלחוודוי. במא דען עלאה, לית דידע ליה אלא הוא עתיקא דעתיק. ועל האי כתיב, (תהלים צב) מה גדרו מעשיך יי' מאד עמקו מחשבותיך. אמר רבינו שמואן יתתקנו עובדק לעלמא דאתי מעם עתיקא דעתיקין.

תקונא שתיתתאה. מתקון שערא וסליק מלרע לעילא, וחפי תקרובתא דבוסמא טבא עד רישא דפומא דלעילא. ונחית שערא (רישא) לרישא דפתחא דארחה תפאה דפומא.

קום רבינו ייסא ואתקין תקונא דא. קם רבינו ייסא, פתח ואמר, (ישעה נ) וחסדי מאתק לא ימוש, וכתיב (ישעה נ) ובחסד עולם רחמתיך, הגי קראי קשין אהדי.

ולא אקשוי, דתגנן, אית חסד ואית חסד. אית חסד דלגו, ואית חסד דלבר. חסד דלגו, הא דאמרן דעתיקא דעתיקין, והוא סתים בסטרא דא דדיינא, דאקרי פאת חזון. ולא בעי בר נש לחבלא האי סטרא, משום האי חסד דלגו דעתיק יומין. ובגין בך, בכחן דלפטא כתיב ביה, (יוקרא כא) לא יקרחה קרחה בראשם ופאת זקנים לא יגלוחו. מאין טעמא. בגין דלא לחבלא אורחותי דחסד דעתיקא, בכחן מסתרא דא קא אתי.

וთאנא בגניעותא דספרא, בכלא אצטדיון חסד לאטרבא והםבני, ולא לקטעא ליה, ולא אשתיyi מעלהמא. והאי דכתיב וחסדי מאתק לא ימוש, חסד דעתיק יומין. ובחסד עולם, חסד דאקרי חסד עולם, והאי

הוּא אֶחָרָא דְזַעֵיר אֲנֵפִין, דְכַתִּיב, (תהלים פט) אָמְרָתִי עֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה.
וְהָא חֶסֶד דְעַתִּיק דְעַתִּיק, הוּא חֶסֶד דְקָשׁוֹת. וְחֶסֶד דְקָשׁוֹת לֹאוּ בְחֵי
גּוֹפָא אֶתְמָר, אֶלָא בְחֵי דְגַשְׁמָתָא. וּבְגִין כֶּךָ פְתִיב, (מיכא ז) בַּי חֶפְץ
חֶסֶד הוּא. דָא הוּא תְקוֹנָא שְׂתִיתָה דְדִיקָנָא יִקְרָא, דְעַתִּיק דְעַתִּיק.
תְקוֹנָא שְׂבִיעָה. פְסִיק שְׂעָרָא, וְאֶתְחַזּוֹן תְרִין תְפֻוחִין בְּהַקְרּוּבָה דְבוֹסֶם,
שְׁפִירָן וִיאָנוּ לְמַחְזֵי.

פָתָח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, (שיר השירים ב) בְּתֻפּוֹת בְּעֵצִי הַיּוֹרֵד וְגַוּ. מֵה תְפּוֹת
זֶה בְּלִיל בְּתִלְתָּה גּוֹנִי, כֶּךָ קְדֵשָׁא בָּרוּךְ הוּא, תְרִין תְפֻחִין בְּלִיל
שִׁיטָּא גּוֹנִי, וְתְרִין תְפֻחִין אֶלְין, דְאַינּוּן תְקוֹנָא שְׂבִיעָה, אַינּוּן בְּלִיל
דְכָל שִׁיטָּא תְקוֹנִין דְאַמִּינָא. וּבְגִינִיהוֹן אֶתְקָיִים (משל ט) בָּאוֹר פָנִי מֶלֶךְ
מַיִם.

וְתַאֲנָא, מְהַנִּי תְפֻחִין גְּפֻקִין חַיִין לְעַלְמָא, וּמְחַזִּין חַיְדוֹ לְזַעֵיר אֲפִין.
פְתִיב (במדבר ז) יָאָר יְיָ פָנָיו אֶלְיךָ. וּבְתִיב (משל ט) בָּאוֹר פָנִי מֶלֶךְ
חַיִם. בָּאוֹר פָנִי מֶלֶךְ אֶלְין אַינּוּן תְרִין תְפֻחִין בְּהַקְרּוּבָה דְבוֹסֶם
דְאַמִּינָא. יָאָר יְיָ פָנָיו אֶלְיךָ, פְנִים דְלָבֶר, דְכֶד נְהָרִין מִתְבָּרָךְ עַלְמָא.
וְתַאֲנָא, בֶּל זָמָן דְהַנִּי בּוֹצִיִּנִי דְלָבֶר נְהָרִין, בֶּל עַלְמָא מִתְבָּרָךְ, וְלֹא אַשְׁתַּבְחַ
רוֹגֵזָא בְּעַלְמָא. וּמָה אֵי הַנִּי דְלָבֶר פֶּה. תְרִין תְפֻחִין דְנְהָרִין
תְדִירָא, דְחַדָּאן תְדִירָא עַל אֶחָת פְמָה וּכְמָה.

הָנִיא, בֶּד אֶתְגָּלִין תְרִין תְפֻחִין אֶלְין, אֶתְחַזִּי זַעֵיר אֲפִין בְּחַדְוֹתָא. וּבֶל
אַינּוּן בְּוֹצִיִּנִין דְלִפְתָּא, בְּחַדְוֹתָא. וּבֶל אַינּוּן דְלִפְתָּא, נְהָרִין, וּבֶל
עַלְמָיִן חַדָּאן, וּשְׁלִימָיִן מֶבֶל שְׁלִימָוֹתָא. וּכֶלֶל חַדָּאן וּנְהָרִין. וּכֶל טִיבוֹ
לֹא פְסִיק. בְּלָהָיו אֶתְמָלִין בְּשַׁעַתָּא חַדָּא, בְּלָהָיו חַדָּאן בְּשַׁעַתָּא חַדָּא.
הָא חַיִ, פְנִים דְלָבֶר, אַית זָמָן דְנְהָרִין, וְאַית זָמָן דְלָא נְהָרִין. וּבְגִין כֶּךָ
פְתִיב, יָאָר יְיָ פָנָיו אֶלְיךָ. (תהלים ס) יָאָר פָנָיו אֶתְנוֹ סָלה. מֶכֶלֶל דְלָא
הָוִי תְדִירָא. אֶלָא בֶּד אֶתְגָּלִין תְפֻחִין דְלִעְילָא.

הָנִיא, אֶלְין תְפֻחִין דְסַתִּיםִין, נְהָרִין וְחַוּרִין תְדִירָא. וּמְבָהָן נְהָרִין
לְתִלְתָּה מָהָה וּשְׁבָעִין עִיבָּר. וּכֶל שִׁיטָּא תְקוֹנָא קְדָמָאִין דְדִיקָנָא
בֵּיה בְּלִילָן. הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, (מיכא ז) יְשֻׁב יְרֻחְמָנוּ. יְשֻׁב, מֶכֶלֶל דְזַמְבָּנִין
טִמְרִין, וּזְמָנִין אֶתְגָּלִין. הַכָּא, הוּא יְשֻׁב יְרֻחְמָנוּ. וּבְהָאֵ דְלִמְתָּא, הוּא
רְאִמָּתָה. דָא הוּא תְקוֹנָא (דף ג' ע"א) שְׂבִיעָה, דְכֶלֶל שִׁיטָּא, בְּהַרִין תְפֻחִין
דְבַעֲתִיקָה דְעַתִּיקִין.

תְקוֹנָא מִמְינָה. נְפִיק חַד חַטְפָא דְשַׁעַרְיִ סָוְרָנִיה דְדִיקָנָא, וּמֶלֶיִן בְּשַׁקּוֹלָא
עד טְבוֹרָא. קוּם אֶלְעָזָר בָּרִי, אֶתְקָיִן תְקוֹנָא דָא.

קם רבי אלעזר (בריה), פתח ואמר, הכל תלוי בمزל, ויאפילו ספר תורה שבחיקל. מלה דא אוקימנא בספרא דעתינותא, והכא אית לאסתכלא, וכי הכל תלוי במזל, ומגינן, ספר תורה קדש, ונרתקו קדש, וההיכל קדש. וכתיב (ישעה^ו) וקURA זה אל זה ואמר קדש קדש קדש, הא תלת אינון. בספר תורה. לקבליהון, נרתקו קדש, וההיכל קדש, והויא קדש. והתורה נתנה בשלש קדושות. בשלש מעלות, בימים שלשה, שכינה בשלש, ליחות וארון והיכל בספר תורה תליא, ואיהו תליא במזל, וכתיב (ירמיה^ט) ומאותות השמים אל תהתו. מאן דאייה בקדושים הלו ליהו מליא במזלא.

אלא וכי אוקימנא בספרא דעתינותא, הא חוטא יקירה קדישא, הכל שעורי דדיין תלין ביה, אתקרי מזל. מי טעמא. משום הכל קדשי קודשין דקודשא, בהאי מזלא תלין. בספר תורה, אף על גב דאייה קדוש לא חל עלייה עשר קדושין עד דעתיל להיכל. בגין דעתיל להיכל, אתקרי קדוש בעשר קדושים. בגיןא דלעילא שלא אתקרי היכל, אלא כד אתחברן עשר קדושים. ותאנא, הכל תלוי במזל, דאייה הא חוטא יקירה קדישא, הכל שעורי תלין ביה.

אמאי אקרי מזל. משום דמניה תלין מזל, ומזל מניה עלאין ותפאיין. ו בגין כה אייה תליה. וביה תלין כל מלי דעתמא עלאין ותפאיין. ואפילו ספר תורה שבחיקל, דמתעטר בעשר קדושים, לא נפיק מכלליה עם שאר קדושים וכלהו תלין בהאי. ומאן דחמי להאי תקונא, אפתבשן חובייהון מקמיה ומתכפין, הכא הוא דכתיב, (מיכה^ט) יכosh עונתינו. אמר ליה רבי שמואן, בריך ברי לkidusha דקדישין, עתיק מפלא.

תקונא תשיעא. מתערביין שערי עם אינון שערי דטלין, ולא נפקין דא מן דא. קום רבי אבא, קם רבי אבא ואמר, אלין (איין) שערי דמתערביין עם אינון דטלין, אקרין מצולות ים. משום דנקקי ממורתி מוחא, ומהאי אתרא רמי, כל מاري דמבעין חובי דבני נשא ומתכפין. אמר רבי שמואן, בריך תהא לעתיק יומין.

תקונא עשרה. נחתין שערי תחות דיקנא, ותפין בגיןא תחות דיקנא. קום רבי יהודה. קם רבי יהודה פתח ואמר, (ישעה^ב) ובאו במערות צורים ובמלחות עבר מבני פחד יי וגוו. מבני פחד יי, קא ATIידע דמאן דאייה לבר, פחד יי אתקרי. ומחר גאונ, איפון שערי דתחות דיקנא, ואתקרין הדר גאונ, תרי. תקונא עשרה, (מיכה^ט) תמן אמת ליעקב. וחד סר, שלא נפקי נימא מן נימא, חסド לאברהם.

תקונָה דתְּרִיסֶר. דֵּלָא מַלְיִין שְׁעָרִי עַל פּוֹמָא, וּפּוֹמָא אַתְפְּנִי מִכְלָ סְטְרִין,
וַיָּאִין שְׁעָרִי סְחֹור לֵיה, בְּגִין דֵּלָא אַשְׁתַּכְחַ טְרֻחוֹתָא, כַּמָּה
דְּאַצְּטְרִיךְ.

טְרֻחוֹתָא בַּמָּאי קָא מִיְּרִי. דִּינָא. בַּאֲתָר (נ"א בְּהָר) דִּינָא טְרֻחוֹתָא אַשְׁתַּכְחַ.
וּכְיַי שְׁעָרִי דְּדִיקָנָא טְרָחָא אַינּוֹן, אוֹ דִּינָא אַינּוֹן, וְהָא כֵּלָא רְחַמִּי
אַתְּחַזּוֹן. אַלְא דֵלָא אַתְּטַרְחַ בִּישׁוּבָא (ס"א בְּנַשׁוּבָא) דְּרוֹחָא דְּזַעַיר אַפְּינָ.
דְּתָאנָא מִהָּאי פּוֹמָא קְדִישָׁא עַלְאָה, קְדָשָׁ קְדָשִׁים, נְשָׁבָא רְוִיחָא. מַאי
רְוִיחָא. רְוִיחָא דְּאִיתְרָק (ס"א רְאַתְּרָק) בֵּיה, דְּמַתְּלַבְשָׁ בֵּיה (נ"א דְּאַתְּהַקּוֹ
וּמַתְּלַבְשָׁ בֵּיה) זְעִיר אַפְּינָ. וּמִהָּאי רְוִיחָא מַתְּלַבְשִׁין כֵּל אַינּוֹן דְּלַפְּתָא. וּכְדָה הָוָא
רְוִיחָא נְפִיק, אַתְּפְּרֵשׁ לְתַלְתִּין וּשְׁבָעָה אַלְפָ עַיְבָר. וּאַתְּפְּשַׁט (ס"א וְאַתְּפְּשָׁא) כֵּל
חַד בְּלָחְזּוֹדִי לְאַתְּרִיה, וּכְלָמָן דְּאַתְּלַבְשָׁ אַמְּגִיה אַתְּלַבְשָׁ. וּעַל
דָּא שְׁעָרִין לֹא אַשְׁתַּכְחַו עַל פּוֹמָא קְדִישָׁא, מְשׂוּם דְּרוֹחִיה נְפִיק, וְלֹא בְּעִי
מַלְהָ אַחֲרָא לְאַתְּעַרְבָּא בֵּיה, וּלְקַרְבָּא בְּהַדִּיה.

זְנָא הָוָא טְמִירָתָא דְּכָלָא, דֵלָא אַתְּדַבֵּק לֹא לְעִילָא וְלֹא לְמַתָּפָא. וְהָוָא
סְתִימָא בְּסַתִּימָא דְּסַתִּימָין דֵלָא אַתְּיַדָּע. (דָף קָל"ד ע"ב) דֵלָא דֵלָא אַתְּהַקּוֹ,
וְלֹא הָוָה בֵּיה תְּקוֹנָא. וּבְגִין בְּךָ, רְוִיחָא דְּנְפִיק לְבָר (ס"א דְּנְפִיק מִתְּהָוָא דְּלָבָר),
וּמַתְּלַבְשִׁין בֵּיה נְבִיאִי מִהִימְנִי, אַתְּקָרֵר פָּה יְיָ. אַבְלָל בְּהָאִי עַתִּיקָא דְּעַתִּיקִין
לֹא אַתְּפְּרֵשׁ. וְלִיתְמַן דִּידָע רְוִיחִיה בָּר אַיְהוּ. וּבְגִין בְּךָ שְׁעָרָיו שְׁקוֹלִין
סְוַחְרָנָא דְּפּוֹמָא, וּפּוֹמָא אַתְפְּנִי מִכְלָ סְטְרָויִ.

וּבְהָא אַתְּרִחִיצָוּ אַבְהָתָנָא, לְאַתְּלַבְשָׁא בְּהָאִי רְוִיחָא, דְּמַתְּפְּשַׁט לְכַמָּה
עַיְבָרִין, בַּאֲתָר דְּכָל שְׁעָרִי שְׁקוֹלִין בְּסַוְחָרָנוֹי. (הָא חֹא דְכַתִּיב, (מִיכָּה 2) אֲשֶׁר
שְׁבָעָת לְאַבּוֹתֵינוּ). וְזָא הָוָא תְּקוֹנָא קְדִישָׁא עַלְאָה דְּתְּרִיסֶר. דְּמַכְאָן אַשְׁתַּלְשָׁלוּ
תְּרִיסֶר תְּחוּמִין לְעִילָא. תְּרִיסֶר תְּחוּמִין לְמַתָּפָא. תְּרִיסֶר תְּחוּמִין לְתְּרִיסֶר
שְׁבָטִי אַבְהָתָא. הָא הָוָא דְכַתִּיב אֲשֶׁר נְשָׁבָעָת לְאַבּוֹתֵינוּ.

תקונָה דתְּלִיסֶר. פְּלִיִּין שְׁעָרִי דְתַחַות דִּיקָנָא מַכְאָן יְמָפָא, בִּיהְרָא יְאָה,
וּבִיהְרָא שְׁפִירָא, וְחַפְּיִין עד טְבוֹרָא וְלֹא אַתְּחַזּוֹין מַאֲנָפִי תְּקַרְבָּא
דְּבוֹסָמָא, בָּר אַינּוֹן פְּפּוֹחִין שְׁפִירָן חִוּרִין.

אמֶר רְבִי שְׁמַעְיָן, זְפָאָה חֹולְקִיה דְמָאָן דְאַשְׁתַּכְחַ בְּהָאִי אַדְרָא קְדִישָׁא
עַלְאָה דְאַבָּן בֵּיה. זְפָאָה חֹולְקִיה בְּעַלְמָא דִין, וּבְעַלְמָא דְאַתִּי. דְאַבָּן
יַתְּבִין בְּקָדוֹשָׁא עַלְאָה, אַשָּׁא עַלְאָה אַסְחָר לְן (ס"א בֵּין אַשָּׁא עַלְאָה רַאֲסָה לְן) וְהָא
כֵּל תְּקוֹנִין עַלְאִין (לְדִיקָנָא) דְּדִיקָנָא קְדִישָׁא אַתְּהַקּוֹן, וּאַתְּעַטְרִוּ וּאַסְחָרְוּ
לְדוֹכְתִּיהִוָּה.

וְהָא תְּקוֹנָה דתְּלִיסֶר, הָוָא תְּקוֹנָא יְאָה, דְבִיה אַחִידָן כֵּלָא. כֵּלָהו מַתְּפִסְפִּין

למזהף רישא ל渴בלייה. מגניה פליין כל אינון דבזער אפין אחידן. מגיה פליין עלאין וטפאיין, וכל גניזן עלאין וטפאיין גניזין ביה, וביה כלין. ואיהו מזלא דמתזולא מגניה כללא, דא הויא תקונא שלימתא, דאשלים לכל תקונין, דא אשלים לכלא.

חנא, אלין תקונין אקרון ימי קדם, יומין קדמאין דקדמאי. וαιפין דאשתחוו בזעיר אפין, אקרון (ישעה ס) ימי עולם. וטאנה, אלין ימי קדם, כלחו מתקנן בתקונא דריךנא דעתיקין, טמרא דטמירין (כליל בה). והאי דתלייסר כליל להונ, פמה דאטמר. ורא יומא לא אתחליל בהריהו, אלא הויא כליל כללא.

ובדהוא זמנא דאטער עתיק יומין בתקונין דלעילא, ההוא אתקרי יומ אחד, דביה זמין לאוקיר דיקניה, הרא הוא דכתיב, (זכריה י) יומ אחד הויא ידע לי. הויא בלחוודוי יתיר מפלא. הוא דכליל כללא, הוא דאתקרי בשמא ידיעא.

הגעין, באתר דאית יומ אית לילה דלית יומ בלא לילה. ומשום דההוא זמנא, זמן יהא דיךרא דיךרא, והוא בלחוודוי ישטפה. לא אתקרי לא יומ ולא לילה. דלית יומ אקרי, אלא מפטרא דילן. ולית לילה אקרי, אלא מפטרא דילן. ומשום דהאי תקונא כליל כללא, לא אתיידע ולא אתחזוי מגיה, ומגיה נגיד משחא דרובותא לתלייסר עיבר מבעין. לכל אינון דלפתא, דנברין בההוא משחא. (אתפקנו).

בתלייסר תקונין אלין אתחקנא דיךרא קדיישא עלאה, ואלין תקונין דבחאי דיךרא, מתקנן ונחפן לכמה עיבר. ולא אתחזון היה מתחפשין והיה נפקין, מפלא אסתימו, ומפלא אהתמר. לית דידע אתר להאי עתיקה, בפשיטותא דלהונ בלאן בלאן, כמה דאטמר, אתיידע ולא אתיידע. טמיר ולא טמיר. עליה אתקרי, (ישעה זב) אני יי' הוא שמי וכבודי לאחר ראה און. וכתיב (חהלום ז) הויא עשנו ולא אנחנו. וכתיב (דניאל ז) ועתיק יומין יתיב. באתריה יתיב ולית ידיע ליה. יתיב ולא שכיח, וכתיב (חהלום קלט) אודך על כי נוראות גפליתי וגוו.

אמר רבינו שמעון לחריא, כד אטריס פריסא דא, דאותן חמאן עלאן, אנא חמינא דנחתו כל תקונין בגויה, ונהירו באתר דא. וחד פרכטה בוצינא דקידשא בריך הרא (ס"א בוסטה דקהיריא), פריסא באربع סמכין, לאربع עיבר. (דף קב"ה ע"א).

סמכא חד הויא יתיב מתקא לעילא, חד מגראפיא בידיה. ובמגרופיא ארבע מפתחי שנין (ס"א שני) מפל סטורי. ומתחדן פרסא, ונחפן

לה מעילא למתפה. וכן לסתמְכָא תניינא, ותליותה ורביעאה. ובין סטמְכָא לסתמְכָא, אחידן תמניגסר רגלי דסְמָכִי ומתקנין בובוצינא דגְּלִיפָּא (גבוסטיא גולפְּיא) בההוא פריסא. וכן לארבע עיבר.

וחמיינא אלין תקונין דנהיירין עליה, והו ממחפאנ מלוי דפומְנָא, לאתעטרא ולאספלקָא כל חד באתריה. וכבר הו מתקנון מפומְנָא, כל חד וחד סליק ואתעטר ואתפקן בההוא תקונא דאתפקן הַכָּא, מכל (ס"א בתבל דבל) פומְנָא דחד מינן. ובשעתא דחד מינן שפתה פומְנָא, לתקנא בההוא תקונא, ההוא תקונא חוה יתיב ומחבה למלה דנפיק מפומְנָא, וכדיין סלקָא בדוכתיה ואתעטר.

ובכל סטמְכָא ומפְאָן, חדאן על דשמעין מה שלא ידען, וציתין לקיליכו. במא רתיכין קיימין הַכָּא בגיניכו. זפאיין אתון לעלמא דאתה, דכלהו מלוי דנפק מפומְנָא, בלהו מלין קדיישן. מלין בשערן שלא אסטען לימינא ולשמאלא.

קדשא בריך הוא חדי למשמע, וצית להני מלוי, עד הדוא אגמר (ס"א אניד) דינא, די לעלמא דאתה תיימרו זמאנא אחרא כל הגי מלוי קדיישין. עלייכו כתיב, (שיר השירים ז) וחבק ביני הטוב וגוו', דובב שפתה ישנים. Mai דובב שפתה ישנים. דאפיקו לעלמא דאתה מרחשן שפותינו אוריתא קמיה.

השתא אתפקנו ואתפקונו דעפה, למתקן תקונוי דזעיר אפין, היה יתפקן, והיה יתלבש בתקונוי מתקונוי עתיק יומין, קדיישא דקדיישין, טמירה דטמירה, טמירה מפלה. דהשתא חובה (חפטא) עלייכו, למגער דינא קושטה יהה ושפירא ולאתנקא כל תקונין על בריה.

הكونי דזעיר אפין, מתקוני דאריך אפין אתפקנו. ואתפסטו הקונוי מפְאָן ומפְאָן, קחיו בר נש, למשלטא (ס"א ומשלטא) ביה רוחא דטמירה דכל טמירה. בגין למתיב על פורסיא, דכתיב, (יחזקאל א) ועל דמותה הכסא דמאות כمرאה אדם עליו מלמעלה. כمرאה אדם: דכלייל כל דיווקני. כمرאה אדם: דכלייל כל שמהן. כمرאה אדם: דביה סתימין כל עלמין על אין ותתאיין. כمرאה אדם: דכלייל כל רזין דאתה أمرו ואתפקנו עד שלא אברי עלמא, ואף על גב שלא אתקיימא.

האנא בצעירותא דספרא, עתיקה דעהיקין עד לא זמיין תקונוי, באני מלכין, גנס מלכין, (נ"א ליה פלבי) ימשור מלכין, ולא והוא מתקיימי, עד דרכי (ס"א ראנח) לוין, ואצנע לוין לבתר זמאנא, חדא הוא דכתיב, (בראשית לו) ואלה המלכים אשר מלכי הארץ אדום. בארץ

אדום, בآخر דכל דינין מתקיימין פמן, וכלהו לא אתקיימgo. עד הרישא חוויא עתיקה דעתיקין אתקון. כド אתקון, פקין כל תקונין דלמפה, פקין כל פקונין דעלאיין ותפאיין. מפאן אוילפנא, כל רישא דעתמא, דלא אתקון הוא בקדמיתא, לית עמא מתקונא. וαι איהו מתקון, כלחו מתקון. וαι איהו לא מתקון בקדמיתא, לא יכלין עמא לאתקון. מגן. מעתיק יומין. עד לא אתקון הוא בתקוני, לא אתקון כל אינון דבעו לאתקונא, וכלחו עלמין אתחרבו. הרא הוא דכתיב, (בראשית לו) וימלוך באדום בלו בעור. וימלוך באדום, רזא חדא (ס"א יוקרא) היא.

אחר דכל דינין מתקטרין פמן, ומליין, מפמן.

בלע בן בעור, תנא היא גורת דין, פקיפה דתקיפין, דבגיניה מתקטרן אלף אלף מאירי דיבבא ויללה. (בראשית לו) ושם עירו דנכחבה. מי דנכחבה. בלו אמר דין הבה. כמה דאת אמר, (משל ז) לעולקה שתיבנות הוב.

בין דסליק לאתיישבא, ביה לא קאים, ולא הו יכille למייקם, וכלחו עלמין אתחרבו. מי טעמא. משום דאדם לא אתקון. דתקונא דאדם בדיקניה, כליל כלא, ויכיל (ד"ה ע"ב) כלא לאתיישבא ביה. ובגין דתקונא דא דאדם, לא אשתחכח. לא יכilio למייקם ולאתישבא, ואתבטלו. ואתבטלו סלקא דעתך והא כלחו באדם אתחבילן. אלא אתחבטלו ואסתלקו מההוא תקונא, עד דיתני תקונא (ס"א יוקנא) דאדם. ובדאתה הא דיוקנא, אתגלו, ואתחזרו לקיומה אחרא. מנהון אתחבשו, (ס"א מהו אתחבשו ולא אתחבשו) ומנהון לא אתחבשו כל.

יאי תימא והא כתיב וימת, וימת. דאתבטלו למורי. לאו הבי, אלא כל מאן דנחתת מדרגא קדמאה דהוה ביה, קאיי ביה מיתה. כמה דאת אמר, (שותה ז) וימת מלך מצרים, דנחתת מדרגא קדמאה דהוה קם ביה. ובין דאתקון אדם, אתקרין בשמהן אחרניין, ואתבשו בקיומה ביה, וקיימין בדוכתמייהו.

ובלהו אתקרין בשמהן אחרניין מן קדמאות, בר ההוא דכתיב ביה, (בראשית לו) ושם אשתו מהיתבעל בת מטרד בת מי זהב. מי טעמא. משום דהני לא אתבטלו בשאר אחרניין. משום דהוה דבר ונוקבא. בהאי תמרה, דלא סלקא אלא דבר ונוקבא. ובגין קד השטא דאשכחו דבר ונוקבא, לא כתיב בהו מיתה באחרניין, ואתקיימgo. אבל לא אתיישבו, עד דאתקון דיוקנא דאדם, ובין דאתקון דיוקנא דאדם, אתחזרו ואתקיימgo בקיומה אחרא, ואתיישבו.

חָנָא, כִּד סְלִיק בַּרְעוֹתָא דְּרִישָׁא חֻנוֹרָא, לְמַעַבְדֵי יְקָרִיה, פְּקִין וּזְמִין וְאֶפְיק מִבּוֹצִינָא דְּקָרְדִּינוֹתָא, חַד נִיצּוֹצָא, (נִשְׁבָּה בֵּיה אַתְּהוֹקָר) (ס"א אַתְּהָנוּ וְסְלִיק רַעֲוִיתָה) וְאַתְּפַשְּׁט לְתַלְתָּמָה וּשְׁבָעִין עִירָבָר. וּנִיצּוֹצָא קָאִים, וּשְׁאָרִי נְפִיק אָוִירָא דְּכִיא וּמַתְּגַלְגָּלָא, נִשְׁבָּה בֵּיה אַתְּהָקָן. וּנְפִיק חַד גּוֹלְגָּלָתָא מַקִּיפָּא, וְאַתְּפַשְּׁט לְאַרְבָּע סְטְרִין.

בְּהָאִי אָוִירָא דְּכִיא, אַשְׁתָּאֵיב נִיצּוֹצָא וְאַתְּאָחָד, וּכְלִיל (ס"א אַתְּהָלִיל) בֵּיה. בֵּיה סְלִיקָא דְּעַטְהָ. אַלְא אַתְּטָמֵר בֵּיה. וּבְגִין פְּךָ, הָאִי גּוֹלְגָּלָתָא אַתְּפַשְּׁט בְּסְטְרוֹי, וְהָאִי אָוִירָא הָוָא טְמִיר דְּעַתִּיק יוֹמִין, בְּרוֹחָא דְּגִנִּיז.

בְּהָאִי גּוֹלְגָּלָתָא אַתְּפַשְּׁטוּ אֲשָׁא מִסְטָר חַד. וְאָוִירָא דְּכִיא קָאִים עַלְיהָ מִהָּאִי סְטָר. וְאֲשָׁא דְּכִיא קָאִים מִהָּאִי סְטָר. מַאי אֲשָׁא הָכָא. אַלְא לֹאו הָוָא אֲשָׁא, אַכְל בּוֹצִינָא דָא (נִאַי נִיצּוֹצָא) דְּאַתְּכָלִיל בְּאָוִירָא דְּכִיא, נִהְיָה לְמַאֲתָן וּשְׁבָעִין עַלְמִין, וּדְגִנָּא מִסְטְּרוֹי אַשְׁתָּכָח, וּבְגִין דָא, הָאִי גּוֹלְגָּלָתָא, אַתְּקָרִי גּוֹלְגָּלָתָא מַקִּיפָּא.

בְּגּוֹלְגָּלָתָא דָא, יְתַבֵּין תְּשִׁעה אַלְפִי רְבוֹא עַלְמִין, דְּנִטְלִין עַלְיוֹן וּסְמִכְנִין עַלְיוֹן. בְּהָאִי גּוֹלְגָּלָתָא, נְטִיף טְלָא מְרִישָׁא חִיוּרָא, דְּאַתְּמָלֵי מְנִיה פְּדִיר. וּמִהָּאִי טְלָא דְּאַנְגָּר מְרִישָׁה זְמִינָה מִתְּפִיאָה לְאַחִיהָ.

וְהָוָא טְלָא דְּאַתְּכָלִיל בְּתֵרִי גּוֹנִי, מִסְטְּרוֹא דְּרִישָׁא חִיוּרָא, חִיוּרָד בְּגּוֹנִיה (ס"א בְּגִנִּיה). דְּכָלִיל בְּלָהָו חִיוּרָי (וּבְלָהָו טְוּוּרָה) אַכְל בְּדַ אַתְּיִשְׁבַּן בְּהָאִי רִישָׁא דְּזַעַיר אָפִין, אַתְּחַזֵּי בֵּיה סְוּמָקָא. כְּהָאִי בְּדוֹלְחָא דְּאִיהָו חִיוּרָא, וְאַתְּחַזֵּיָה גּוֹנָא סְוּמָקָא בְּגּוֹנָא חִיוּרָא.

וּבְגִין פְּךָ בְּתִיב, (הַנִּיאָלָי) וּרְבִים מִיְשְׁגִּי אַדְמָת עַפְרָה יְקִיצוּ אֶלָּה לְחֵי עַולְם וְאֶלָּה לְחַרְפּוֹת לְדַרְאָוֹן עַולְם. לְחֵי עַולְם, בְּגִין דְּאַתְּחַזֵּיָהוּ לְהָהָוָא חִיוּרָא, דְּאַתְּיִ מִסְטָר דְּעַתִּיק יוֹמִין, אָרִיכָא דְּאַנְפִּין. לְחַרְפּוֹת לְדַרְאָוֹן עַולְם, בְּגִין דְּאַתְּחַזֵּיָהוּ לְהָהָוָא סְוּמָקָא דְּזַעַיר אָפִין. וּכְלָא בְּלִיל בְּהָהָוָא טְלָא, הַדָּא הָוָא דְּכַתִּיב, (יְשֻׁעָה כ"ו) כִּי טְל אָרוֹת טְלָח. אוֹרוֹת: תְּרִין. וְהָהָוָא טְלָא דְּנִטְיף, נְטִיף בָּל יוֹמָא לְחַקְלָא דְּתַפְוָחִים. בְּגּוֹנִי חִיוּרָא וּסְוּמָקָא. הָאִי גּוֹלְגָּלָתָא אַנְהִיר בְּתֵרִי גּוֹנִי, לְהָאִי סְטָר וּלְהָאִי סְטָר. וּמְהָאִי אָוִירָא דְּכִיא, אַתְּפַשְּׁט מִגּוֹלְגָּלָתָא לְאַנְפּוֹי מָהָה וּמִמְשִׁין רְבוֹא עַלְמִין. וּבְגִין בְּךָ אַתְּקָרִי זְעִיר אָפִין. וּבְשִׁיעָתָה דְּאַצְטָרִיךְ, אַתְּפַשְּׁטוּ אַנְפּוֹי וּאַרְיכִין בְּהָהָוָא זְמָנָא, בְּגִין דְּאַשְׁגָּח בְּאַנְפּוֹי דְּעַתִּיקִי דְּעַטְמִיקִין, וְחִיסָּס לְעַלְמָא.

וּמְהָאִי גּוֹלְגָּלָתָא, נְפִיק חַד עִירָבָר, לְכָל אַיִונָן דְּלַפְּקָא. וּנְהָבִי אַגָּר אַרְאוֹתָא לְעַתִּיק יוֹמִין. כִּד עַלְיָן בְּחִישְׁבָּנָא, (דָבָר קָלְיוֹן ע"א) תְּחוֹת שְׂרִבִּיטָא.

ולקבייל דא. (שמות לה) בקע לגולגולת למתפה, כד עאלין בחושבנה. ויהאי בקע אגר אורהותא, אשטבה מניה לעתיק יומין.

בחיליה דגולגולתא, (ס"א בנוולטה דא) תלת חלליין אשטבחו, דשריא מוחא בהו, וקרומא דקייק חפייא עליהו. אבל לא קرومא קשיישא סתימא בעתיק יומין. ובגין דא, האי מוחא אטפשט ונחריר (ס"א ומי) לתלתין ותרין شبילין. קדא הוא דכתיב, (בראשית כ) ונחריר יוצא מעדן.

וთאנא, בתלת חלליין דגולגולתא מוחא שריא. מחללא חד מתבקע (פ"א וטהפשט) חד מבועא לארבע סטרין, ונפיק מההוא מוחא דשריא בהאי חללא, תלתין ותרין شبילין רוחין דחכמתא.

מחילא תנינא, מתבקע ומתקשט חד מבועא אחרא. ומתקתחין חמשין פרעין. מאlein חמשין פרעין, אתא חדון חמשין יומין דאוריתא. חמשין שנין דיובללא. חמשין אלף דריין, דזמין קדשא בריך הוא לאטבא רוחיה ליה, ולשריא ביה.

מחילא תליתאה, נפקין אלף אלףין אדרין ואכטדרין, הדעתא שריא עליהו, ודרי בהו. ויהאי חללא שרי חיליה (ס"א קדריה) בין hei חללא ובין hei חילא, ואתמלין מתرين סטרין כל אינון אדרין. קדא הוא דכתיב, (משלי כד) ובדעתה חדרים ימלאו. ואlein תלת מתקשטיין בכל גופא, להאי סטרא ולהאי סטרא. ובאיינון אחדיד כל גופא ואחדיד בהו גופא מכל סטרוי, ובכל גופא אטפשטן ואשפכחן.

חאנא, בגולגולתא דריישא, פליין אלף אלףין רבווא ורבות ראבן קויצי דשערי אוכמן, ומספכין דא ברא, ומתקערבין דא ברא. ולית חשבנה לנימין דכל קוצא וקוצא, דאחיםין ביה דקיעין ומסאבען. ומפני אחיםין טעמי אוריתא, בדביה במסאבעה. בכל איינון סטרין דאיינון דכין, בכל איינון סטרין דאיינון מסאבען.

יתבין קויצי מספכין ותקיפין. מגהון שעיניין, ומגהון מקיפין. ובכל קוצא וקוצא, יתבין נימין תלין על תלין. מתלהטן ופלין בגיבר תקיה, מארי נצח קרבין. בתקונא יאה בתקונא שפירא תקיפה (בחור באירועים). רברבין ותקיפין. קדא הוא דכתיב, (שיר השירים ח) בחרור באירועים.

מתתקני קויצין דשערי, ופלין תלין על תלין, מהאי סטרא להאי סטרא, על גולגולתא. קדא הוא דכתיב, (שיר השירים ח) קויצוטיו מלטלים. ותאנא יתבין תלין תלין, משום דמשיכין ממבעין סגיאין, דתלת רהטי מוחא. ממבע�א חללא חד דגולגולתא, אטמשבן שערி במשיכותא, ומתקערבין תלין, דפלין מפמה מבועין, דאטמשבן מהאי חללא. מחללא

תניינא, נפקי חמשין מבועין, ואתמשכן שעורי מאינון מבועין במשיכותא, ואתעבדין תלין, דטלין ומתערביין בקוצין אחרניין. מחללא תליתאה, נפקי אלף אלף אדרין ואקסדראין, ואתמשכן שעורי במשיכותא מפליהו. (מתעברין תלין על תלון ומתערביין בקוצין אהרני) ובגין כה אינון קוצין, תלין על תלין.

ובלהז מישיכון דאתמשכן מחלת חלליין דמווחא דגיגלפתא. וכל אינון נימין וכל אינון קוצאי פליניין וחופיין לסטרא דאודניין. ובגין כה בתיב, (דיאיל ט) היטה אלהי אונז ישמע. ובהאי תלין, פליניין (יא ובהאי תלין) ימינה ישמאלא, נהורא וחשותא, רחמי ודינא. וכל ימינה ישמאלא תלוי בהאי, ולא בעתקא.

בפלגונתא דשערי, אהציזי חד אורחא דקיק, דמתאחדא מההוא ארכא דעתיק יומין. ומזהיא ארכא, אתרפְרִשָּׁן שית מאה ותלייסר ארכין, דאתפלגונ בארחין דפקודו דאוריה. דכתיב, (תהלים כה) כל ארכות יי' חסד ואמת לנוצרי בריתו ועדותיו.

הנא, בכל קוצא וקוצא, מתאחדן אלוף אלף מאירי דיבבא ויללה, דטלין בכל קוצא וקוצא מאינון פקייפין. ימainerון שעיעין מאיריהון. דמתקלא, (ס"א מאיריהון דרחותפה ואיתו מהקלא בעיניהו) בגין כה אית ימינה ואית שמאלא. מצחא דגיגלפתא. אשגחותא דאשגחותא. ולא מתגלייא, בר הווא זמנא, צריכין חייביא לאתפקדא, يولעינה בעובידיהון. ותאנא, כה אתגלייא האי מצחא, אהערו כל מאיריהון דדינא, וכל עלמא בדינא אתמסר. (דף קל"ו ע"ב) בר היהיא שעטה, כה סליקו צלוטהון דישראאל לקמי עתיק יומין, ובאי לרחמא על בני, גלי מצחא דרעוא דרעווין, ונחריד בהאי דזעיר אfin, ואשתכיך דינא.

בהאי מצחא, נפיק חד שערא, דמתפשט ביה ממוחא דאפיק חמשין תרעין. וכד אתפשט, אהעביד מצחא דאשגחותא, להיביב עלמא, לאינון דלא מהפספי בעובידיהון. הדא הוא דכתיב, (ירמיה ו) ומצח אשה זונה היה לך מאנת הצלם.

ויתנא, שערא לא קאים בהאי אחר דמצחא, בגין דאתגלייא לאינון דחציפין בחובייה. ושעתא דמפעדר קדשא בריך הויא לאשטעשא עם צדיקיא, נהירין אנפוהי דעתיק יומין, באגפו דזעיר אfin, ומתגלייא מצחיה, ונחריד להאי מצחא, ובדין אהקרוי עת רצון. וכל שעטה ושבטה דдинא תלוי, בהאי מצחא דזעיר אfin אהגלייא, אתגלייא מצחא דעתיקא דעתיקין, ואשתכיך דינא, ולא אתעביד.

הנא, האי מצחא, אתפשט במאתן אלוף סומקי דטומקי, דאתאחדן ביה,

וכליין ביה. ובכ אַתְגָּלִילְיָא מֵצָחָא דָזְעִיר אֲפִין, אִיתְ רְשֻׁוֹתָא לְכַלְהוּ לְחֶרְבָּא.
ובכ אַתְגָּלִילְיָא מֵצָחָא דָרְעוֹנָא דָרְעוֹנָן, דְּנָהֵיר לְהָאֵי מֵצָחָא, כְּדַיְן כְּלָהֵו
מְשֻׁפְכָּבִין.

וְתַנְיא, עָשָׂרֵין וְאֶרְבָּע בְּתֵי דִינֵין מְשֻׁתְּפָחִין בְּהָאֵי מֵצָחָא, וְכַלְהוּ אַקְרִינוֹ
בְּצָחָ (פ"א מֵצָחָא וְלֵיל כָּרְאַרְיָא). וּבְאַתְרוֹן (אֲפִין) רְצֻוֹפִין (אֲפִין), הָוָא מֵצָחָ
וְאִיתְ מֵצָחָ וְאִיתְ נֵצָחָ דְאַינּוֹן נֵצָחִים. וְהַיְנוּ דְתַנְןּוּ נֵצָחָ נֵצָחִים. וְאַינּוֹ
בְּמֵצָחָא, וּמְתַפְּשַׁטְנּוּ מְנַהּוֹן בְּגַוְפָא, בְּאַתְרִין יַדְעֵן.

תַנְיא, מַאי דְכַתְּבִיב, (שְׁמוֹאֵל אַטְוּ) וְגַם נֵצָחָ יְשָׁרָאֵל לֹא יַשְׁקַר וְלֹא יַגְּחַם כִּי לֹא
אָדָם הוּא לְהַנְּחָם. הָאֵי רְזָא אַוְקִימְנָא, כֹּל הַהְוָא נֵצָחָ דְאַתְפְּשַׁט
בְּגַוְפָא, זְמַגְּנִין דְתַלְיִ עַל עַלְמָא לְמִידָן, וְתַב וּמְתַחְרֵט וְלֹא עַבְדֵד דִינָא, אֵי
פִּיבִּין. מַאי טַעַמָּא. מְשֻׁוּסִים דְקָאֵי בְּדוֹכְפָא דְאַקְרִי אָדָם, וַיְכִיל לְאַתְחָרְטָא.
אָבֵל אֵי בְּאַתְרִ דְאַקְרִי רָאֵשׁ, (בְּהָאֵי מֵצָחָא) אַתְחָזִי וְאַתְגָּלִילְיָא הָאֵי נֵצָחָ, לְאוּ
הָוָא עַיְדָן וְאַתְרִ לְאַתְחָרְטָא. מַאי טַעַמָּא. מְשֻׁוּסִים דְלֹא הָוָה מַאֲתָר דְאַקְרִי
אָדָם, הָדָא לֹא אַתְגָּלִילְיָא פְּרַצּוֹפָא וְחוֹטָמָא, אַלְאָ מֵצָחָא בְּלַחְזָדָוִי. וּבְאַתְרִ
דְלֹא אַשְׁתְּבָחָ פְּרַצּוֹפָא, לֹא אַקְרִי אָדָם. וּבְגַין כֵּן לֹא אָדָם הוּא לְהַנְּחָם
בְּנֵצָחָ דְבָשָׁאֵר תְּקוּנִי גַּוְפָא.

עַיְנוּ דְרִישָׁא, מְשֻׁפְנִין מְשֻׁאֵר עַיְינִין, שְׁרָקוֹתָא דְבָגְבָּתָא, דָעַל רִיסִי עַיְינִין,
מְבַחְלָן (דָלִי עַיְינִי מְבַחְלָן) בְּאוּכְמַפָּא, פְּלִיּוֹן תְּלִין עַל תְּלִין דְשַׁעַרִי, וְאַינּוֹ
תְּקוּנָא דָעַל עַיְינִין, בְּרִישָׁא דְמֵצָחָא, וּמְתַאֲחֵדָן מְתַרוּוֹיָהוּ שְׁבַע מֵאָה
אַלְפִי מַארִי דְאַשְׁגָּחוֹתָא. (דָעַל תְּרוּסִי דְעַיְינִי).

בְּכַבְשָׁתָא דְעַיְינִין, לְהַטִּין אַלְפַּי וְאֶרְבָּע מֵאָה רְפּוֹא, דְמַתְאַחֵדָן בְּגַבְיִנִין
דְאַינָהוּ כְּסֻוֹתָא. וְאַשְׁגָּחוֹתָא דְעַיְנָא דְעַתִּיק יְוָמִין עַלְיִיהָ.
וּבְשַׁעַתָּא דְסַלְקִין אַיְנוֹן בְּסֻוֹתָא, אַתְחָזִי בְּמַאֲן דְאַתְעֵר מְשֻׁנְתִּיהָ, וְאַתְפְּקִחָן
עַיְנוּי, וְחַמָּאן לְעַיְנָא פְּקִיחָא, וְאַתְסִחָן בְּחֵד חֹוֹרָא דְעַיְנָא טְבָא, הָדָא הָוָא
דְכַתְּבִיב, (שיר השירים ח) רֹוחָצֹות בְּחָלָב. מַאי בְּחָלָב. בְּחֹוֹרָא דְלַעַילָא קְדָמָה
(נ"א בְּחֹוֹרָא קְרַמָּה דְעַיְנָא טְבָא). וּבְהָהֵיא שְׁעַתָּא אַשְׁתָּכָח אַשְׁגָּחוֹתָא דְרַחְמִי. (ס"א יְבִנִי
כְּדַלְתָּא רִישָׁא סְלָקָא בְּנֵי דִיפְקָה עַיְנוּי, וְוַחֲקוּן בְּמַהְוָא חֹוֹרָא).

יעַל דָא צָלִילְיָדָוד, (תְּהִלִּים מ"ד) עַוְרָה לְמָה תִּישְׁן יְיָ הַקִּיצָה. דִיפְקָה עַיְנוּי, וַיִּתְסַחְיָה
בְּהָהֵיא חֹוֹרָא. וְכָל זִימָנָא דְעַיְנָוי לְאוּ מְתַפְּקִחָן, כֹּל מַארִיחָוֹן דִינֵין,
כְּפִין לְהָוָי לְיִשְׁרָאֵל, וְשַׁאֲר עַמִּין שְׁלַטְיָן עַלְיִהְוָה. וּבְזַמָּנָא דִיפְקָה עַיְנוּי,
יַתְסִחָן בְּעַיְנָא טְבָא, וְרַחְמִי עַל יִשְׁרָאֵל. וְאַתְחָר (פ"א אַתְחָר) עַיְנָא, וְעַבְדִּים
נוֹקְמִין בְּשַׁאֲר עַמִּין. הָדָא הָוָא דְכַתְּבִיב, (תְּהִלִּים לה) הָעִירָה וְהַקִּיצָה. הָעִירָה:
לְאַתְסִחָה בְּהָהֵיא חֹוֹרָא. הַקִּיצָה: לְמַעְבֵד נוֹקְמִין לְאַיְנוֹן דְכְפִין לְזָן.

עינוי בד אתפקחן, אתחיזון שפִירין כהני יונים, בסומק ואוקם וירוק, חנוך
לא אהגלי, אלא בזמנא דאסטפל בעינא טבא, ומסתהchan פל אינון
גווונין, בההוא חור.

מאיונ גוונין דמתגליין, נפקין שבעה עיניין דאשגחותא. דນפקי מאוכמא
(דף קל"ז ע"א) דעינא. הדא הוא דכתיב, (זכריה ז) על אבן אחת שבעה
עינים. מאן אבן אחת. אוכמלה דעינא.

מטומךא, נפקין שבעה רהיטין, דסמכין (נ"א דפתה) לדטר שמאלא,
ומתלהתין באשא לדטר צפוץ, ומתחדרן לאתפסטה
בעולם, לגלאה ארחין דחיביא הדא הוא דכתיב, (זכריה ז) שבעה אלה
עיגני יי' המה משוטטים בכל הארץ.

מירזקה, נפקין שבעה טהירין (ס"א נהירין) דקטרא דלטר (נ"א רתינו דפתרא לדטר)
דרומא, ומתחדרן לאתפסטה בעולם, לגלאה ארחין וועבדין
דבוגי נשא, בין טב בין ביש, דכתיב, (איוב לד) כי עיניין על דרכיו איש וגוי.
יביך אסתהchan בחורא, משתקחין כלחו לאשגחה לבל מארי קשות,
לאוטבא עולם בגינהון. וכל אשגחותא דההוא חורא, הויל טוב
על ישראל. ואשכח בסומקא למאנ דעאקיין להו. הדא הוא דכתיב, (שמות
ט ראה ראיתי. ראה: לאוטבא לוין. ראיתי: לנקמא לוין, מדעקין לוין,
ובגין פך כתיב, (תהלים מד) עירה לך מה תישן יי' הקיצה אל תזנה לנכח. עורה,
והקיצה, תרי אשגחותא. תרי פקיחין. תרי טבן. רחמי ונוקמין.

גונא קדמאתה, סומקא בגו סומקא כליל וסתים כל סומקין, מקמיה לא
אתחיזון. סוחרניתה דההוא סומקא, אסחר חד חוטא אוכמא, ואקיף
ליה.

גונא תנינא, אוכמא. באבנא חד דນפיק מתחומה, חד זמן לאף שנים,
בימא רבא. ובד נפיק האי אבנא, אני רגשא ותקפה על ימא. וקליה
דימא, וגלגולוי אזLIN, ואשתמעו לנונא רבא, דאקרי לויתן. ו_nfיק
מתהומא. והאי אבנא מתגלא בתוקפה דימא, ו_nfיק לבך. והיא אוכמא,
כל אוכמיא, הכליל וסתים כל שאר אוכמיא. וסוחרניתה דההוא אוכמא,
דעינא אוכמא, אוכמא, אוכמא, אוכמא. ואקיף לההוא אוכמא.

גונא תליתאה. ירוזא דירוזא, הכליל וסתים כל ירוזא. ובסוחרניתה דההוא
ירוזא, אסחרו תרין חוטין. חוטא סומקא לדטר חד. וחד חוטא
אוכמא לדטר חד. ואקיף לההוא ירוזא.

יביך אסחר (נ"א אהגלי) חורא, ואסחר עינא, כל אינון גוונין לא משתקחין,

ומשתקעין למתפה (סומקא ורока אוקמא). לא אתחזוי בר והוא חורא, דנ hairy מעתיק יומין. ונחרין מגיה כל אינון דלמתפה. (נ"א הוא).

ולית גוונא אהמיזיא, בר והוא חורא בלחוודוי. ובגין פ"ד אסתלקו כל מאיריהון דסומקא ואוקמא, דאינון תואמיין כחדר. אך הוא דכתיב (שיר השירים ז) שנייך בעדר הקצובות שעלו מן הרחצה שבלם מתאימות. Mai מני הרחצה. מה הוא אסחותה דעתנא קדישא עלאה. שבלם מתאימות. מתערבן דא בדא, ואתבקון דא בדא. ומה דאמר שנייך בעדר הקצובות, ואת אמרת שבלם מתאימות. בלומר, חורא דלהון, מה הוא חורא דעיגן, בחרן בחרן דעיגן עלאה.

וזא זמניין למגע צדייקיא, למחיי ברוחא דחכמתא, כמה דעת אמר (ישעה נד) כי עין בעין יראג. אימתי בשוב יי ציון. וכתייב (במדבר י) אשר עין בעין נראה אתה יי, וכדין פקיחותא דעיגן לטב.

ואית פקיחותא דעיגניין לטב. ואית פקיחותא דעיגניין לביש. לטב, כמה דכתיב, (דניאל ט) פלח עיניך וראה שוממו תני וגוו. ורא הכא לטב, ולביש. וכתייב (ישעה לג) עיניך תראנה ירושלים נוה שאנן אהל בל יצען בל יסע יתדוחיו לנצח הכא הכא לטב ולביש. שלא אתעבד דא בלא דא. הנא בגינויו תא דספרא, מהו עיניך תראנה ירושלים נוה שאנן. וכי ירושלים נוה שאנן הוא, והא כתיב (ישעה א) צדק יליין בה. ובאטר דאשתחח צדק, לאו שkeit, ולאו שאנן הוא. אלא עיניך תראנה ירושלים נוה שאנן, נוה שאנן, לעתיק יומין אהמר, (רישמה באלו עיינן) דההוא עינא שkeit ושבן. עינא דرحمמי, עינא דלא נטיל מאשכחותא דא, לאשכחותא אחרא. ובגין בך כתיב, עינך תראינה חסר יו"ד, ולא עיניך. ומה דאמר ירושלים ולא ציון, הבי אצטרייך, לאכפיא (דף קל"ז ע"ב) לדינא, דאשתחח בה ולרכמא עלה.

וთאנא, כתיב (דברים יא) עיני ה' אליהיך בה מירושית השנה ועד אחרית שנה, (הא הוא דכתיב צדק יליין בה דבה אשתחחו גורי דרין ותיר מבל שאר אתרו ותאנא, כתיב (דברים יא) עיני ה' אליהיך בה מירושית השנה ועד אחרית שנה. השתה עיני ה' אליהיך בה וכדרין פקוחה דעינו בה לטב ולביש בגין דאות בה ימיאו ושמאלא, דינא ורham) ולזמנא דאתה, ישתחח בה עינא חד דرحمמי. עינא דעתיקא דעתיקין אך הוא דכתיב, (ישעה נד) וברחמים גדולים אקבץ. כיון דאמר רחמים, מהו גדולים. אלא אית רחמי, ואית רחמי. רחמי דעתיק דעתיקין, איינון אקרים רחמים גדולים. רחמי דזעיר אנפין, אקרים רחמים סתם. (מהנ"א הוא: משום אית ביה ימיאו ושמאלא, דינא ורham) ובגין פ"ד וברחמים גדולים אקבץ, דעתיק יומין.

הִנֵּה בְּהַגִּי עִינֵּין, בָּתְרִין גְּנוּגִין מִנְיִהוּ, בְּסֻומְקָא וְאֹוכְמָא, שֶׁרְאָן תְּרִין דְּמַעַן. וּכְדֹבָר עַיִן קָדוֹשָׁא דְקֹדְשָׁן לְרַחֲמָא עַל יִשְׂרָאֵל, אֲחִית תְּרִין דְּמַעַן, לְאַתְּפִסְמָא בַּיּוֹם רְבָא. מֵאַנְיָמָא רְבָא. יְמָא דְחַכְמָתָא עַלְהָה. כְּלוּמָר דִּיטְסָחוֹן בְּנֵהֶרֶא (ס"א בחורוא) בְּמִבּוּעָא דְנַפְיָיק מַחְכָּמָתָא רְבָא, יְמָרָחָם לְהוּ לִיְשָׂרָאֵל.

חוֹטָמָא. תָּאָנָא בְּצִנְיָוָתָא דְסִפְרָא, חֹטָמָא דְזָעִיר אַנְפִּין. בְּחוֹטָמָא אַשְׁתָּמוֹדָע פְּרַצּוֹפָא. בְּהָאִי חֹטָמָא אַתְּפִרְשָׁא מִלְהָ דְכַתִּיב, (شمואל ב כט) עַלְהָ עַשְׁן בָּאָפּוֹ וְגַוּ. עַלְהָ עַשְׁן בָּאָפּוֹ, בְּהָאִי תְּנָנָא, אַתְּפָלָלוּ אֲשָׁא, וְגַחְלִי דְנוֹרָא. דְלִית (ס"א בְּחוֹטָמָא אַשְׁתָּמוֹדָע פְּרַצּוֹפָא תְּלַת שְׁלֹחוּבִין מִתּוֹךְדָוִן בְּנוֹכְבָּיו מִתְּחִיאָה חֹטָמָא אַתְּפָשָׁטוּ תְּלַת גְּנוּגִי תְּנָנָא וְאֲשָׁא וְגַחְלִי דְנוֹרָא דְכַתִּיב, (شمואל ב כט) עַלְהָ עַשְׁן בָּאָפּוֹ. וְלֹתָה) תְּנָנָא בְּלֹא אֲשָׁא, וְלֹא אֲשָׁא בְּלֹא תְּנָנָא. וּכְלֹהוּ אַסְטָלִיקוּ (ס"א אַתְּהִלִּיקוּ) וְנַפְקִי מַחְוֹטָמָוִי.

וְתָאָנָא, כְּדֹ אַתְּחָבְרוּ תְּלַת אֲלִין, דְכָלִילָן בְּהָאִי תְּנָנָא, דְנַפְיָיק מַחְוֹטָמָא. אַתְּקָמַט חֹטָמָא, וְנַשְּׁיב וְנַפְקִי תְּנָנָא אֹוכְמָא וְסֻומְקָא. וּבֵין תְּרִיב (נ"א בְּתִיר) גְּנוּגִי. וְקָרְבֵּן לִיהְיָה, אֲפָחִים וְחִימָה וְמִשְׁחָה. וְאֵי תִּימָא אֲפָחִים וְחִימָה בְּכַתִּיב, (דברים ט) כִּי יָגַרְתִּי מִפְנֵי הָאָפָחִים וְחִימָה, דְאַיִינֵין תְּנָנָא אֹוכְמָא וְסֻומְקָא, מִשְׁחָה מִנָּא לָז. דְכַתִּיב, (בראשית י) לְפָנֵי שְׁחָתָה יִי אֶת סְדוּם וְאֵת עַמּוֹרָה.

שְׁחָתָה הַמִּשְׁחָה, בְּנוֹרָא דְלִיק מַוְקָּדָא.

וְתָאָנָא, חִמְשׁ גְּבוּרָאן אַיְנוֹן, בְּהָאִי זָעִיר אַנְפִּין. וְאַסְטָלְקוּ לְאַלְף וְאַרְבָּעַ מֵאָה גְּבוּרָאן. וְמַתְּפִשְׁטָאָן בְּחוֹטָמָוִי. בְּפּוֹמָא. בְּדָרוֹעָוִי. בְּיִדְין. בְּאַצְּבָעִין. וּבָגִין כֶּפֶךְ כַּתִּיב, (תהלים קד) מֵי יִמְלָל גְּבוּרוֹת יְהָ. גְּבוּרוֹת כַּתִּיב, כַּתִּיב הַכָּא גְּבוּרוֹת, וְכַתִּיב הַתְּמָם, (וּבְיַהִימָּס א' ט) לְךָ יִי הַגְּדוֹלָה וְהַגְּבוּרָה. אֶלָּא הַכָּא תָּאָנָא, כְּדֹ אַתְּחָבְרוֹן בְּלֹהוּ גְּבוּרָאן בְּחַדָּא, אַתְּקָרֵי גְּבוּרָה חַדָּא. וּבְלֹהוּ גְּבוּרָאן, שְׁרִיאָן לְנַחְקָא מַחְוֹטָמָוִי. וּמַהְאָי תְּלִין, אַלְף (אלף) וְאַרְבָּעַ מֵאָה רְבּוֹא, לְכָל חֶד מִנְיִהוּ. וּבְהָאִי תְּנָנָא דְאַפְיָיק מַחְוֹטָמָוִי, תְּלִין אַלְף (אלף ר'בוֹא) וְאַרְבָּעַ מֵאָה (וּחָטָב) דְסִטְרָר גְּבוּרָה דָא. וּכְלֹהוּ גְּבוּרָאן פְּלִין מִהְאִי חֹטָמָא, דְכַתִּיב, (תהלים קמ) דָר לְדוֹר יַשְׁבַּח מַעֲשֵׂיךְ וְגַוּ. וּכְדֹ שָׁאָרִי גְּבוּרָה דָא, בְּלֹהוּ גְּבוּרָאן מַתְּלַהֲטָן וְשָׁטָאָן, (נ"א וּנְחָתִין) עד דְנַחְתָּן לְלַהֲטָה הַחֲרֵב הַמִּתְהָפֵכָת.

בְּכַתִּיב, (בראשית יט) כִּי מִשְׁחָה תִּים אַנְחָנוּ אֶת הַמְּקוּם הַזֶּה. וּבְכַתִּיב (בראשית י) לְפָנֵי שְׁחָתָה יִי אֶת סְדוּם וְאֵת עַמּוֹרָה. וּבְכַתִּיב, (בראשית יט) וּיְיִהְיֶה הַמְּטִיר עַל סְדוּם וְעַל עַמּוֹרָה. אֶלָּא הַכָּי תָּאָנָא, לֹא דִין לְרִשְׁעִים וּכְיָי, אֶלָּא דְמַהְפֵּci מִדְתָּרְחִים לְמִדְתָּת הַדִּין.

וְהַיָּא מַהְפֵּci, וְהַא כַּתִּיב (מלאכי י) אַנְיִי יִי לֹא שְׁגִיתִי. אֶלָּא בְּכָל זְמָנָא דְעַתִּיק

דעתיקי, רישא חורא, (הגלייא) רעoa דרעוין, אהגליין, רחמיין רברבין אשטכחו בכלא. ובשעתא דלא אהגלייא, כל זייןין (ס"א דינא) דזעיר אפין זמיגין, וכככ' יכול רחמי, עביד דינא, ההוא עתיקה דכלא.

הניא, בד אהגלייא עתיקה דעתיקין, רעoa דרעוין, כלו בווציני דאתקרין בשמא דא, נהירין. ורחמי אשטכחו בכלא. ובשעתא דלא אהגלי טמירה דטמירין, ולא אהנחרן אלין בווציני, מתערין דינין. ואתעיבד דינא. מאן גרים להאי דינא. רעoa דרעוין דלא אהגלי, ו בגין כך מהפכין חייביא רחמי לדינא. ומה דאמר הכא, מאת יי' מן השמים. בזעיר אפין אתרמר. ימשמע דכתיב מן השמים, אש ומים. רחמי ודינא. לאפקא מאן דלית ביה דינא כלל.

הנא, האי חוטמא זעיר. ובכ שاري תננא (דף קל"ח ע"א) לאפקא, נפיק בבהילו, ואתעיבד דינא. ומאן מעכבר להאי חוטמא דלא יפיק תננא, חוטמא דעתיקא קדיישא, דהוא אקרי ארך אפין מפלא.

וזהינו רזא דתנינו, (שםות לו) יי' יי' פסיק טעמא בגוויה. בכלו אתר דשמא אדרבר פרי זמיגי, פסיק טעמא בגוויה, פגון (בראשית כב) אברם בגין. (בראשית מו) יעקב יעקב. (שםואל ג) שמואל שמואל. כלו פסיק טעמא בגוויה. חוץ ממשה משה, דלא פסיק טעמא בגוויה. מי טעמא. אברם אברם, בתרא שלים, קדמאה לא שלים, דהשתא שלים בעשר גסיגי, בגין כה פסיק טעמא בגוויה, דהשתא לא הוה איהו בדקDMIתא. יעקב יעקב, בתרא שלים, קדמאה לא שלים, דהשתא אתבשרא ביוסף, ושראת עלייה שכינטא. ועוד, דהשתא אשתלים בארץא, אילנא קדיישא בגוונא דלעילא, בתיריסר תחומיין, בשבעין ענפין, מה דלא הוה בדקDMIתא. ובגיגי כה, בתרא שלים, קדמאה לא שלים, ופסיק טעמא בגוויה. שמואל שמואל, טעמא פסיק בגוויה. מי טעמא. בתרא שלים, קדמאה לא שלים, דהשתא הוא נביאה, וקודם לכון לא הוה נביאה. אבל משה משה, לא אפסיק טעמא בגוויה, דמיומא דאטילד, שלים הוה. דכתיב, (שםות כ) ותרא אותו כי טוב הוא.

אוף הכא יי' יי', פסיק טעמא בגוויה, קדמאה שלים, בתרא שלים בכלו. ומשה, באתר דינא אמר, לנחתא לון מעתיקה קדיישא, רחמיין לזעיר אנטפין. דרכו תננו, כמה חילא דמשה, דאיתית מכילז דרחמי למתפא. ובכ אהגלי עתיקה בזעיר אפין, כלא ברחמי אתחזון. וחוטמא אשטכיך, ואשא ותננא לא נפיק, כמה דאת אמר (ישעה מה) ותהלך אחותם לך.

וְתַּאֲנָא, בְּתִרְיֵין נוֹקְבֵין דְּחוֹטֶםֶא, בַּחֲדֵן נוֹקְבָא נְפִיק תְּנֵנָא, לְהִיט, וּמְשֻׁפְקָעָא
בְּנוֹקְבָא דְּתַהוֹמָא רְבָא. וּמְחֵד נוֹקְבָא, נְפִיק אֲשָׁא דְּאַוְקִיד
בְּשַׁלְהוֹבוֹי, וּמְתַלְלַהְטָא (בָּאַרְבֶּעָ אַלְפָ) בָּאַלְפָ וְאַרְבָּע מְאָה עַלְמִין דְּבָסְטָר
שְׁמָאָלָא. וּמְאָן דְּגָרִים לְקָרְבָּא בְּהָאִי, אַקְרֵי אַשׁ יְיָ. אֲשָׁא דְּאַכְלָא וְאַוְקִיד
כָּל שָׁאָר אַשִׁין. וְהָאִי אַשָּׁא לְאַתְּבָסָם, אַלְאָ בְּאַשָּׁא דְּמַרְבָּחָא. וְהָאִי תְּנֵנָא
דְּנְפִיק מְנוֹקְבָא אַחֲרָא, לֹא אַתְּבָסָם אַלְאָ בְּתְּנֵנָא דְּקָרְבָּנָא. (רְמַרְבָּחָא).

וּבְלָא פְּלִיאָא בְּחוֹטֶםֶא, בְּגִינִּין בָּהּ דְּכִתְיבָּ, (בָּרָאשִׁית ח) וַיַּרְחֵךְ יְיָ אֶת רִיחֵת הַנִּיחָחָת.
דְּכָלָא בְּחוֹטֶםֶא תְּלִין, לְאַרְחָא הָאִי חוֹטֶםֶא, בְּתְּנֵנָא, וְאַשָּׁא סְוִמְקָא.
וּבְגִינִּין בָּהּ אַתְּקָבָל בְּרַעֲנוֹא. וְהָאִי (הָאִי) דְּכִתְיבָּ, (בָּמְדִבְרֵי יְהוָה) וַיַּחֲרֵךְ אַפָּה יְיָ. (דְּבָרִים יא)
וְתַּרְחֵה אַפָּה יְיָ. (שְׁמוֹת כב) וְתַּרְחֵה אַפָּי. (דְּבָרִים ז) פָּנִים יְתַרְחֵה אַפָּה יְיָ. פָּלָא בְּזַעַיר אַפָּי
וְתַּרְחֵה אַפָּה יְיָ.

תְּאָנָא, דְּכִתְיבָּ (דְּנִיאָל ט) הַטָּה אַלְהֵי אַזְנָךְ וְשָׁמַע הָאִי (ס"א תְּאָנָא בְּגִינְעִירָה דְּסִפְרָא דְּרָבָא
(ס"א עַקְמָא) עַמְקָמָא לְמַשְׁמָע טָב וּבְשָׁר וְרָא אַיְהוָה) אַוְדָנָא דְּאַתְּעַבֵּיד תְּחוֹת שְׁעָרִי.
וּשְׁעָרִי תְּלִין עַלְיהָ. (אוֹדָנָה הוּא לְמַשְׁמָע) וְאַוְדָנָא אַתְּעַבֵּיד בְּרִשְׁוּמִי רְשִׁימִין לְגָאוּ.
בְּמַה דְּעַבֵּיד (ס"א רְכָאָרִי) דְּרִגָּא בְּעַקְמָא, (הָאִי וְלָהָא) מַאי טְעַמָּא בְּעַקְמָא. (ס"א
בְּגִינִּין דְּוּתְעַבֵּב קָלָא לְאַלְעָלָא לְמוֹחָא וּבְחִזּוֹן בְּמוֹחָא וְלֹא בְּבָחִילָה) (בְּגִינִּין לְמַשְׁמָע טָב וּבְשָׁר)
דְּבָגָו אַוְדָנִין, פְּלִין כָּל אַיְנוֹן מְאָרֵי דְּגַדְפִּין, דְּכִתְיבָּ בְּהָו, (קְהִלָּת י) כִּי עַזְבָּ
הַשְּׁמִים יוֹלִיךְ אֶת הַקּוֹל וּבַעַל כְּנָפִים יָגִיד דָּבָר.

בְּגָנוֹ אַוְדָנָא, נְטִיף מְתַלֵּת חַלְלִי דְּמוֹחָא, לְהָאִי נוֹקְבָא דְּאַוְדָנִין. וּמְהַהוָּא
נְטִיפָּא, עַיִיל קָלָא בְּהָוָא עַקְמָא, וְאַתְּצִרְיךָ בְּהָוָא נְטִיפָּא, בֵּין טָב
וּבֵין בִּישָׁ. טָב, דְּכִתְיבָּ, (תְּהִלִּים טט) כִּי שׁוֹמֵעַ אֶל אַבְיוֹנִים יְיָ. בִּישָׁ, דְּכִתְיבָּ,
(בָּמְדִבְרֵי יְהוָה) וַיִּשְׁמַע יְיָ וַיַּחֲרֵךְ אַפָּה וְתַּבְעֵר בָּם אַשׁ יְיָ.

וְהָאִי אַוְדָנָא סְתִים לְבָר. וּעַקְמָא עַיִיל לְגָנוֹ, לְהָוָא נוֹקְבָא דְּנְטִיפָּא מִן
מוֹחָא, בְּגִינִּין לְמַכְנֵשׁ קָלָא לְגָאוֹ, דָלָא יְפֻוק לְבָר, וַיְהֵא נְטִיר וּסְתִים
מִפְּלָ סְטְרוֹי. בְּגִינִּין בָּהּ הָוָא רְזָא. וּוְיַי לְהָוָא דְּמַגְלִי רְזָא, דְּמָאָן דְּמַגְלִי רְזָא
כָּאַלוֹ אַכְחִישׁ תְּקוֹנָא דְּלַעַילָא. דְּאַתְּהַקֵּן לְמַכְנֵשׁ רְזָא, וְלָא יְפֻקּוֹן לְבָר.
הַנִּיאָ, בְּשֻׁעַתָּא דְּצֻוּחָן יִשְׂרָאֵל בְּעַקָּא, וּשְׁעָרִי מַתְגָּלִין מַעַל אַוְדָנִין,
כְּדִין עַיִיל קָלָא בְּאַוְדָנִין, בְּהָוָא נוֹקְבָא דְּנְטִיפָּה מְמוֹחָא, וְקַנְשׁ (בְּגִינִּין)
בְּמוֹחָא. וְנְפִיק בְּנוֹקְבָי דְּחוֹטֶםֶא. וְאַתְּזַעַר חֹטֶםֶא, וְאַתְּחַמֵּם, (ס"א וְאַתְּקָבָל)
וְנְפִיק אַשָׁא וְתַּנְגָּא מַאַיְנוֹן נוֹקְבָי, וְמַתְּעַרְעַי (דְּבָרִים ז ע"ב) כָּל גְּבוּרָא, וּעַבְדִּים
נוֹקְמָין.

וְעַד לֹא נְפִיק אַיְנוֹן נוֹקְבָי אַשָׁא וְתַּנְגָּא, סְלִיק הָוָא קָלָא לְעַיִלָּא, וּבְטַש
בְּרִיחָה דְּמוֹחָא (ס"א בְּרִישָׁה בְּמוֹחָא), וְגַגְדִּין תְּרִין דְּמַעַן מְעַיְנִין, וְנְפִיק

מְנַחִירָיו תְּנַנָּא וְאָשָׁא, בְּהַהוּא קֶלָא דְנַגִּיד לֹזַן לְבָר.

בְּהַהוּא קֶלָא דְעֵיל בְּאוֹדְנִין, אֲתַמְשָׁבָאן וּמַתְעַרְן (ס"א מַתְעַרְבִּי) כּוֹלִי הָאֵי, בָּגִין בְּךָ פַתִּיב, וַיְשַׁמַּע יְיָ וַיַּחֲרֵר אָפָו וַיַּבְעֵר בָם אָש יְיָ. בְּהַהְיא שְׁמִיעָה דְהַהוּא קֶלָא, אֲתַעַר מַוחָא (כְלָא). תְּנָא, פַתִּיב הַטָּה אַלְהִי אָזְנָה, בְּלֹוּמָר אַרְבִּין (ס"א אוֹדְנִין). שִׁית מַאַה אַלְף רְבוֹא אַינְנוּ מַאֲרִיהוֹן הַגְּדָפִין, דְתַלְיִין בְּאַלְיִין אַוְדְנִין. וְכֶלָא אַתְקָרְיוֹן אָזְנִי יְיָ. וּמָה דְאַתְמָר הַטָּה יְיָ אָזְנָה, אָזְנָה בְּזַעַיר אָפִין אַתְמָר.

מַסְטָרָא דַחַד חֶלְלָא דְמַוחָא תְלִיָּין אַוְדְנִין. וּמַחְמִשִּׁין תְרֻעִין דְנַפְקִין מַהְהוּא חֶלְלָא, דָא הוּא (ס"א אִית) תְרֻעָא חַד, דְנַגִּיד וּנְפִיק וּאֲתַפְתָּח בְּהַהוּא נַוקְבָּא דְאַוְדְנָא, דְכַתִּיב, (איוב לד) כִּי אָזְן מַלְיִין תְבָחֹן. וּכְתִיב (תְּחִילִים ז) וּבָוחַן דְאַחֲפְשָׁטוֹתָא בְגֻפָא, בְאַתָּר דְלָבָא שָׂאָרִי, מַתְפַשְׁט הַהוּא חֶלְלָא דְחַמְשִׁין תְרֻעִין, וְאַוְדְנָא קָרִי בֵיה בְחִנָּה, וּבְלָבָא קָרִי בֵיה בְחִנָּה, מְשׁוּם דְמַאְתָר חַד מַתְפַשְׁטִין. (ס"א בְּהַהְיא נַוקְבָּא דְאוֹדְנָא וּמַסְטָרָא דְאַתְפְשָׁטוֹתָא דְהַהוּא חֶלְלָא דְחַמְשִׁין תְרֻעִין אַתְפַשְׁט בְּגֻפָא בְאַתָּר דְלָבָא שָׂאָרִי וְעַל דָא בְּאַוְדְנָא קָרִי בֵיה בְחִנָּה וּבְלָבָא קָרִי בֵיה בְחִנָּה וּבְתִיב בָוחַן לְבָוט וּכְלוֹזָת מְשׁוּם דְמַאְתָר חַד מַתְפַשְׁטִין).

תְּנָא בְצִנְיֻוָתָא דְסִפְרָא, כִּמָה דְאַוְדְנָא דָא אַבְחִין בֵין טָב וּבֵין בִּישׁ, בְּךָ פָלָא. דְבַזְעִיר אָפִין אִית סְטָרָא דְטָב וּבִישׁ. יְמִינָא וּשְׁמָאלָא. רְחִמי וְדִינָא. וְהָאֵי אַוְדְנָא בְלִיל בְמַוחָא וּמְשׁוּם דְאַתְפָלִיל בְמַוחָא וּבְחֶלְלָא חַד אַתְפָלִיל בְקֶלָא דְעֵיל בֵיה. וּבְאַוְדְנָא קָרִי בֵיה שְׁמִיעָה. וּבְשְׁמִיעָה אַתְפָלִיל בֵיה. שְׁמָע : כְלֹוּמָר, הַבָּן אַשְׁתַבָּח (ס"א אַסְפָלָל) דְכֶלָא בְחַד מַתְקָלָא אַתְקָלָל. וּמַלְיִין אַלְיִין לְמַאֲרִיהוֹן דְמַאְרִין אַתִּיחָקָן, לְמַשְׁמָע וּלְאַסְפָלָל וּלְמַנְדָע. תְּאַחַזְיָה, כְתִיב, (חַבּוּקָה ג) יְיָ שְׁמַעְתִּי שְׁמַעְתִּי יְרָאָתִי וְגֹו', הָאֵי קָרָא אַשְׁתַמְדוֹעַ, דְכֶד נְבִיאָה קְדִישָׁא, (ס"א מַחְמִינָא) שְׁמָע, וּאַסְפָלָל, וִידָע, וּקְאִים עַל תְּקוּנִין אַלְיִין, כְתִיב יְרָאָתִי, תְמַן יְאֹות הָוָא לְדַחְלָא וּלְאַתְבָר קְמִיה, הָאֵי בְזַעַיר אָפִין אַתְמָר.

בְּדַ אַסְפָלָל וִידָע מָה כְתִיב. יְיָ פְעַלְך בְּקָרְבָ שְׁנִים חַיְתוֹ. הָאֵי לְעַתִיק יוֹמִין אַתְמָר. וּבְפֶלֶל אַתָּר דִיְשַׁתְבָח, יְיָ יְיָ, בְּיוֹ"ד הַ"א תְּרִי זְמִינִי, או בְּאַלְפָדָלָת, וְיוֹ"ד הַ"א, חַד לְזַעַיר אָפִין, וְחַד לְעַתִיקָא דְעַתִיקִין. וְאַף עַל גַב דְכַלְחוֹ חַד, וְחַד שְׁמָא אַקְרָנו.

וְתְגִינָן אִימְתִי אַקְרֵי שֵׁם מַלְאָא. בְזַמְנָא דְכַתִּיב יְיָ אֱלֹהִים. דְהָאֵי הָוָא שֵׁם מַלְאָא דְעַתִיק דְכֶלָא, וְדַזְעִיר אָנְפִין. וְכֶלָא הָוָא שֵׁם מַלְאָא אַקְרֵי. וְשַׁאֲר לֹא אַקְרֵי שֵׁם מַלְאָא, כִּמָה דְאַוְקִימָנָא, (בראשית ב) וַיַּטְע יְיָ אֱלֹהִים, שֵׁם

מְלָא בִּנְטוּעַת גַּנְתָּא. וּבְכָל אֶתְר, יְיָ אֱלֹהִים, אֲתָקְרֵיא שֶׁם מְלָא. יְיָ יְיָ,
פֶּלֶא הוּא בְּכָלָא. וְהַהוּא זָמְנָא אֲתָעֵרֵין רְחַמֵּין בְּכָלָא.

יְיָ פָעַלְךָ בְּקָרְבָּ שְׁנִים חַיְּיוֹ, לְעַתֵּיק יוֹמָן אֲתָמָר. מִאן פָעַלְךָ. זְעִיר אֲפִין.
בְּקָרְבָּ שְׁנִים, אַיְנוֹן שְׁנִים קְדֻמּוֹנִיות, דָאָקְרֵוֹן יְמִי קָדָם, וְלֹא אָקְרֵוֹן שְׁנוֹת
עוֹלָם. שְׁנִים קְדֻמּוֹנִיות אַיְנוֹן יְמִי קָדָם. שְׁנוֹת עוֹלָם אֶלְיִזְרִי יְמִי עוֹלָם. וְהַכָּא
בְּקָרְבָּ שְׁנִים, מִאן שְׁנִים. שְׁנִים קְדֻמּוֹנִיות. חַיְּיוֹ לְמַאַן. חַיְּיוֹ לְזַעֵיר
אֲפִין. דָכְלָנָה הַיּוֹרֵד לִילָה מַאֲיָנוֹן שְׁנִים קְדֻמּוֹנִיות אֲתָקְרֵיָנוֹ, וּבָגִין בָּקָה אֲמָר
חַיְּיוֹ. בְּרוֹגָז רְחֵם תְּזַפּוֹר, לְהַהוּא חַסְד עַלְאָה דַעַתִּיקָא דַעַתִּיקָין, דְבִיה
אֲתָעֵר רְחַמֵּין לְכָלָא, לְמַאַן דְבָעֵי לְרְחַמָּא, וְלְמַאַן דִּיאָות לְרְחַמָּא.

חָאָנָא, אָמָר רְבִי שְׁמַעוֹן, אָסְהָדָנָא עַלְיִ שְׁמִיא, וּלְכָל אֶלְיִן דַעַלְנָא קִיִּימָן.
דְחַדָּאָן מַלְיִן אֶלְיִן, בְּכָלְהוּ עַלְמָנִין. וְחַדָּאָן בְּלַבָּאִי מַלִּי, וּבָגִינוֹ
פְּרוֹכְתָּא עַלְאָה דְפִרְיָסָא עַלְנָא, מַתְטָמְרִין, וּסְלָקִין, וְגַנְיִזְרִי לְהַיּוֹ עַתִּיקָא
דְכָלָא, גַּנְיִזְרִי וְסְתִּים מַכְלָא. וּכְדָ שְׂרִינָא לְמַלְלָא, לֹא הָוּ יְדָעִין חַבְרִיא,
דְכָל הַגִּי מַלְיִן קְדִישָׁין מַתְעָרֵין הַכָּא. זְבָאָה חַוְלִקִיכָוָן חַבְרִיא דְהַכָּא.
וּזְבָאָה חַוְלִקִי עַמְכָוָן, בְּעַלְמָא דִין וּבְעַלְמָא דָאָתִי.

בְּתַחַת רְבִי שְׁמַעוֹן וְאָמָר, (דברים כ) וְאַתָּם הַדְּבָקִים בֵּין אֱלֹהִיכֶם וְגַוּ. מִאן
עַמָּא קְדִישָׁא כִּיְשָׁרָאָל, דְכִתְבֵּב בְּהַו (דברים לא) אֲשֶׁרֶיךְ יְשָׁרָאָל מֵבָמוֹךְ,
דְכִתְבֵּב (שמות טו) מֵי כְּמַכְהָ בְּאַלְמָי יְיָ. מִשּׁוּם דָאַתְדְּבָקָוֹתָא דְלַהֲוֹן הָוּ בְשָׁמָא
קְדִישָׁא בְּעַלְמָא דִין. וּבְעַלְמָא דָאָתִי יְתִיר מַהֲכָא. (דף קל"ט ע"א) דְהַתָּמָ לֹא
מַתְפֶּרֶשֶׁן מַגִּיה, מַהַהוּא צְרוֹרָא דְצָרִירִין בֵּיהֶן צְדִיקִיא, דָקָא הָוּא דְכִתְבֵּב
וְאַתָּם הַדְּבָקִים בֵּין, וְלֹא בְּתִיב הַדְּבָקִים לִי, אֶלְאָ בֵּין מִמְשָׁ.

חָאָנָא, בְּכָל נְחִית מַן דִיקָנָא יְקִירָא עַלְאָה, דַעַתִּיקָא קְדִישָׁא, סְתִּים וּטְמִיד
מַכְלָא, מַשְׁחָא דְרָבוֹת קְדִישָׁא, לְדִיקָנָא דְזַעֵיר אֲפִין. אֲתָפָקָן דִיקָנָא
דִילָה, בְּתַשְׁעָה תְקִינִין. וּבְשֻׁעַתָּא דְנָהִיר דִיקָנָא יְקִירָא דַעַתִּיקָא דַעַתִּיקִין,
בְּהָאִי דִיקָנָא דְזַעֵיר אֲפִין, נְגַדְיָן תְּלִיסָר מְבוֹעָן דְמַשְׁחָא עַלְאָה, בְּהָאִי
דִיקָנָא. וּמְשֻׁתְּכִחֵין בֵּיהֶן, עַשְׂרִין וְתִרְיֵין תְקִונִין. וּמַגִּיה נְגַדְיָן, עַשְׂרִין וְתִרְיֵין
אֲתָוֹן (ס"א רָאוּרִיתָא) דְשָׁמָא קְדִישָׁא. (נ"א וּבְעַלְמָא דָאָתִי, מִשּׁוּם דָאַתְדְּבָקָוֹתָא דְלַהֲוֹן הָוּ כְשָׁמָא
קְדִישָׁא בְּעַלְמָא דִין וּבְעַלְמָא דָאָתִי וְתִרְיֵין מְהַכָּא) בְּתִיב אֲשֶׁרֶיךְ יְשָׁרָאָל הָוּ
רְבָתִיב וְאַתָּם הַדְּבָקִים בֵּין בֵּין מְפַשֵּׁע עַלְיוּכִוּ בְתִיב אֲשֶׁרֶיךְ יְשָׁרָאָל מֵבָמוֹךְ
אֲתָבָנוּוּ דַעַתָּא לְאַקְוֹרֵי לְמַלְבָּא וּלְאַמְרֵר וּבָרָא דִיקָנָא נְקִרָא עַלְאָה דַעַתִּיקָא קְדִישָׁא בְּטַ
תְקִינִין וְרָא אַתָּה דִיקָנָא דְזַעֵיר אֲנְפִין וְכֶד נְחִית מַן דִיקָנָא נְקִרָא עַלְאָה דַעַתִּיקָא קְדִישָׁא בְּרִישָׁא
יְגַנְבְּעָן דְמַשְׁחָא עַלְאָה בְּהָאִי דִיקָנָא וּמְשֻׁתְּכִחֵין בֵּיהֶן בְּבָתְקִינִין וּבְגַדְיָן כְּבָ אֲתָוֹן דְשָׁמָא קְדִישָׁא).

וְאִם תֹּאמֶר דִיקָנָא לֹא אֲשַׁתְּכַח, וְלֹא אָמָר שְׁלָמָה אֶלְאָ (שיר השירים ח) לְחַיָּוּ.
(ולא קָאָרֵי דִיקָנָא) אֶלְאָ הַכִּי תָאָנָא בְּצִנְיעָוָתָא דְסִפְרָא, כָּל מַה דְאַטְמָר וְגַנִּיזָ,

ולא אדבר ולא אתגליליא. ההויא מלָה הוּא עלאה וינקירה מפלָא, (מושום) ובגין דא הוּא סתים וגבניז. ודיקנא משום דהוּא שבחא ושלימוטא, וינקירותא מפלָל פרצוףא, גניזה קרא, ולא אתגליליא.

ויתאנא, האי דיקנא דאייהו שלימוטא דפרצוףא ושפירותא דזעיר אפין, נפיק מאודני, ונחית וסליק וחייב, בתקרובא דבוסטמא. מאי תקרובא דבוסטמא. כמה דעת אמר (שיר השירים ח) לחיו בערוגת הבושם (ולא ערוגת). בתשעה תקונין, אתקון האי דיקנא הדער אנטפין. בשער (דיקנא) אוכמי, מתתקנא בתקונא שפיר. בגבר פקייף שפיר למחוזי. דכטיב, (שיר השירים ח) בחור בארזים.

תקונא קדמאתה. מפטון שערא מלעילא, ונפיק ההוּא ניצוץ בוצינה דקדינוטא, ונפיק מפלָא דאוירא דכיא, ובטעבתות שערא דרישא, מתחות קויצין דעל אודני. ונחית מקמי פתחא דאוידין נימין על נימין, עד רישא דפומא.

תקונא תנינא. נפיק שערא, וסליק מרישא דפומא, עד רישא אחרת דפתחה דפומא. ונחית מתחות פומא, עד רישא אחרת, נימין על נימין, בתקונא שפירא.

תקונא תליתאה. מאמצעיתא דתחות חוטמא, מתחות טרין נוקבין, נפיק חד ארחה, ושערין זעירין פקיפין, מלין להוּא ארחה, ושבאר שעערין מלין מהאי גיסא, ומזהאי גיסא, סוחרניתה דהוּא ארחה. וארחה לא אתחיזי לסתא כלל, אלא ההוּא ארחה דלעילא, דנחית עד רישא דשפומן, ומפני שקייעא ההוּא ארחה.

תקונא רביעאה. נפיק שערא, ואתקון, וסליק וחייב בעלווי דתקרובא דבוסטמא.

תקונא חמישאה. פסיק שערא, ואתחזין טרין פפוחין, מכאן ומכאן, סומקן בהאי ורדא סומקא. ומטלחתן במאן ושבען עלמין, דמטלהתין מטמן (ס"א מנחן).

תקונא ששיתאה. נפיק שערא כחד חוטא בסחרניתה דיקנא, ומלין עד רישא דמעווי, ולא נחית עד טבורה.

תקונא שביעאה. שלא תלין שעורי על פומא, ופומא אתחפנוי מפל סטרוי. ויתבין שעורי בתקונא סחוּר סחוּר ליה.

תקונא תミニאה. דנחתיין שעורי בתחות דיקנא, דמחפין קדרא, שלא אהזיא. כלחו שעורי דקיקין, נימין על נימין. מלין מפל סטרוי.

תקונָא תְשׁוּעָה. (מהערכין שער עפ' אינון) **דְמַתְחֶבֶרֶן** (נ"א אתחמץ) **שֹׁעֲרִי בְּלָהִו בְּשָׁקוֹלָא** **מעלְיאָא**, (ס"א מליא) עד (נ"א עט) אינון שער דתליין. בלהו בשוקולא שפיר, חד גיבר פקייף, מאירי נצח קרבין.

בתשעה תקונין אלין, נגדין ונפקין ט' מבועין דמשח רבות דלעילא. ומההוא משח רבות, נגדין לכל אינון דלפתא. תשעה תקונין אלין אשתקחו בדיקנא דא. ובלימונות תקונא דדיקנא דא, אתקרי (בר נט התא) גיבר פקייף. דכל מאן דחמי דיקנא קיימה בקיומיה, פלייא ביה גבורה תקיפה. עד פאן תקונא דדיקנא עלאה דזעיר אפין.

אמר רבינו שמון לרבי אלעזר בריה, קום ברוי (קדישא), סלסל תקונא דדיקנא (נ"א רמלכא) קדיישא, בתקונוי אלין. (דף קל"ט ע"ב) קם רבוי אלעזר, פתח ואמר, (זהלים קיח) מן המצר קראתי יה עני במרחב יה וגוו. עד מבטוח בנידיבים. פנא, הכא תשעה תקונין דבדיקנא דא. להני תקונין אctrיך דוד מלפא, בגין לנצחה לשאר מלכין, ולשאר עמיין.

הא חי, כיון דאמר הגי תשעה תקונין, לבתר אמר כל גוים סבבוני בשם יי כי אAMILIM. אמר, הגי תקונין דאמינה, למא אctrיךנא. משום דכל גוים סבבוני. ובתקונא דדיקנא דא, תשעה תקונין, דאיןון שם יי, אשאיינו מן עולם, הדא הוא דכתיב בשם יי כי אAMILIM.

ויתנא בצעירותא דספרא, תשעה תקונין אמר דוד, הכא, שיתה אינון בשמא קדיישא. דשות שמחן הו, ותלת אדם. ואי תימא תרין אינון. תלהה הוו, הדא נידיבים בכל אדם הו.

גנא שיתה שמחן, דכתיב: מן המצר קראתי יה, חד. עני במרחב יה, תרין. יי לי לא אריא, תלת. יי לי בעוזר, ארבע. טוב לחסות בי, חמשה. טוב לחסות בי, שיתה. אDEM פלח, דכתיב: יי לי לא אריא מה יעשה לי אדם, חד. טוב לחסות בי מבטוח באדם, תרי. טוב לחסות בי מבטוח בנידיבים, תלת.

ויה חז רזא דמלה, דבכל אטר אדרבר אדם הכא, לא אדרבר אלא בשמא קדיישא. דהבי אתחזוי. משום דלא אקרוי (הוה) אדם, אלא במה דאתחזוי ליה. ומאי אתחזוי ליה. שמא קדיישא. דכתיב, (בראשית ב) וויאץ יי אלהים את האדם, בשם מלא, הדוא יי אלהים. כמה דאתחזוי ליה ו בגין כה הכא לא אדרבר אדם אלא בשמא קדיישא.

ויתנא, כתיב מן המצר קראתי יה עני במרחב יה, תרי זמני י"ה י"ה, לקביל תרי עלווי, דשער אתחזון בהו. ומדחמא דשער אתחמץ אומשכאנ ותליין, שארי ואמר יי לי לא אריא. יי לי בעוזר. בשמא דלא

חסר. ב**שָׁמָא** דהוא קדישא. וב**שָׁמָא** דא, אזכור אדם. ומה דאמר מה עשה לי אדם, כי הוא. דתנא כל אינון כתין קדישין דמלפַא, כד אתקנן בתקונוי. אתקרין אדם. דיוקנא דכליל פלא. ומה דמשלפַא בהו, אתקרי **שָׁמָא** קדישא. ופערא ומה דביה, אתקרי יהו"ה, ואתקרי אדם בכללא דפערא, ומה דביה. (כ"א ומה דאותליף מותערא אתקרי שמא קדישא, תערא ומה דביה.

אתקרי יהו"ה אתקרי אדם בכללא תערא ומה דביה).

ו**אלין** תשעה תקונין דאמר דוד הכא, לאכנעא שנאיו בגין דמאן דאחד דיקנא דמלפַא, ואוקיר ליה בקיירו עלאה, כל מה דבעי מן מלפַא מלפַא עביד בגינויה. מאי טעםא דיקנא, ולא גופא. אלא גופא איזיל בתר דיקנא, ודיקנא לא איזיל בתר גופא. (ולג' מן ורינה ער וגופא) (דיקנא איזו עיקרא רכל גופא וכל תורא רגופא בתר דיקנא איזיל ובכללה בדיקנא פלא).

ובתרי גויגי אתי האי חשבנא, חד פדקאמן. תרין: מן המצר קראתי יה, חד. ענני במרחוב יה, תרי. ה' לי לא אירא, תלת. מה יעשה לי אדם, ארבע. ה' לי בעוזרי, חמיש. ואני אראה בשונאי, ששית. טוב לחסות בה, שבעה. מבטווח באדם, תמניא. טוב לחסות ביה מבטווח בוגדים, תשעה. (כ"א טוב לחסות בה, מבטווח באדם. ז. טוב לחסות בה. ה. מבטווח בוגדים).

מן המצר קראתי יה, מאי קא מייריא לא דוד, כל מה דאמר הכא, על תקונא דדיקנא דא קאמיר. (רבי יהודה אמר) מן המצר קראתי יה, מאתר דשראי דיקנא לאתפשתא, דהוא אחר דחיק, מקמי פתחא דאונגן מעילא, תחות שעריך דרישא. ובגין כה אמר יה' יה' תרי זמני. ובatter (כ"א ובתר) דאתפשת דיקנא, ונחית מאידנו, ושארاي לאתפשתא, אמר יה' לי לא אירא, דהוא אחר דלא דחיל (כ"א דחיק) וכל האי אצטריך וכו', (אדם אתקרי ועל אתפשתוא הא אצטריך) דוד לאכנע תחותיה מלכין ועפני, בגין יקראי דדיקנא דא.

ו**תְּאֵנָה** בצְנִיעָתָא דְּסֶפֶרָא, כל מהן דחמי בחִלְמִיה דדיקנא דבר נש עלאה אחיד בקידיה, או דאוושיט ידיה ליה. ינדע דשלים הוא עם עלי, וארמיה תחותיה אינון דמצערין ליה. תנא, מפתון דיקנא עלאה בתשעה תקונין, והוא דיקנא דזעיר אפי, בתשעה תקונין מפתון.

תקונא (דף ק"מ ע"א) קדמָה. מפתון שערא מעילא, ונפיק מקמי פתחא דאונגן, מתחות קוazi דטלין על אונגן, ונחתין שער, נימין על נימין, עד רישא דפומא. תנא, כל אלין נימין דבディקנא, פקיפין יתיר מכל נימין דקווצין דשעריך דרישא, ושעריך דרישא אריכין (ובפין), והני לאו אריכין, ושעריך דרישא, מנהון שעיני, ומנהון קשיין.

ובשעתה דאתמשכן שעורי חוררי דעתיק יומין, לשערי חזיר אפין, כתיב,
(משלו א) חכבות בחוץ פרנה. מי בחוץ. בהאי זעיר אפין.
דמתחרון תרי מוחי.

תרי מוחי סלקא דעתך. אלא אימא ארבע מוחי. תלת מוחי דהו בזעיר
אפין, ואשתכחו בתלת חללי גיגלגתא דרישא. וחד מוחא שקייט
על בריה, דכליל כל תלת מוחי. אתmeshcn מגיה משיקן קלין שקיין,
בשערי חוררי. בהאי זעיר אפין לתלת מוחי דביה.

ומשתבחן ארבע מוחי בהאי זעיר אפין. בגין כה אשתלים אربع פרשיות
דכתיבין בתקפין, אתכליל בהו שמא קדישא דעתיק יומין,
עתיקא דעתיקין, וזעיר אפין. בהאי הוא שלימותא דשמא קדישא. דכתיב,
(דברים כח) וראוי כל עמי הארץ כי שם יי נקרא עליך ויראו מטה. שם יי.
שם יי ממש, דיןנו ארבע רהיטי בתי דתפין.

ובגין כה, חכבות בחוץ פרנה. דהכא משפטהין. דהא עתיקא דעתיקין,
סתימה דסתימין, לא אשתח, ולא זמין חכמתא דיליה, מושום
דאית חכמתא סתימה דכלא ולא אתרפיש. ובגין אתחרון ארבעה מוחין
בהאי זעיר אפין. אתmeshcn ארבע מבועין מגיה לארבע עיבר, ומתרפישו
מהדר מבועא, דיןפיק מפלחו. ובגין כה איןנו ארבע.

וთאנא, האי חכמתא אתכלילא באربع, אתmeshca בהני שעורי, דיןנו
פלין תלין על תלין. (נ"א הו) וכלהו קשין ומקיפין, ואתmeshco
ונגידו כל חד לסתורי. ואלף אלף ורבע רבען תלין, מניחו דיליתהון
בחושבנה. הדא הוא דכתיב, (שיר השירים ח) קוווצתו מלפלים. תליל תלים.
וכלהו קשין ומקיפין לאתחרון, בהאי חלמש פקיפה. וכיהאי טנרא דין
פקיפה. עד דעתך נוקבין מבועין מתחות שערא, ונגידין מבועין פקיפין
לכל עיבר ועיבר לכל סטר וסטר. בגין דהני שעורי אוכמי וחושבן, כתיב
(איוב יב) מגלה עמקות מפני חשך ויוציא לאור צלמותה.

וთנא, הני שעורי דדיקנא תקיפין (בלחווי) משאר שעורי דרישא, מושום דהני
בלחודייהו מתפרש ומשטכחן, וายนון מקיפין באורהיהו. אםאי
תקיפין. אי תימא, מושום דכלחו דינא, לאו הלי, הדא בתקונין אלין
אשתכחו רחמי (ויא). ובשעתה דנחתין תליסר מבועי נהרי דמשחא, אלין
כלחו רחמי.

אלא פאנא, כל הני שעורי דדיקנא, כלחו מקיפין. מי טעם. כל איןון
דרחמי, בעין למחי תקיפין. לאכפייא לדינא. וכל איןון דין
динא, הדא מקיפין איןון. בגין כה ובין כה בעין למחי מקיפין, מתרין

סְטַרִין. בֶּד בָּעֵי עַלְמָא רְחַמִּין, רְחַמִּי תְּקִיפִין וְנַצְחִין עַל דִּינָא. וּבֶד בָּעֵי דִּינָא, דִּינָא תְּקִיף, וְנַצְחָה עַל רְחַמִּי. וּבָגִין כֵּה בָּעֵי לְמַהוּי תְּקִיפִין מְתַרִּין סְטַרִין, דֶּכֶד בָּעוֹ רְחַמִּי, שְׁעָרֵי דָּאִינּוֹן בְּרְחַמִּי, קִיּוּמִין וּמַתְחִזְיָא (ס"א מַתָּהָדָא) דִּיקְנָא בְּאִינּוֹן שְׁעָרֵי, וְכֹלָא הָווּ רְחַמִּי. וּבֶד בָּעֵי דִּינָא, אֲתַחְזִיאָה דִּיקְנָא בְּאִינּוֹן שְׁעָרֵי, וְכֹלָא אֲתַקְיִים בְּדִיקְנָא.

וּבֶד אֲתַגְלִיאָה דִּיקְנָא קְדִישָׁא חֻווָּרָא, כֶּל הָגִי וּכֶל הָגִי מַתְנָהָרִין וּמַסְתָּחִיזִין, כְּמַאֲן דָּאָסְתִּיחִי בְּגַהְרָא עַמִּיקָא מִמְּה דְּהֹוּה בִּיה. וְאֲתַקְיִימָו בְּלָהָו בְּרְחַמִּי, וְלִיתְ דִּינָא אֲשַׁתְּכָחָ, וּכֶל הָגִי תְּשַׁעָה בֶּד נַהֲרִין בְּחַדָּא, כְּלָהָו אֲסְפָּחִיזִין בְּרְחַמִּי.

וּבָגִין כֵּה אָמַר מִשְׁה זְמָנָא אַחֲרָא, (בָּמְדִבְרֵי יְהוָה) יְהִי אָרְךָ אֲפִים וּרְבָה חָסֵד. וְאַלְוָ אַמְּתָה לֹא קָאָמֵר. מִשּׁוּם דְּרוֹזָא דְּמַלְהָ, אִינּוֹן תְּשַׁעָה מִכְּלֵן דְּנַהֲרִין מַעֲתִיק יוֹמִין לְזַעַיר אָפִין. וּבֶד אָמַר מִשְׁה זְמָנָא הַנִּינָּא, תְּשַׁעָה תְּקוּנִין אָמַר. וְאַיְנָהוּ תְּקוּנִין דִּיקְנָא דְּמַשְׁפְּכָחִי בְּזַעַיר אָפִין, וְנַחֲתִין מַעֲתִיק יוֹמִין וּנְהָרִין (דָּקְמָת ע"ב) בִּיה. וּבָגִין כֵּה אַמְּתָה תְּלִיאָא בְּעַתִּיקָא, וְהַשְׁתָּא לֹא אָמַר מִשְׁה וְאַמְּתָה.

הָנָא, שְׁעָרֵי דְּרִישָׁא דְּזַעַיר אָפִין, כְּלָהָו קְשִׁישִׁי, תְּלִין עַל תְּלִין. וְלֹא שְׁעַיעַין. דְּהָא חַמִּינָא דְּתִלְתָּ מַוחִי בְּתִלְתָּ חַלְלִי מַשְׁפְּכָחִין בִּיה, וּנְהָרִין מַמּוֹחָא סְתִימָה. וּמִשּׁוּם דְּמוֹחָא דְּעַתִּיק יוֹמִין, שְׁקִיט וּשְׁכִיךְ פְּחַמְרַ טָב עַל דּוֹרְדִּיה, שְׁעַרוֹי בְּלָהָו שְׁעַיעַין, וּמַשִּׁיחָן בְּמַשָּׁחָא טָב. וּבָגִין כֵּה בְּתִיב, (דִּינְיאָל ז) רְאֵשָׁה בְּעַמְרַ נְקָא.

וְהָא דְּזַעַיר אָפִין, קְשִׁישִׁין וְלֹא קְשִׁישִׁין. דְּהָא בְּלָהָו תְּלִין וְלֹא מַתְקִמְטִי, וּבָגִין כֵּה חַכְמָתָא נְגִיד וּנְפִיק. אֲבָל לֹא חַכְמָתָא דְּחַכְמָתָא, דְּאִיהִי שְׁכִיךְא וּשְׁקִיטָא. דְּהָא הַנִּינָּא דְּלִילָה דִּידְעָה מַוחִיה דְּעַטִּיק יוֹמִין, בָּר אִיהִי. וְהָא דְּכַתִּיב, (איוב כח) אֱלֹהִים הַבִּין דְּרָכָה וְהָוּ יְדֻעָה אֶת מַקוּמָה, בְּזַעַיר אָפִין אֲתַמְרַ. אָמַר רְبִי שְׁמַעַון, בְּרִיךְ בָּרִיךְ לְקוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הָוּא, בְּעַלְמָא דִין יְבָעַלְמָא דָאָתִי.

תְּקוּנָא הַנִּינָּא. נְפִיק שְׁעָרָא, וּסְלִיק מַרְיִשָּׁא דְּפּוֹמָא, עַד רִישָׁא אַחֲרָא דְּפַתְחָה דְּפּוֹמָא, וְנַחֲתִין מַתְחֹות פּוֹמָא, עַד רִישָׁא אַחֲרָא, נִימִין עַל נִימִין, בְּתְקוּנָא שְׁפִיר.

קָום רְבִי אָבָא. קָם רְבִי אָבָא, פְּתָח וְאָמַר, בֶּד תְּקוּנָא דִּיקְנָא דָא מַתְהַקֵּן בְּתְקוּנָא דְּמַלְפָא, (ס"א בְּתִיקּוּנִי פְּלִכִּין) (ס"א בְּדִיקּוּנָא רְאַמְתַהְפָּקָן בְּדִיקְנָא דְּמַלְפָא אַתְחָוִי) גָּגָבָר תְּקִיף שְׁפִיר לְמַחְזִי, רְבָה וּשְׁלִיט, הָדָא הָוּא דְּכַתִּיב, (תְּהִלִּים קמ"ז) גָּדוֹל אֲדוֹגִינוֹ וּרְבָה כָּחָ. וּבֶד אֲתַבְּסָם בְּתְקוּנָא דִּיקְנָא יְקִירָא קְדִישָׁא, וְיִשְׁגַּח בִּיה, אֲקִרְיִ

נשא - ק"מ ע"ב

בנהירו דיליה, אל רחום וגוו'. והאי תקונא תניגנא אתקון, בד נהיר בנהירו דעתיק יומין, אקררי רב חסיד. ובד מסטפלי דא ברא, אתקורי בתקונא אחריא זאמת. דהא נהירו אנטפהה. (ס"א דא נהירו דאנפין).

ויתניא, נושא עון אתקורי דא תקונא תניגנא, בגונא דעתיקא קדיישא. אבל משום והוא אורה דנפיק, בתקונא תליתאה תהות טרין נוקבין דחווטמא, ושערין פקייפין זעירין מלין להו אורה, לא אתקוריון הכא נושא עון וועבר על פשע, ואתקיימו באטר אחריא.

ויתניא, תלת מה ושביעין וחמש חסדים, כלילן בחסיד דעתיק יומין, וכלהו אקרון חסדי קדמאי, דכתיב, (תהלים פט) איה חסדייך בראשונים, וכלהו כלילן בחסיד דעתיקא קדיישא, סתימה דכלא, וחסיד הדער אfin אקררי חסיד עולם.

ובספרא דצניעותא, קרי ביה לחסיד קדמאי דעתיק יומין רב חסיד. ובזעיר אfin, חסיד סתם. יבגין בז כתיב הכא, (שמות לד) ורב חסיד. וכ כתיב, (שמות לד) נוצר חסיד לאלפים סתם. ואוקימנא, האי רב חסיד, מטה כלפי חסיד, לנחרא ליה, ולאדלא בוציני.

הנה האי אורה דנהית תהות טרין נוקבין דחווטמא, ושערין זעירין מלין להו אורה, לא אקררי והוא אורה עובר על פשע, דלית אטר לאעברא ליה בתרי גווני. חד משום שעורי דאשתח בהו אורה, הוא אמר קשייא לאעברא. וחד, משום דנהית בעברא דהו אורה עד רישא דפומא, ולא יתир.

יעל דא כתיב, (שיר השירים ח) שפתותיו שושנים, סומקין בורדא, נוטפות מזר עובר, סומקא תקייף, והאי אורה דהכא, בתרי גווני לא (ס"א בתרי גווני אונס ולא) אתקבם. מאן דבעי לאגוזמא, תרי זמני בטיש בידיה ביה אורה.

תקונא רביעאה נפיק שערא, ואתקון, וסליק וחתפי בעלווי, בתקרובתא דבוסמא. האי תקונא יאה ושפירא, לאתחזיא הוד וקדר הויא (ס"א הדר עליה). ויתניא, הוד עלאה, נפיק ואטעטר ונגיד לאתקירה (ס"א לעיה דעלען) בעלווי, ואתקורי הוד זקן. ומהאי הוד וקדר, תלין אלין לבושי, דאתלבש בהו, ואינון פורפירא יקירה דמלפא. דכתיב, (תהלים קד) הוד וקדר לבש, תקונין דאתלבש בהו, ואתקון בהאי דיקנא דאדם, יתיר מכל דיוקין. ויתניא (דף קמ"א ט"א) האי הוד, בד אתנבר בנהירו דיקנא עלאה, (ס"א דא) ואתקפשת בשאר תקונין נהירין. האי הו נושא עון מהאי גיסא, וועבר על פשע מהאי גיסא. ובגין בז, (שיר השירים ח) לחינו כתיב. ובצניעותא

דספְרָא אַקְרִי, הָוד וְהָדָר וּתְפִאָרָת. **דָחָא** תְּפִאָרָת הֵוָא עֹזֶב עַל פְשֻׁעַ, שָׁנָאָמֵר (משל יט) וּתְפִאָרָתוֹ עֹזֶב עַל פְשֻׁעַ. אֲבָל הָאֵי תְּפִאָרָת לֹא אָזְקִימַנָּא, אֶלָּא בְּתַקְוָנָא תְּשִׁיעָה, כַּמָּה דָאָת אָמֵר וּתְפִאָרָת בְּחוּרִים פְּחָם. וְתַמָּן אַקְרִי תְּפִאָרָת. וְכֵד אַתְּפָקֵל (ס"א אַסְתָּבָל), בְּמַתְקָלָא חַד סְלָקִין. אָמֵר רַבִּי שְׁמַעוֹן, יְאוֹת אֶנְתָּת רַבִּי אָבָא, לְאַתְּבָרְכָא מַעֲטִיקָא קְדִישָׁא, הַכְּל בְּרַכָּא נַפְקִין מְגִיה.

תַּקְוָנָא חַמִּישָׁה. פְּסִיק שְׁעָרָא, וְאַתְּחַזּוֹן תְּרֵין פְּפּוֹחִין מְבָאָן וּמְבָאָן, סְוָמְקָן כְּהָאֵי וּרְדָא סְוָמְקָא. וּמַתְלָהָטָן בְּמַאֲתָן וּשְׁבָעִין עַלְמַיִן, הַנִּי תְּרֵי פְּפּוֹחִין, כֵּד נְהָרֵין (תְּרֵין סְפִירָה) מְנַהֵּרוֹ דְתְרֵין פְּפּוֹחִין קְדִישִׁין עַלְאַיִן דְעַטְיִקָּא, אַתְּמַשֵּׂךְ סְוָמְקָא, וְאַתְּיִ חִזְקָא. בְּהָאֵי כְּתִיב, (בָּמְדִבָּר) יָאָר יְיָ פְּנִיו אַלְיָךְ, דְכֵד נְהָרֵין מַתְבָּרָךְ עַלְמָא. וּבְשָׁעַתָּא דְאַתְּעַבְדָו סְוָמְקָא, בְּתִיב יִשְׁאָיָה יְיָ פְּנִיו אַלְיָךְ, פָּלוּזָר יִסְתָּלָק. וְלֹא יִשְׁתַּחַח רֹזְגָּא בְּעַלְמָא. פָּאָנָא, בְּלָהָוָן נְהָרֵין דְאַתְּנַהָּרָן מַעֲטִיקָא קְדִישָׁא, אַתְּקָרְוָן חַסְדִּי קְדָמָא. וּבְגִינַּן אַיְנוֹן, נְהָרֵין כָּל אַיְנוֹן חַסְדִּי עַזְלָם.

תַּקְוָנָא שְׁתִּיתָּה. נַפְקִין שְׁעָרָא, כַּחַד חֹטָא דְשְׁעָרָי בְּסָחָרְגִּיה דִידִיקָנָא. (ס"א וְתַלְיָן עַד רַיְשָׁא דְמַעַוי וְלֹא נְחִית עַד מְבָוָרָא, נְאָתָה תַּקְוָנָא דָא הוּא רַאֲקָרָא) פָּאָתָה הַזָּקָן וְאַיְהוּ חַד מְחַמֵּשׁ פָּאָין, דְתַלְיָין בְּחָסֵד (וּבְרָתָם), וְלֹא אַבְעִי לְחַבְלָא הָאֵי חָסֵד, כַּמָּה דְאַתְּפָרָם. וּבְגִינַּן בָּה, (וַיָּקָרָא יט) לֹא תְּשִׁחַת אֶת פְּאַת זְקָנָן כְּתִיב.

תַּקְוָנָא שְׁבִיעָה. דָלָא מַלְיָין שְׁעָרָא עַל פּוֹמָא, וּפּוֹמָא אַתְּפָנִי מִבְּלָ סְטָרוֹי, וַיְתַבִּין שְׁעָרֵין בְּתַקְוָנָא סְחוֹר סְחוֹר לֵיה. קוּם רַבִּי יְהוּדָה. קוּם רַבִּי יְהוּדָה, פְּתָח וְאָמֵר, (וַיָּיָלְד) בְּגַזְוִית עִירֵין פְּתָגָמָא. כַּמָּה אַלְפָ רַבְּבָן מַתְנָשָׁן (ס"א מַתְנָשָׁבָן) וּמַתְקִיְמָן בְּהָאֵי פּוֹמָא, וְתַלְיָין מְגִיה, וּבְלָהָוָן אַקְרָוָן פָּה. הַדָּא הָוָא דְכְתִיב, (תְּהִלִּים לג) וּבְרוּחָתָה פַיּוֹ כָּל צְבָאָם. וּמְהַהְוָא רַוְחָא דְנַפְקִיךְ מַפּוֹמָא, מַתְלָבְשָׁן.

בָּל אַיְנוֹן דְלָבָר, מַלְיָין מְהָאֵי פּוֹמָא. וּמְהָאֵי פּוֹמָא (ס"א רַוְחָא) כֵּד אַתְּפָשֶׁט הָאֵי רַוְחָא, מַתְלָבְשָׁן בֵּיה כַּמָּה נְבִיאִי מְהִימָּנָא, וּבְלָהָוָה פָּה יְיָ אַתְּקָרְוָן. וּבְאַתָּר דְרַוְחָא נַפְקִיךְ, לֹא אַתְּעַרְבָּא מַלְהָ אַתְּרָא וּבְלָהָוָה (פִּיחָת) מְחַפְּאָן לְאַתְּלָבְשָׁא בְּהָוָא רַוְחָא דְנַפְקִיךְ. וְהָאֵי תַּקְוָנָא שְׁלִיטָא עַל בְּלָהָוָה שִׁיטָּא. מְשׁוּם דְהָבָא מַתְקִיְמָן בְּלָהָוָה וּמַתְאַחַדָּן. וּבְגִינַּן בָּה שְׁעָרוֹדִי שְׁקִילִין סְוָחָרְגִּיה דְפּוֹמָא. וּמְהָפְנִי מִבְּלָ סְטָרוֹי, וְהָאֵי תַּקְוָנָא שְׁלִיטָא עַל בְּלָהָוָה מְשׁוּם דְהָבָא מַתְקִיְמָן בְּלָהָוָה וּמַתְאַחַדָּן. אָמֵר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּרִיךְ אֶנְתָּת לְעַתִּיקָא קְדִישָׁא.

תַּקְוָנָא תִּמְינָה דְנַחֲתִין שְׁעָרִי בְּתַחַות דִידִיקָנָא, מְחַפְּיִין קְדָלָא דָלָא אַתְּחַזִּי.

דָמְנִיא, אֵין לְמַעַלָה לֹא עֶרֶף וְלֹא עֲפּוֹי, וּבָזְמַנָא דְאָגָח (ס"א דנ"ח) קָרְבִּי אֲתָחֹזִי. מְשׁוּם לְאֲחֹזָה גִּבּוּרָתָא. דָהָא תְּגִינִין, אַלְפַ עַלְמִין אֲתָא חִדּוֹן מְגִיה, הָדָא הוּא דְכִתְבִּי, (שיר השירים ז') אַלְפַ הַמְגָן תְּלִי עַלְיוֹ כָל שְׁלִטִי הַגִּבּוּרִים. וְאַלְפַ הַמְגָן רְזָא הוּא. בְּצִנְיעוֹתָא דְסִפְרָא, כָל שְׁלִטִי הַגִּבּוּרִים דְאָתוֹ מִשְׁטָר גַּבּוֹרָה חַד, מְאִינּוֹן גַּבּוֹרָן.

תְּקִוָנָא תְּשִׁיעָה. דְאַתְמַשְׁכָנָ (ס"א רמ"הבר) שְׁעָרִי בְשֻׁקוֹלָא מְלִיאָ, עַם אַינְנוּ שְׁעָרִי דְתַלְיִין, בְּלָהו בְשֻׁקוֹלָא שְׁפִיר, כְחֵד גִּיבָר פְּקִיף, מְאַרְיָ נְצָחָן קָרְבִּיָא. מְשׁוּם דְכַלְהוּ שְׁעָרִי אַתְמַשְׁכָנָ בְּתֵר אִינְפוֹן דְתַלְיִין. וּכְלָלָא דְכַלְהוּ בְאַינְנוּן דְתַלְיִין. וּכְלָלָא אַתְמַשָּׁה, (חסר כ"א) וְעַל דָא בְּתִיב, (משל ס') תְּפִאָרָת בְּחוּרִים כְּהָם. (ונראה על הנם בבחור טוב הָרָא הוּא רְבִתִיב) בְּתִיב (שיר השירים ח') בְּחוּר בְּאַרְזִים, בְּגִיבָר עַבִיד גַּבּוֹרָן, וְךָא הוּא תְּפִאָרָת, חַילָא וְגַבּוֹרָתָא וְרַחֲמִי. חַנָּא, אָמֵר רַבִי שְׁמַעוֹן כָל הַגִּי תְּקִוָנָן, וּכְלָל הַגִּי מְלִיאָן, בְּעַנָּא לְגַלְאָה לְמְאַרְיָהוּן דְאַתְקָלוּ בְמַתְקָלָא, וְלֹא לְאִינּוֹן דָלָא עַלְוָו (נ"א דְעַלְוָו וְלֹא נְפִיקוּ) אַלְאָ לְאַלְיָן דְעַלְוָו וְנְפִיקוּ, דְכָל מְאַן דְעַיְלָו וְלֹא נְפִיק, טָב לֵיה דָלָא אָבָרִי.

בְּלָלָא דְכָל מְלִיאָן, עַתִיקָא דְעַתִיקִין, וִיזְעִיר אֲפִין, פְלָא חָד. פְלָא חָוה. פְלָא הַווִי. פְלָא יְהָא. לֹא יְשִׁפְגִי. וְלֹא מְשִׁתְגִי. וְלֹא שְׁנָא. אַתְפָקָן בְּתְקִוָנָן אַלְיָן. אַשְׁתָלִים דְיוֹקָנָא דְכָלִיל כָל דְיוֹקָנִין. דְיוֹקָנָא דְכָלִיל כָל שְׁמָהָן. דְיוֹקָנָא (דף Km"א ע"ב) דְאֲתָחֹזִי בְגּוֹנוֹנִי כְהָא דְיוֹקָנָא (נ"א בְנוֹוִה כָל דְיוֹקָנִי) לְאוֹ הָאִי דְיוֹקָנָהוּי, אַלְאָ בְעַין הָאִי דְיוֹקָנָא.

בְּרַ אֲתָחֹבָרְן עַטְרִין וּכְתָרִין, בְּדִין הוּא אַשְׁלִמּוֹתָא דְכָלָא. בְּגִין, דְדְיוֹקָנָא דָאָרָם, הָוִי דְיוֹקָנָא דְעַלְאָין וּמְתָאָין דְאַתְכָלָו בְּיה. וּבְגִין דְהָאִי דְיוֹקָנָא בְּלִיל עַלְאָין וּמְתָאָין, אַתְקִין עַתִיקָא קְדִישָא תְקִינִי, וְתְקִוָנָא דְזַעֵיר אֲפִין, בְּהָאִי דְיוֹקָנָא וּתְקִוָנָא.

וְאֵי תִימָא מָה בֵין הָאִי לְהָאִי. כָלָא הוּא בְמַתְקָלָא חָדָא, אָבָל מְפָאָן (נ"א מְפָאָן) אֲתְפָרְשָׁן אֲרָחוֹי. (נ"א אֲתְפָשָׁטוּ רְחֵמִי) וּמְפָאָן (נ"א וְמְפָאָן) אַשְׁתָבָחָ דִינָא. וּמִסְטָרָא דִילָן הָוּ שְׁנִינִין דָא מִן דָא. וְרָזִין אַלְיָן לֹא אַתְמַסְרוּ, בָר לְמַחְצִידִי חַקְלָא קְדִישָא. וּבְתִיב (תחילה כה) סּוֹד יְיָ לִירָאָיו.

בְּתִיב (בראשית ס') וַיִּיצֶר יְיָ אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם, בְּתִירִי יְוּדִיָּן. אַשְׁלִים תְקִוָנָא גּוֹ תְקִוָנָא, טְבָרָקָא דְגַוִשְׁפָנָקָא. וְךָא הוּא וַיִּיצֶר. תָרִין יְוּדִין לְפָה. רְזָא דְעַתִיקָא קְדִישָא, וְרְזָא דְזַעֵיר אֲפִין. וַיִּיצֶר, מָאי צָר צְוָרָה בְגֹן צְוָרָה. (וְאֵה וְיַחַד) וּמְהֹו צְוָרָה בְגֹן צְוָרָה. תָרִין שְׁמָהָן, דְאַתְקָרִי שֵׁם מְלָא, יְיָ אֱלֹהִים. וְךָא הוּא רְזָא דְתָרִין יְוּדִיָּן

דָוִיָּצָר, דָצֶר צְוָרָה גֹּו צְוָרָה. תַקְוִנָא דְשָׁמָא שְׁלִים, יֵי אֱלֹהִים. וּבָמָה אֲתַכְלִילו. בְּדִיוּקָנָא עַלְאָה דָא, דָא קָרִי אָדָם. דְכָלִיל דָכְרָה וּנוֹקָבָא. וְעַל דָא בְּתִיב אַת הָאָדָם דְכָלִיל דָכְרָה וּנוֹקָבָא. אַת: לְאַפְקָא וּלְמַסְגָּי זִינָא דְנַפְקִיךְ מְגִיה. (מדבר ונוקבא).

עַפָּר מִן הָאָדָם: דִיוּקָנָא בָגָו דִיוּקָנָא. וַיַּפְחֵד אַפְיוֹ נְשָׂמַת חַיִם: טְבָרָקָא דְגַוְשְׁפָנָקָא גֹו בָגָו. וְכָל דָא לְמָה. בָגִין לְאַשְׁתָלְפָא וּלְעַיְלָא בִיה סְתִים דְסְתִימָא עַלְאָה, עַד סְוָפָא דְכָל סְתִימִין. (הָא הוּא רְכִתְבָה (בראשית ב) וַיַּפְחֵד אַפְיוֹ נְשָׂמַת חַיִם) נְשָׂמַתָא, דְכָל חַיִי דְעַיְלָא וְתַא תַלְיִין מַהְהִיא נְשָׂמַתָא, וּמַתְקִימִי בָה.

וַיַּדְוִי הָאָדָם לְגַפֵּשׁ חַיָּה, לְאַטְרָקָא, וּלְעַיְלָא בַתְקוֹנִין כְגֻוָנָא דָא, וּלְאַשְׁלְפָא לְהַהִיא (נ"א פָתְתִיא) נְשָׂמַתָא. מְדָרְגָא לְדָרְגָא עַד סְוָפָא דְכָל דְרָגִין. בָגִין דִיהִוִי הַהִיא נְשָׂמַתָא מְשַׁתְכָחָא בְכָלָא, וּמַתְפִשְׁטָא בְכָלָא. וּלְמַהְיוֹי בְלָא בִיחִזְקָא חַד. וּמִאן דְפִסִיק הָאֵי יְחִזְקָא מִן עַלְמָא, כִמַאן דְפִסִיק נְשָׂמַתָא דָא, וּמַחְזִי דָא תַא נְשָׂמַתָא אַחֲרָא, בָר מַהְיָה. וָבָגִין בָה, יְשַׁתְצִי הָוּא וּדְוִיכְרִיהִיא מִן עַלְמָא לְדָרִי דָרִין.

בָהָאֵי דִיוּקָנָא דָאָדָם, שָׁאָרִי וְתַקְיָין כָלָא דָכְרָה וּנוֹקָבָא. בְדָ אֲתַפְקָן הָאֵי דִיוּקָנָא בַתְקוֹנוֹי, שָׁאָרִי מַחְדוֹי, מְבִין תְרִין דְרוּעִין. בָאַתָּר דְפִלְלִין שֻׁעָרִי דִידִיקָנָא, דָאֲתְקָרְוֹן (נ"א דְאַתְקָרְוֹן) תְפָאָרָת. וְאַתְפִשְׁטָת הָאֵי תְפָאָרָת, וְתַקְיָין תְרִין חַדִּין, וְאַשְׁתָלָף לְאַחֲרָוִי, וּעַבְדָ גּוֹלְגָלָתָא דְנוֹקָבָא. כָלָא סְתִימָא מִכָּל סְטָרוֹי. בְשֻׁעָרָא בְפִרְצּוֹפָא דְרִישָׁא. וּבְכָלָא חַדָא אֲתַעֲבִידָו בָהָאֵי תְפָאָרָת, וּאַקְרִי אָדָם דָכְרָה וּנוֹקָבָא. הָדָא הָיָא דְכְתִיב, (ישעה מד) בְתְפָאָרָת אָדָם לְשִׁבְתָ בֵית.

בְדָ אֲתָבָרִי פְרִצּוֹפָא דְרִישָׁא דְנוֹקָבָא, פְלִיעָא חַד קֹוֶא דְשֻׁעָרִי מִאַחֲרָוִי דְזַעְירִי אֲפִין, וְתַלְיִי עַד רִישָׁא דְנוֹקָבָא. וְאַתְעָרוֹי שֻׁעָרִי בְרִישָׁהָא, בְלָהו סְוָמְקִי דְכָלְלִין בָגָו גּוֹנִי, הָדָא הָיָא דְכְתִיב, (שיר השירים ז) וְדַלְתָ רַאשָׁך בְאַרְגָמָן. מְהֹו אַרְגָמָן. גּוֹנִי דְכָלְלִין בָגָו גּוֹנִי.

הָאָנָא, אַתְפִשְׁטָת הָאֵי תְפָאָרָת מְטֻבּוֹרָא דְלָבָא, וְנַקְיִבָ וְאַתְעָבָר בְגִיסָ אַחֲרָא, וְתַקְיָין פְרִצּוֹפָא דְנוֹקָבָא עַד טְבּוֹרָא. וּמְטֻבּוֹרָא שָׁאָרִי, וּבְטְבּוֹרָא שְׁלִים.

הָו אַתְפִשְׁטָת הָאֵי תְפָאָרָת, וְאַתְקָן מְעוֹדִי דְדַכְוָרָא, וְעַיְלָל (אתהקס) בָהָאֵי אַתָר כָל רְחָמִין, וְכָל סְטָרוֹא דְרְחָמִי. וְתָאָנָא, בְהִגִּי מִיעִין אַתְאַחֲדָן, שִׁיתְמָה אֶלְפָה רְבוֹא מָאָרִי דְרְחָמִי. וְאַתְקָרְוֹן בְּעַלְיִי מִיעִין. דְכְתִיב, (ירמיה לא) עַל בְּנֵי הָמוּ מְעִי לוּ רְחָם אַרְחָמָנוּ נָאָם יְיָ.

הָאָנָּא, הַאִי תְּפִאָרָת, כְּלִיל בֶּרְחָמִי, וּכְלִיל בְּדִינָא, וְאַתְּפֵשֶׁט רֶחֶםִי בְּדִכּוֹרָא,
וְאַתְּעֶבֶר וּנוֹקֵב (ס"א ויהי) לְסִטְרָ אֲחָרָא, וְתַקֵּין מַיעֲוִי דְנוֹקֵבָא,
וְאַתְּתַקֵּנוּ מַעֲהָא בְּסִטְרָא דְדִינָא.

הָאָנָּא, אַתְּתַקֵּנוּ דְכּוֹרָא בְּסִטְרָה, בְּמַאֲפָן וְתִמְנָא וְאַרְבָּעִין תְּקוּנִין דְכְלִילָן
בִּיה, וּמְנַהּוּן לְגֹזֶן, וּמְנַהּוּן לְכֹרֶב. מְנַהּוּן רֶחֶםִי. וּמְנַהּוּן דִינָא. כְּלָהָו
(דף קמ"ב ע"א) דִינָא, אַתְּאָחָדוּ בְּדִינָא דְאַחֲרוֹוי, דְנוֹקֵבָא אַתְּפֵשֶׁט תִּמְןָן.
וְאַתְּאָחָדוּ וְאַתְּפֵשֶׁטוּ בְּסִטְרָה.

וְהָאָנָּא, חַמְשָׁה עֲרִيقִיתָא (נ"א תְּקִינוּ) אַתְּגַלְילָן בָּה, בְּסִטְרָא דְדִינִין חַמְשָׁה.
וְדִינִין חַמְשָׁה (נ"א בְּסִטְרָה דְרִינָא וְדִינָה) אַתְּפֵשֶׁטָן, בְּמַאֲפָן וְאַרְבָּעִין
וְתִמְנָא אַרְחִין. וְהָכִי הָאָנָא, קֹל בְּאָשָׁה עֲרֻוָה. שַׁעַר בְּאָשָׁה עֲרֻוָה. שַׁוְּק
בְּאָשָׁה עֲרֻוָה. יַד בְּאָשָׁה עֲרֻוָה. רֶגֶל בְּאָשָׁה עֲרֻוָה. דָאָף עַל גַּב דְתְּרִין אַלְיָן
לֹא שְׁנִיָּה תְּבָרְנָא, וְתְּרִין אַלְיָן יְתִיר מַעֲרוֹה אַיּוֹנוֹ.

וְהָאָנָא בְּצַנְיוּוֹתָא דְסִפְרָא, אַתְּפֵשֶׁט דְכּוֹרָא וְאַתְּתַקֵּן בְּתְּקוּנוֹי. אַתְּתַקֵּן
תְּקוּנָא דְכְסָוָתָא דְכִיאָ. וְהָאִי בְּרוֹיאָ אַמָּה דְכִיאָ. אַרְכִּיהָ דְהַהוָּא
אַמָּה, מַאֲפָן וְאַרְבָּעִין וְתִמְנָא עַלְמִין. וּכְלָהָו פְּלִילָן בְּפּוֹמָא דְאַמָּה, דְאַתְּקָרִי
יְוָד. וּכְיָוָן דְאַתְּגַלְילָיא יְוָד פּוֹמִיהָ דְאַמָּה, אַתְּגַלְילִי חַסְדָן עַלָּה. וְהָאִי אַמָּה
חַסְדָן הוּא דְאַתְּקָרִי, וְתַלְיָי (נ"א וְהָאִי חַסְדָן הוּא פָלָי) בְּהָאִי פּוֹם אַמָּה. וְלֹא אַקְרֵי
חַסְדָן, עַד דְאַתְּגַלְילָיא יְוָד דְפּוֹם אַמָּה.

וְהָאָחִי, דְלֹא אַתְּקָרִי אַבְרָהָם שְׁלִים בְּהָאִי חַסְדָן, עַד דְאַתְּגַלְילָיא יְוָד
דְאַמָּה. וּכְיָוָן דְאַתְּגַלְילִי אַקְרֵי שְׁלִים, הַקָּא הַוָּא דְכִתְבִּיבָן (בראשית ז') הַתְּהַלֵּךְ
לְפָנֵי וְהִיא תָּמִים, תָּמִים מִמְּשָׁן. וּכְתִיב (שמאל ב'כ' ו'א' ה'ב' כ'כ' ו'א' ה'ב' כ'כ' ו'א' ה'ב' כ'כ'
מְעוֹנִי). מַאי קָא מִיְּרִי, רִישָׁא וְסִיפָא. אֶלָּא כֹּל דְגַלִּי הָאִי יְוָד, וְאַסְתָּמֵר
דְלֹא עַיְלִילָה לְיְוָד בְּרִשׁוֹתָא אֲחָרָא. לְיָהָוִי שְׁלִים לְעַלְמָא דְאַתָּה, וְלָהָוִי
אַרְיָר בְּצַרְוָא דְחַיִי. מַאי בְּרִשׁוֹתָא אֲחָרָא. דְכִתְבִּיבָן (מלאכי ב') וּבְעַל בָּת אַל
גָּכָר. וּבָגִין בָּהּ בְּתִיבָן, וְאַהֲרִיהָ תָּמִים לוֹ, דְכִיָּוָן דַהָוָא תָּמִים בְּגַלוּיָא דִיְוָד,
וְאַשְׁתָּמֵרָה מְעוֹנִי.

וּכְיָוָן דְאַתְּפֵשֶׁט אַמָּה דָא, אַתְּפֵשֶׁט סְטָר גְּבוּרָה מַאֲיָנוֹן גְּבוּרָאן (בשלא)
דְנוֹקֵבָא, וְאַשְׁתַּקֵּעַ בְּנוֹקֵבָא בְּאַתָּר חַד, וְאַרְשִׁים בְּעֲרִيقִיתָא, כְּסָוָתָה
דְכָל גּוֹפָא דְנוֹקֵבָא. וּבְהָאִי אַמְרָא אַקְרֵי עֲרֻוָה דְכָלָא. אַתָּר לְאַצְנָעָא לְהָהָוָא
אַמָּה, דְאַקְרֵי חַסְדָן. בְּגִין לְאַתְּפֵסָמָא גְּבוּרָה דָא דְכָלִיל חַמְשָׁ גְּבוּרָאן, בְּהָאִי
חַסְדָן דְכָלִיל בְּחַמְשָׁ חַסְדָין. חַסְדָ יְמִינָא, גְּבוּרָא שְׁמָאָלָא. אַתְּבָסָם דָא בְּדָא,
וְאַקְרֵי אָדָם, כְּלִיל מַתְּרִין סְטְרִין. וּבָגִין בָּהּ, בְּכָלָהָו כְּתָרִין אִיתָי יְמִינָא
וּשְׁמָאָלָא, דִינָא וְרֶחֶםִי.

חָנָא, עַד לֹא זָמִין תְּקוֹנוֹי דְמַלְכָא, עֲתִיקָא דְעַתִּיקָין, בְּנָה עַלְמִין, וְאַתְקִין תְּקוֹנִין לְאַתְקִיִּםָא. הַהוּא נוֹקֵבָא לֹא אַתְבִּסְמָא, וְלֹא אַתְקִיָּמוּ, עַד דְגַנְחִית חֶסֶד עַלְאָה וְאַתְקִיָּמוּ, וְאַתְבִּסְמָוּ תְּקוֹנוֹי נוֹקֵבָא, בְּהָאֵי אַמָּה דְאַקְרִי חֶסֶד. הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, (בראשית לו) וְאַלְהָ הַמֶּלֶךְים אֲשֶׁר מַלְכוּ בָּאָרֶץ אֲדֹם, אַתְרָ דְכָל דִּינֵין מִשְׁתְּפָהִין פָּמָן (וְאַנְתָו תְּקוֹנוֹי אַתָּה, אֲשֶׁר חַוָּה לֹא בָתֵּב אֶלָּא אֲשֶׁר מַלְכוּ) וְלֹא אַתְבִּסְמָוּ, עַד דְאַתְקִין פָּלָא, וְנַפְקִיךְ הַאֵי חֶסֶד, וְאַתְיִשְׁבּ בְּפּוֹמָא דְאַמָּה. הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, וִימְתָּ וִימְתָּ, דָלָא אַתְקִיָּמוּ, וְלֹא אַתְקִיָּמוּ, דִינָא בְּדִינָא. וְאֵי תִּמְאָ אֵי הָכִי דְדִינָא בְּלָהּוּ, וְהָא כַּתִּיב וִימְלֹזָח תְּחִטְיוֹ שָׁאוֹל מִרְחֻבוֹת הַנֶּקֶר, וְהָא לֹא אַתְחֹזֵי דִינָא. דְתִגְיִינָן, רְחוּבוֹת הַנֶּקֶר אִיהָוּ בִּינָה, דְמִינָה מִתְפַתְחִין חִמְשִׁין תְּרֻעִין דְנָהָרִין וּבּוֹצִינִין, לְשִׁית סְטְרִי עַלְמָא. תָּאָנָא, בְּלָהּוּ דִינָא, בָּר מַחְדָּר דְאַתְקִיִּים בְּתִרְאָה, וְהָא שָׁאוֹל מִרְחֻבוֹת הַנֶּקֶר, דָא הוּא חָד סְטְרִא, דְאַתְפַשְׁטָ וְנַפְקִיךְ מִרְחֻבוֹת הַנֶּקֶר.

וּבְלָדוּ לֹא אַתְקִיָּמוּ, לֹא תִּמְאָ דְאַתְבָּטָלוּ, אֶלָּא דָלָא אַתְקִיָּמוּ בְּהַהוּא מַלְכוּ, (וּבְשָׂרָר נַקְבָּא) עַד דְאַתְעַר וְאַתְפַשְׁט הַאֵי בְּתִרְאָה מַכְלָהּוּ, דְכַתִּיב וִימְלֹזָח תְּחִטְיוֹ הַדָּר. מַאֲיָה הַדָּר. חֶסֶד עַלְאָה. וַיְשִׁם עִירּוֹ פָעוֹ, מַאֲיָה פָעוֹ. בְּהָאֵי פָעֵי בָּר נְשָׁהָזִי לְרוֹחָא דְקַוְדְשָׁא וּשְׁם אַשְׁתוֹ מִהִיטְבָּאָל, בְּכָאן אַתְבִּסְמָוּ דָא בְּדָא, וְאַתְקִרִי אַשְׁתוֹ, מַה דָּלָא כַּתִּיב בְּכָלָהּוּ. מִהִיטָּבָאָל, אַתְבִּסְמָוֹתָא דָא בְּדָא. בַת מַטְרָד, תְּקוֹנִין דְמַסְטָר גְּבוּרָה. בַת מַי זָהָב, אַתְבִּסְמָוּ וְאַתְכְּלִילָוּ דָא בְּדָא, מַי זָהָב: רְחַמִּי וְדִינָא. בְּאָן אַתְדְּבָקָוּ אַתְתָא בְּדִכּוּרָא.

בְּסַטְרוֹזִי, אַתְפְּרָשָׁן בְּדָרוֹעִין, בְּשֹׂקִין. דְרוֹעִין דְדִכּוּרָא, חָד יִמְינָא, חָד שְׁמָמָלָא דְרוֹעָא קְרָמָא (ס"א קְרִישָׁא) (דְף קְמ"ב ע"ב) תְּלַת קְשָׁרִין אַתְקִשְׁרוּ בְּיַהְיָה, וְאַתְכְּלִילָוּ בְּדָרוֹעִין. וְאַתְכְּלִילָוּ סְלָקָא דְעַטְפָה. אֶלָּא תְּלַת קְשָׁרִין בִּימְינָא, וְתְּלַת קְשָׁרִין בְּשָׁמָמָלָא. תְּלַת קְשָׁרִין דִימְינָא, אַתְכְּלִילָן בְּתִלְתָה קְשָׁרִין דְשָׁמָמָלָא. וּבְגִינַע בְּהָ, דְרוֹעָא לֹא בְּתִרְאָבָא חָד. אָבָל יִמְינָא, לֹא בְּתִרְאָבָא בְּיַהְיָה זְרוֹעָ, אֶלָּא (שְׁמוֹת טו) יִמְינָקְיָה. (תְּהִלִּים קְיָה) יִמְינָקְיָה אַתְקִרִי, בְּתִלְתָה קְשָׁרִין דְאַבְּהָתָא דְאַחֲסִינוּ לְחַוְלְקִיהָוּן.

וְאֵי תִּמְאָ הָא בְּתִלְתָה חַלְלִין מוֹחָא דְגַוְלָגְלָתָא מִשְׁתְּפָהִין. תָּאָנָא, בְּלָהּוּ תְּלַת מִתְפַשְׁטִין, וְמִתְקַשְׁרִין בְּכָל גּוֹפָא, וְכָל גּוֹפָא אַתְקִשְׁרָבָהָגִי תְּלַת, וְמִתְקַשְׁרִין בְּדָרוֹעָא יִמְינָא. וּבְגִינַע בְּהָ אַבְּהָתָא, וְנִתְיִיבָה פָמָן לְכִוְרִיסָא שְׁלִימָמָא. מִשְׁוּם דַהָוָא אַתְחָבָר עַמְהֹן דְאַבְּהָתָא, וְנִתְיִיבָה פָמָן לְכִוְרִיסָא שְׁלִימָמָא. וּבְגִינַע בְּהָ בְּתִרְאָבָא (תְּהִלִּים קְיָה) אָבָן מַאֲסָוי הַבּוֹנִים וְגַוָּה, מִשְׁוּם דִיתִיבָה לִימְינָא. הַיְינָנוּ דְכַתִּיב, (דִינְיאֵל יב) וְתִנְחַתָּ וְמַעֲמֹד לְגַוְרָלָךְ לְקַצְזַבְזַבְזָן, בְּלָוָמָר, כִּמְאָן

דָּזְכִּי לְחַבְּבוֹתָא דְּמַלְפָא. זֶבָּא חֻולְקִיהָ, דָמָאן דְּפֵרִישׁ מַלְפָא יְמִינִיהָ.
וּקְבִּיל לֵיהּ תְּחֽוֹת יְמִינִיהָ. וְהָאֵי יְמִינָא כְּדֵי תִּיבָּ, קְשָׁרִין אֲתַפְּשַׁטָּא.
וְדָרוֹעָא לֹא אֲוֹשִׁיט יְקִידָה (פ"א וּקְשָׁרִין לֹא אֲהַפְּשַׁטוּ וְרוֹעָא לֹא אֲוֹשִׁיט וְתִיבָּ) בְּתִלְתָּה קְשָׁרִין
דָּאָמָרָן. וּכְדֵי מַתְעָרִין חַיְבָּיא, וּמַתְפְּשַׁטָּן בְּעַלְמָא, מַתְעָרִין תִּלְתָּה
אַחֲרָנִין, דָאָנוּן דִּינָא קְשִׁיא, וְאֲוֹשִׁיט דְּרוֹעָא וּכְדֵי אֲוֹשִׁיט דְּרוֹעָא, יְדֵי יְמִינָא
הָוָא, אֲבָל אֲתַקְרִי (ישעה נא) זְרוֹעָ יְיָ, (דברים ט) זְרוֹעָ הַגְּנִיטָוִיהָ (נ"א תְּלַתָּה קְשָׁרִין אֲתַקְרִישׁוּ
בָּיהּ וְאֲתַפְּלִילִי תִּלְתָּה קְשָׁרִין דִּימִינָא וְתִלְתָּה קְשָׁרִין דְּשָׂמָאלָא בְּנֵי קְשָׁרִין דְּאֲבָבָה דְּאֲחָסָהָן לְחֻולְקִיהָן, אֵי תִּמְאָה כָּא בְּנֵי
חַלְלִי מְזָחָא דְּגַוְלָהָא מְשַׁתְּבָחוּן, הָאָנוּ בְּוֹלוּחָה מְתַפְּשַׁטָּן וּמְתַקְשִׁרָהָן בְּכָל גּוֹפָא וּכְלָל גּוֹפָא אֲתַקְשָׁר בְּהִנִּיא תִּלְתָּה וּמְתַקְשִׁרָהָן
בְּדָרוֹעָא יְמִינָא. וְהָאֵי יְמִינָא כְּדֵי תִּיבָּ קְשָׁרִין לֹא אֲוֹשִׁיט וּתִיבָּ בְּתִלְתָּה קְשָׁרִין דָאָמָרָן. וּכְדֵי מַיְבָּיא
מַתְעָרִין, מַתְעָרִין תִּלְתָּה אַתְרָנִין דִּינָא קְשִׁיא וְאֲוֹשִׁיט דְּרוֹעָא וְאֲתַקְרִי וּרוֹעָה יְיָ וּרוֹעָה בְּנִיטָה) בְּזָמָנָא דְּתִלְתָּה
אַלְיָן אֲתַפְּלִילִין בְּתִלְתָּה אַחֲרָנִין, אֲקָרִי כְּלָא יְמִינָא, וּעֲבִידִי דִּינָא בְּרַחְמִי,
הַדָּא הָוָא דְּכַתְּבִיב, יְמִינָךְ יְיָ נָאָדָרִי בְּפֵיכְמִינָךְ יְיָ תְּרַעַץ אָוִיב, בְּגִינָן דְּמַתְעָרִין
רְחַמְּמִי בְּהָוָה.

וְתָאָנָא, בְּהָאֵי יְמִינָא מַתְאַחַדָן תִּלְתָּה מְאָה וּשְׁבָעִין אַלְפָהָרְבָּא, דְּאֲקָרְיוֹן
יְמִינָא. וּמְאָה וּתְמִינָן וְחַמְשָׁה אַלְפָהָרְבָּא, מְזָרוֹעָ דְּאֲקָרִי זְרוֹעָ יְיָ.
מְהָאֵי וּמְהָאֵי פְּלִיאָ זְרוֹעָא, וְהָאֵי וְהָאֵי אֲקָרִי תִּפְאָרָת, דְּכַתְּבִיב, (ישעה ס)
מוֹלִיךְ לִימִינָן מְשָׁה, הָא יְמִינָא. זְרוֹעָ, הָא שְׁמָאָלָא. דְּכַתְּבִיב, (ישעה ס) זְרוֹעָ
תִּפְאָרָתוֹ, הָא בְּדָא.

וְתָאָנָא, בִּיאָ שְׁמָאָלָא, מַתְאַחַדָן אַרְבָּעָמָה וּחַמְשִׁין רְבּוֹא מְאָרִי תְּרִיסִין,
מַתְאַחַדָן בְּכָל אַצְבָּעָא וּאַצְבָּעָא. וּבְכָל אַצְבָּעָא וּאַצְבָּעָא עַשֶּׂר
אַלְפִּין מְאָרִי תְּרִיסִין מְשַׁתְּכָחִין. פּוֹק וְחַשּׁוֹב, בְּמָה אִינוֹן דְּבִידָא. וְהָהוּא
יְמִינָא אֲקָרִי סִירָעָא קְדִישָׁא, דָאָתִי מְדַרוֹעָא דִיְמִינָא, מַתְלַתָּה קְשָׁרִין. (ואַף עַל
בְּדָאֲקָרִי יְדֵי סִיעָה) דְּכַתְּבִיב (וּכְתִיב) (שמואל ב ג) וְהָגָה יְדֵי עַמְּפָה. וּמַתְאַחַדָן מְהָאֵי,
אַלְפָהָרְבָּא וּאַרְבָּעָהָרְבָּא, וּתְמִינָא, וְחַמְשָׁה מְאָה אַלְפִּין מְאָרִיהוֹן דְּסִיוּעִין בְּכָל
עַלְמָא. וְאֲקָרְיוֹן יְדֵי יְיָ עַלְלָאָה. יְדֵי יְיָ תִּתְאָה. וְאַף עַל גַּב דְּבָכָל אַתְרִי יְדֵי יְיָ
שְׁמָאָלָא. צָכוּ יְמִינָךְ יְיָ, אֲתַפְּלֵל יְדָא בְּזָרוֹעָא, וְהָיוּ סִירָעָא, וְאֲקָרִי יְמִינָךְ. וְאֵי
לָאוּ, יְדֵי יְיָ תִּתְאָה. תָּאָנָא, בְּדֵי מַתְעָרִין דִּינָן קְשִׁין לְאַחַתָּה בְּעַלְמָא, הַכָּא
כְּתִיב, (תְּהִלִּים כה) סּוֹד יְיָ לִירָאָיו.

וְתָאָנָא בְּצִנְיֻוֹתָא דְּסִפְרָא, דְּכָל דִּינָן דְּמְשַׁתְּכָחִין מְדִכּוֹרָא, תְּקִיפִּין בְּרִישָׁא,
וּבְנִיחָן בְּסָופָא. וּכָל דִּינָן דְּמְשַׁתְּכָחִין מְנוּזְקָבָא, נִיְיחָן בְּרִישָׁא,
וּתְקִיפִּין בְּסָופָא. וְאַלְמָלָא דְּאַתְעַבְּיוֹ כְּחַדָּא, לֹא יְכַלְיָן עַלְמָא לְמַסְבָּל.
עַד דְּעַטְּפִיקָה דְּעַתְּיִקָּי סְתִימָא דְּכָלָא, פְּרִישׁ דָא מִן דָא, וְחַבָּר לוֹן לְאַתְבָּסְמָא
כְּחַדָּא.

ובד פְּרִישׁ לֹזֶן, אֲפִילׁ הַוָּרְמִיטָא לְזַעֵיר אֲפִין, וְפְרִישׁ לְנוֹקְבָא מַאֲחֹרוֹי דְּסַטְרוֹי, וְאַתְקִין לְהַכְלִיל תְּקוֹנָהָא, וְאַצְנָעָא לְיוֹמָא דִילִיה, לְמִיתָהָא לְדַכְנָרָא. הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, (בראשית כ) וַיַּפְלֵל יְהָוָה אֱלֹהִים תְּרֵדָמָה עַל הָאָדָם וַיַּשְׁנֵן. מַהוּ וַיַּשְׁנֵן. הַאֲיָה דְכַתִּיב, (תְּהִלִּים מד) עֹורָה לְמָה תִּשְׁנֵן יְהָוָה. וַיַּקְהֵחַ אֶחָת מַצְלָעֹתָיו, מַאי אֶחָת. הַאֲיָה נַוְקָבָא. כַּמָּה דָאָת אָמָר, (שיר השירים ז) אֶחָת הָיָה יוֹנָתִי תְּמָתִי, וְסַלְקָא, וְאַתְפָקָנָא. וּבְאַתְרָהָא שְׁקִיעָה רְחִמִי וְחִסְדִי, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, (בראשית כ) וַיַּסְגּוּר בְּשָׂר תְּחִתָּהָה. וּכְתִיב (יחזקאל לו) וְהַסִּירּוֹתִי.

את לב האבן מבשרכם ונתקי לכם לבבשר.

ובשעתה דבעא למיעל שבתא הוה ברוי רוחין ושדין וועלעוליין, ועוד לא סיים לוזן, אתת מטרוניגתא בתקיינה, ויתיבת קמיה. בשעתה דיתיבת קמיה, אנה לוזן לאינון בריאן, ולא אשתלימו. כיון דמטרונייתא יתיבת עם מלפָא, (דף קמ"ג ע"א) ואותהברו אפין באפין, מאן יעול ביןיה, מאן הוה דיקרב בהדריהו. (בגין בה סתמא רטלה עונתו של תלמיד חכם רודען רוא דנא משbeta לשבה) ורק אתחברו, אתחבָסמו דא בדא. יומא דכלא אתחבָס ביה. ובגין בך, אתחבָסמו דינין דא בדא, ואותהתקנו עלאין ותתאי.

וთאנא בצעניותא דספרא, בעא עתיקא קדיישא למחזי, אי אתחבָסמו דינין, ואתדבקו תרין אלין דא בדא, ונפק מסטרא דנווקבא דינא מקיפה, (דלא וכיל עלפא למפסל) דכתייב, (בראשית ז) והאדם ידע את חזה אשתו ותהר ותמלד את קין ותאמר קניתי וגו'. ולא הוה יכול עלמא למסבל, משום דלא אתחבָסמת, וחוויא מקיפה אטיל בה זוחמא דינא קשיא, ובגין בך לא הוה יכול לאתחבָסמא. וכך נפיק דא קין מסטר דנווקבא, נפק מקיף קשיא, פקיף בדינוי, קשיא בדינוי. כיון דנפק אתחלשת ואתחבָסמת. בתר דא, אפיקת אחורא בסימא יתר, וסליק קדרמה דהוה תקיפה קשיא, וכל דינין לא אתערבי (ס"א אתערבע) קמיה (ס"א וכל דינין לא) אתערו עצמה.

חא חייז, מה כתיב, (בראשית ז) וַיַּהֵי בְּחִוּתָם בְּשָׁדָה. בשדה: דאשתחמודע לעילא. בשדה דאקרי שדה דטפוחים. ונצח האי דינא לאחיה, משום דהוה קשיא מניה, ואכפיה ואטמירה תחותיה. עד דאתער בהאי קדרשא בריך הוא, וاعבריה מקמיה. ושקעה בנוקבא דתהורמא רבא. וככליל לאחוי בשקוועא דימא רבא, דמבעס דמעין עלאין. ומנהון נחטין נשמתין לעילמא, איןש לפום אורחוי.

יאף על גב דטמירין איינן. מתחפשטיין דא בדא, ואותעריבו גוףא חד ומהאי גופא, נחטין נשמתהון הרשייעיא חמיביא, מקיפי רוחא. מטרויהוֹן בחדא סלקא דעתקה. אלא דא לסטרוֹי, ודא לסטרוֹי. זכאיין

איןון צדיקיַה, דמְשֻׁלֵּפִי נְשָׂמְתָהוֹן מֵהָאֵי גּוֹפָא קְדִישָׁא דָאָקְרֵי אָדָם,
דְּכָלֵיל פֶּלֶא, אַתָּר דַעֲטָרֵין וְכַתְרֵין קְדִישֵׁין מַתְחַבְּרָאָן תִּמְןָן, בָּצְרוֹרָא
דְּאַתְקָלָא (ס"א ראתכלא).

ובאיין איןון צדיקיַה, (ס"א אהון תפיריה) דְּכָל הָגִי מַלְיָן קְדִישֵׁין, דָאָתְמָרוּ בְּרוּחָ
קְדִישָׁא עַלְאהָ, רֹוח דְּכָל קְדִישֵׁין עַלְאיָן אַתְבָּלֵלָן בֵּיהָ, אַתְגָּלִיָּן
לְכוּ. מַלְיָן דַעֲלָאִין וְתַפְאִין צִיְתִין לְהֹו, זְבָאִין אַתְוָן מַאֲרִיהוֹן דַמְאָרִין,
מַחְצָדִי חַקָּא, דַמְלִיָּן אַלְיָן תַּנְדָעָוָן וְתַסְפְּלָוָן בָּהָה, וְתַגְדָעָוָן לְמַאֲרִיכָוָן
אָפִין בָּאָפִין, עַיְנָא בְּעַיְנָא. וּבָהָגִי מַלְיָן תַּזְכִוָּן לְעַלְמָא דָאָתִי, הַדָּא הוּא
דְּכַתְיב, (דברים י) וַיַּדַּעַת הָיּוּם וְהַשְׁבּוֹתָא אֶל לְבָבָךְ וְגַוְיָה. יי', עַתִּיק יוֹמִין הוּא
הָאֱלֹהִים. וְכָלָא הוּא חַד, בְּרִיךְ שְׁמִיהָ לְעַלְמָי עַלְמִיא.

אמֶר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, חַמִּינָא עַלְאיָן לְמַתָּא, וְתַפְאִין לְעַילָּא. עַלְאיָן לְמַתָּא,
דִיּוֹקָנָא דָאָדָם, הַהָא תַּקְיִינִי עַלְאהָ, כָּלָלָא דְּכָלָהוּ. (חס'ר).

הָאָנָא, בְּתִיב (משלי י) וַיַּצְדִּיק יִסּוּד עַזְלָם, דְּכָלֵיל שִׁית בְּקַרְטוֹפָא בְּחַדָּא. וְהָאֵי
הָוּא דְּכַתְיב, (שיר השירים ח) שׁוֹקְיוּ עַמּוֹדִי יְשֻׁשָׁ.

וְהָאָנָא בְּצִוְויַתָּא דְסִפְרָא, בְּאָדָם אַתְבָּלְלוּוּ בְּתִרְיָן עַלְאיָן, בְּכָלָל וּבְפֶרֶט.
וּבְאָדָם אַתְבָּלְלוּוּ בְּתִרְיָן מַתָּאִין, בְּפֶרֶט וּבְכָלָל. בְּתִרְיָן עַלְאיָן בְּכָלָל,
כִּמָה דָאָתְמָר בְּדִיּוֹקָנָא דְּכָל הָגִי תִּיקְוָנִין (ס"א דִיּוֹקָנִי). בְּפֶרֶט: בְּאַצְבָּעָן דִיְדָן,
חַמְשָׁ בְּגַדְךָ חַמְשָׁ. בְּתִרְיָן תַּפְאִין, בְּאַצְבָּעָן הַרְגָּלִין דָאַיְנוֹ פֶרֶט וּבְכָלָל.
דָהָא גּוֹפָא לֹא אַתְחַזֵּי בְּהַדִּיחָה. אַיְנוֹן לְבָר מְגֻפָּא. וּבָגִין כֵּה לֹא הָוּ
בְּגּוֹפָא. דְּגּוֹפָא אַעֲדִיו מְגִיהָה.

אֵי הַכִּי, מַאי (זכריה י) וְעַמְדוּ רְגָלָיו בַּיּוֹם הַהָוּא. אַלְאָ רְגָלָיו דְּגּוֹפָא, מַאֲרִיהוֹן
דִּידְגִּין (ס"א דְמָאִירִי) לְמַעַבֵּד נַוְקָמִין וְאַקְרָוִן בְּעַלְיִ רְגָלִים. וּמְנַהּוּן תִּקְיִיפִין.
וּמְתַחַדְןָן מַאֲרִיהוֹן דִּידְגִּין דִי לְמַתָּא, בְּכַתְרֵין פְּפָאִין.

הָאָנָא, כָּל אַיְנוֹן תִּקוֹנִי דְלָעִילָא, דְּבַגּוֹפָא קְדִישָׁא, (ברבר וַיַּקְבָּא) כָּלָלָא דָאָדָם,
אַתְמַשֵּׁיךְ דָא מִן דָא, וּמְתַחַדְןָן דָא בְּדָא, וְאַשְׁקָוּן דָא לְדָא. כִּמָה
דָאַתְמַשֵּׁךְ דָמָא בְּקַטְפִין הַרְיִידִין לְדָא וְלְדָא, לְהַכָּא וְלְהַכָּא, מַאָתָר דָא
לְאַתָּר אַחֲרָא, וְאַיְנוֹן מְשֻׁקִין (ס"א קְשָׁטוֹן) דְּגּוֹפָא (נ"א לְנוֹפָא). אַשְׁקָיִין דָא לְדָא,
מְנַהְרִין דָא לְדָא. עַד דָאָנָהָרוּ בְּלָהָו עַלְמָיָן, וּמְתַבְּרָכָאָן בְּגִינִיהָן.

הָאָנָא, כָּל אַיְנוֹן בְּתִרְיָן (דף קמ"ג ע"ב) דָלָא אַתְבָּלְלוּ בְּגּוֹפָא, בְּלָהָו רְחִיקִין
וּמְסָאִין, וּמְסָאִין כָּל מִאן דִיְקָרְבָּ לְגַבְיהָן, לְמַנְדָע מְנַהּוּן מַלְיָן.
הָאָנָא, מַאי תִּיאּוּבָתָא דְלָהָוָן לְגַבְיָהָן תַּלְמִידִי חַכְמִים. אַלְאָ מְשׁוּם דְחַמְנוֹן
בָּהָו גּוֹפָא קְדִישָׁא, וּלְאַתְבָּלָא בָּהָו בְּהָוָה גּוֹפָא. וּכִי תִּמְאָ, אֵי
חַכִּי, הָא מְלָאִין קְדִישֵׁין וְלִתְהָוָן בְּכָלָלָא דְּגּוֹפָא. לֹא. דְחַס וּשְׁלוֹם אֵי

לִיהוֹן לְבָר מִפְלָא דְגַופָא קָדִישָא, לֹא הוּא קָדִישִין וְלֹא מַתְקִיִים. וּכְתִיב
(דניאל י) וְגֹיִיתו כְתִרְשִׁישׁ. וּכְתִיב (יחזקאל יט) וְגַבּוֹתָם מְלָאוֹת עֵינִים. (דניאל ט)
וְהָאִישׁ גָּבְרִיאָל. בְּלָהו בְּכָלָא דָאָרָם. בָּר מַהֲנִי דְלִיתְהָוּן בְּכָלָא דְגַופָא,
דָאִינוֹן מְסָאָבִין, וְמְסָאָבִין כֶּל מָאָן דִיקְרָב בְּהָדִיָה.

וְהָאָנָא, בְּלָהו מְרוֹחָא דְשָׁמָאָלָא, דָלָא אַתְבָּסָם בְּאָדָם מְשֻׁתְּבָחִין, וְנַפְקוּ
מְכָלָא דְגַופָא קָדִישָא, וְלֹא אַתְדַּבְקוּ בְּיִהְיָה. וּבְגַיְן כֶּה בְּלָהו מְסָאָבִין
וְאַזְלִין וְטָאַסִין עַלְמָא, וְעַיְלִין בְּנוֹקְבָא דְתָהוֹמָא רָבָא, לְאַתְדַּבְקָא בְּהָיוָה
דִינָא קְדָמָה דְאָקְרֵי קִין, דְנַפְיקָ בְּכָלָל דְגַופָא דְלִתְתָא. וְשָׁאַטִין וְטָאַסִין
כֶּל עַלְמָא, וְפָרְחָן וְלֹא מַתְדַּבְקָא בְּכָלָא דְגַופָא, וּבְגַיְן כֶּה אִינוֹן לְבָר,
מְכָל מְשִׁרְיָן דְלִיעִילָא וְתִתְא. מְסָאָבִין אִינוֹן. בְּהָוּ כְתִיב (וַיְהִי י) מְחִיזָן
לְמִחְנָה מוֹשְׁבוֹ.

בְּרוֹחָא דְאָקְרֵי הַבָּל, דְאַתְבָּסָם יְתִיר בְּכָלָא דְגַופָא קָדִישָא. נַפְקָיָן אַחֲרָנִין
דְמַבְּסָמָן יְתִיר, וְמַתְדַּבְקָן בְּגַופָא, וְלֹא מַתְדַּבְקָן. בְּלָהו מְלִיאָן
בְּאוֹרָה וְנַפְקָיָן מְהָאי בְּכָלָא דְאַלְיָן מְסָאָבִין. וְשָׁמְעֵין מָה דְשָׁמְעֵין מְעַילָא,
וּמְנִיחָה יְדָעֵי לְתִתְא דְקָאָמְרֵי לְהָוָה.

וְהָאָנָא בְּצַנְעָוָתָא דְסִפְרָא, כִּיּוֹן דְאַתְבָּסָמוֹ לְעַילָא כְּלָא דָאָרָם, גַּופָא
קָדִישָא, דְכָר וּנוֹקְבָא. אַתְחָבָרו זְמָנָא תְּלִיתָהָה, וְנַפְקָ אַתְבָּסָמָתוֹתָא
דְכָלָא. וְאַתְבָּסָמוֹ עַלְמָיָן עַלְאַיָן וְתִתְאַיָן. וּמַבָּאָן אַשְׁתְּכָלָל עַלְמָא דְלִיעִילָא
וְתִתְא, מְסִטָּרָא דְגַופָא קָדִישָא. וְמַתְחָבָרָן עַלְמָיָן, וְמַתְאַחַדָן דָא בְּדָא,
וְאַתְעָבִידָו חָד גַּופָא. (וּבְנֵי דְבָלוּחוּ שָׂר גַּופָא, שְׁבִינָה לְהָמָא, קְרָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעַילָא,
קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְתִתְא) וּמְשַׁלְפָא רֹוחָא, וְעַיְלָא בְּחָד גַּופָא. וּבְכָלָהוּ לֹא אַתְחָזֵי
אֶלְאָ חָד. (ישועה י) קְדָשָׁ קְדָשָׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלָא כֶּל הָאָרֶץ כְּבָודָו. דְכָלָא
הָוָה חָד גַּופָא.

הָאָנָא, כִּיּוֹן דְאַתְבָּסָמוֹ דָא בְּדָא, (כתיב (שיר השירים י) תּוֹרִי זְהָב נָעָשָׂה לְךָ עַם נְקוּdot הַבָּסָף)
אַתְקָשָׁרוּ דִינָא וּרְחָמִי. (אַתְבָּסָמָה דִינָא בְּרָחְמִי) וְאַתְבָּסָמָת נַיְקָבָא בְּדָכְוָרָא.
וּבְגַיְן כֶּה לֹא סְלָקָא דָא בְּלָא דָא, כְּהָאִי תְּמָר, דָלָא סְלָקָא דָא בְּלָא דָא.
וּעַל הָאִי תְּגִינָן, מְאָן דְאָפִיק גְּרָמִיה בְּהָאִי עַלְמָא מְכָלָא דָאָרָם, לְבָתָר
כֶּד נַפְיק מְהָאי עַלְמָא, לֹא עַיְלָ בְּכָלָא דָאָרָם, דְאָקְרֵי גַּופָא קָדִישָא.
אֶלְאָ בְּאִינוֹן דָלָא אָקְרֵי אָדָם, וְנַפְיק מְכָלָא דְגַופָא.

הָנִיא, תּוֹרִי זְהָב נָעָשָׂה לְךָ עַם נְקוּdot הַבָּסָף, דְאַתְבָּסָמוֹ דִינָא בְּרָחְמִי.
וְלִית דִינָא, דָלָא הוּא בְּיִהְיָה רְחָמִי. וְעַל הָאִי כְתִיב, (שיר השירים י) נָאוּ
לְחַיִּים בְּתוֹרִים צְוָאָרָך בְּחַרְוִזִים. בְּתוֹרִים: בְּמָה דְכַתִּיב, תּוֹרִי זְהָב נָעָשָׂה
לְךָ וְגוֹ'. בְּחַרְוִזִים: בְּמָה דְכַתִּיב, עַם נְקוּdot הַבָּסָף. צְוָאָרָך, בְּכָלָא

דָנַיְקָבָא, דָא מִטְרוֹנִיתָא אֲשֶׁתְכָה בֵי מִקְדְּשָׁא דְלָעִילָא, וַיַּרְוְשָׁלָם דְלַתְפָּתָא (ס"א הוּא בְּקָרְשָׂא דְכָלָא) וַיִּמְקְדְּשָׁא. וְכֹל דָא מִדְאַתְבָּסָמָת בְּדַכּוֹרָא, וַיַּעֲבִיד כָּלָא דָאָדָם, וְדָא הָיוּא כָּלָא דְמַהִימָנוֹתָא. מַאי מַהִימָנוֹתָא. דְבָגְוִיה אֲשֶׁתְכָה כָּל מַהִימָנוֹתָא.

וְחָנָא, מַאן דַאֲקָרִי אָדָם, וַנְשַׁמְתָא נְפַקֵת מְגִיה, וְמִתָ, אָסִיר לְמִיבַת לִיה בְּבִיתָא, לְמַעַבְדֵל יְהָה לִינָה עַל אָרְעָא, מְשׁוּם יִקְרָא דְהָאִי גּוֹפָא, דָלָא יִתְחַזֵי בֵיה קְלָנָא, דְכַטְבֵב, (תְּהִלִים מט) אָדָם בַּקְרָבָל יְלִין, אָדָם דְהָוָא יִקְרָר מְכָל יִקְרָא, בָל יְלִין. מַאי טַעַמָא. מְשׁוּם דָאִי יַעֲבֹדוֹן חַכִּי, נְמַשֵל בְּבָהּמוֹת נְדָמוֹ. מַה בְּעִירִי לֹא הָוו בְּכָלָא דָאָדָם, וְלֹא אַתְחַזֵי בְהָיוּ רַוְחָא קְדִישָׁא, אַוְף חַכָּא כְּבָעִירִי, גּוֹפָא בָלָא רַוְחָא, וְהָאִי גּוֹפָא, דְהָוָא יִקְרָא בְּכָלָא, לֹא יִתְחַזֵי בֵיה קְלָנָא.

וְחָנָא בָצְנִיעוֹתָא דְסִפְרָא, כָל מַאן דַעֲבֵיד לִינָה לְהָאִי גּוֹפָא קְדִישָׁא, בָלָא רַוְחָא, עֲבֵיד פְגִימָוָתָא בְגּוֹפָא דְעַלְמָיוֹן. דְהָא בְגִין (דָבָר מ"ד ע"א) דָא, לֹא עֲבֵיד לִינָה בְאַתְרָא קְדִישָׁא, בְאָרְעָא דְצַדָּקָ יְלִין בָה, (ס"א בְּתָרָא קְדִישָׁא דְמִלְבָא בְאָרְעָא דְכַטְבֵב (ישעה א) אַדָּק יְלִין בָה) מְשׁוּם דְהָאִי גּוֹפָא יִקְרָא, אַתְקָרִי דִיּוֹקָנָא דְמִלְבָא. וְאֵי עֲבֵיד בֵיה לִינָה, בְּתוּי בְּחַד מִן בְּעִירָא. (הָא הוּא דְכַטְבֵב, (תְּהִלִים מט) נְמַשֵל בְּבָהּמוֹת ע"ב) נְדָמוֹ).

חָנָא, (בראשית ו) וַיַּרְאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים אֶת בְּנוֹת הָאָדָם. (ס"א בְנֵי הָאֱלֹהִים) אִינּוֹן דְאַטְמָרוֹ, וַנְפָלוּ בְנַוּקְפָא דְתַהוֹמָא רַבָּא. אֶת בְּנוֹת הָאָדָם, (הָאָדָם הַזְרִיעָה). וַכְתִיב וַיַּלְדוּ לָהֶם הַמִּהְרָאָה הַגְּבוּרִים אֲשֶׁר מְעוֹלָם וְגַוּ. מִהָהוּא דַאֲקָרִי עַוּלָם. בְּדַתְגִינִין יְמִי עַוּלָם. אֲנָשֵׁי הַשֵּׁם, מְנַהּוֹן נְפַקֵו רַוְחָין וְשִׁדְיוֹן לְעַלְמָא, לְאַתְדַבְקָא בְּרַשְׁיָעִיא.

הַנְּפִילִים הָיו בָּאָרֶץ, לְאַפְקָא אַלְיָן אַחֲרֵנִין. דָלָא הָוו בָּאָרֶץ. הַנְּפִילִים: עַזְ"א וְעַזְ"א לְהָוו בָּאָרֶץ. בְנֵי הָאֱלֹהִים לֹא הָוו בָּאָרֶץ. וְרַזְאָה הָוָא וְכָלָא אַתְמָר.

בְּתִיב (בראשית ו) וַיִּנְחַם יְיָ כִּי עָשָׂה אֶת הָאָדָם בָּאָרֶץ, לְאַפְקָא אָדָם דְלָעִילָא, דָלָא הָוֵי בָּאָרֶץ. וַיִּנְחַם יְיָ הָאֵי בְּזָעֵיר אֲפִין אַתְמָר. וַיַּתְعַבֵ אֶל לְבָו, וַיַּעֲצֵב לֹא נָאָמֵר. אַלְא וַיַּעֲצֵב, אִיהוּ אַתְעַצֵּב, דְבָבָה תְּלִיָּא מְלָתָא. לְאַפְוִיקִי מִמְּאָן דָלָא אַתְעַצֵּב. אֶל לְבָו, בְלַבָּו לֹא בְּתִיב, אַלְא אֶל לְבָו. כְמַאן דַאַתְעַצֵּב (וַיַּקְבֵּל) לְמִאָרִיה, דְאַחֲזֵי הָאֵי לְלַבָּא דְכָל לְבִין.

וַיֹּאמֶר יְיָ אַמְחַה אֶת הָאָדָם אֲשֶׁר בְּרָאֲתִי מַעַל פְנֵי הָאָדָמָה וְגַוּ. לְאַפְקָא אָדָם דְלָעִילָא. וְאֵי תִימָא אָדָם דְלַתְפָּתָא בְלַחְזּוֹדָיו. לֹאו לְאַפְקָא כָלָל, מְשׁוּם דָלָא קְאִים דָא בָלָא דָא.

וְאֶלְמָלָא חֲכֹמָה סְתִימָא דְכַלָּא, כֵּלָא אַתְּפָקָן בְּמִרִישָׁא. הְדָא הוּא דְכַתִּיב, (משל ח) **אֲנִי חֲכֹמָה שְׁכַנְתִּי עַרְמָה.** אֶל תְּקַרֵּי שְׁכַנְתִּי, אֶלְאָ שְׁכַנְתִּי

(ס"א שְׁכַנְתִּי).

וְאֶלְמָלָא הָאֵי תְּקוֹנָא דָאָדָם, לֹא קָאִים עַלְמָא. הְדָא הוּא דְכַתִּיב, (משל ג) **יְיָ בְּחֲכֹמָה יִסְדֵּר אָרֶץ.** וּכְתִיב (בראשית ח) וְנַחַ מִצָּא חַן בְּעִינֵי יְיָ.

וְתָאָנָא, בְּלַהּוּן מוּחָין תְּלִין בְּהָאֵי מוֹחָא. וְהַחֲכֹמָה הוּא כְּלָא דְכַלָּא הָיא.

וְזֶא חֲכֹמָה סְתִימָא, דְבָה אַתְּפָקִיף וְאַתְּפָקָן פְּקִינָא דָאָדָם,

לְאַתְּיִשְׁבָּא כְּלָא עַל תְּקוֹנִיהָ, כֶּל חַד בְּאַתְּרִיהָ. הְדָא הוּא דְכַתִּיב, (קהלת ז) הַחֲכֹמָה תְּעוֹז לְחַבֵּם מִעְשָׂרָה שְׁלִיטִים, דְאִינּוֹן תְּקוֹנָא שְׁלִימָא דָאָדָם.

וְאָדָם הוּא תְּקוֹנָא דְלָגָנוּ, מְגִיה קָאִים רַוְחָא. (הָרָא הוּא דְכַתִּיב, (שמואל א ט) בַּיְהָדָם יָרָא
לְעַיִּים וַיהוּה יָרָא לְלָבָב, וְאַיוּה בְּלָבָב).

וּבְהָאֵי תְּקוֹנָא דָאָדָם, אַתְּחַזֵּי שְׁלִימָוֹתָא מְהִימָּנוֹתָא דְכַלָּא, דָקָאִים עַל כּוֹרְסִיָּא. דְכַתִּיב, (חוֹזְקָא א) וְדָמוֹת בְּמִרְאָה אָדָם עַלְיוֹ מִלְמָעָלה.

וּכְתִיב (גִּיאָה ז) וְאַרוּ עַם עֲנָנִי שְׁמִינָא כִּבְרָא אֲנָשׁ אַתָּה הָרָא וְעַד עֲתֵיק יוֹמִינָא מְטָה וּקְדֻמּוֹתָהִי הַקְּרֻבָּוֹתִי. עַד קָאָן סְתִימָאן מְלִין, וּבְרִירָן טָעָמִין. זֶבָּאָה חַוְלְקִיהָ דְמָאוֹן דִּידָע וַיְשַׁגַּח בְּהָזָן, וְלֹא יַטְעַי בְּהָזָן, דְמָלוֹין אַלְין לֹא אַתְּיִהְבָּג, אֶלְאָ לְמָאֵרִי מִדִּין (פָּרִי) וּמְחַצְּדִי חַקָּלָא, דְעָאָלוּ וּנְפָקָו, דְכַתִּיב,
(הַרְשָׁעָה י) בַּי יְשָׁרִים דְּרָכֵי יְיָ וְצָדִיקִים יַלְכִּי בָּם וּפּוֹשָׁעִים יַכְשִׁלוּ בָּם.

בָּאָנָא, בְּכָה רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְאַרְיָם קָלְיָה וְאַמְרָ, אֵי בְמָלִין דִילָן, דְאַתְּגָלִין
הָכָא, אַתְּגָנִיזוּ חַבְרִיא בְּאָדָרָא דְעַלְמָא דָאָתִי, וְאַסְתָּלָקוּ מְהָאִ
עַלְמָא, יָאָות וּשְׁפֵרִי הָרָה, בְּגַיְן דְלָא אַתְּגָלִין לְחַד מַבְנֵי עַלְמָא. הָדָר
וְאַמְרָ, הַדָּרִי בַּי, דָהָא גַּלְיָי קָמָיה דְעַתִּיקָא דְעַתִּיקָין, סְתִימָא דְכָל סְתִימָין,
הָדָא לֹא לִקְרָא דִילִי עֲבִידָנָא, וְלֹא לִקְרָא דְבִית אָבָא, וְלֹא לִקְרָא דְחַבְרִיא
אַלְין, אֶלְאָ בָגִין דְלָא יַטְעַונְ בָּאוֹרָחוֹי, וְלֹא יַעֲלוּן בְּכַטּוֹפָא לְתַרְעֵי פְּלַטְרוֹי,
וְלֹא יַמְחַזֵּן בִּידָהָן. זֶבָּאָה חַוְלְקִי עַמְהָזָן, לְעַלְמָא דָאָתִי.

הָנָא, עַד לֹא נְפָקֵוי חַבְרִיא מִהָהוּא אָדָרָא, מִיתָוּ רַבִּי יוֹסֵי בְּרַבִּי יַעֲקֹב,
וּרְבִּי חַזְקִיהָ, וּרְבִּי יִסְאָ. וְחַמְוִי חַבְרִיא, דָהָוּ נְטָלִין לוֹן מְלָאכִין
הַדִּישָׁין בְּהָהָוָא פְּרָסָא. וְאַמְרָ רַבִּי שְׁמַעוֹן מְלָה, וְאַשְׁתְּכָכָו. צַוָּח וְאַמְרָ,
שְׁמָא חַס וּשְׁלָום גִּזְרָה אַתְּגֹזֶר עַלְנָא לְאַתְּעַפְשָׁא, דְאַתְּגָלִי עַל יַדְנָא מֵה
דְלָא אַתְּגָלִי מִיּוֹמָא דָקָאִים מִשָּׁה עַל טְוָרָא דְסִינִי, דְכַתִּיב, (שמות לו) וַיְהִי
שֵׁם עַמְיָה אֶלְמָלָא אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לִילָה וְגֹו. מָה אֲנָא הָכָא. אֵי בָגִין דָא
אַתְּעַבְשָׁו.

שְׁמַע קָלָא, זֶבָּאָה אֲנָתָ רַבִּי שְׁמַעוֹן, זֶבָּאָה חַוְלְקָה וְחַבְרִיא, אַלְין דְקִיּוּמִין

בתקה, דהא אתגלי לכוון מה דלא אתגלי לכל חילא דלעילא, (דף קמ"ד ע"ב) אבל תא חזי, דהא כתיב, (יהושע ז) בבעורו יפסנה ובצעירו יציב דלהיה. וכל שפנ דברעו סגי ותקיף, אתפרקו נפשתחז נפשתחז דא דהאנסיבו. זפאה חולקיהון, דהא בשליימותא אסתלקו. (רלא הויה בן לאינו דהוו הפנייה, אמר מיטו). פאנה, ועוד דאתגליין מלין, אתרגישי עלאין ותפאיין, (ראינו ומיין) וקלא אתער במאפן וחמשין עלמין דהא מלין עתיקין למתהא אתגליין, ועוד (נ"א ועי) דאלין מתפסמן נשפטיהו באינון מלין, נפקא נשפטיהו בנשיקה, ואתקשר בההוא פרסא, ונטלין להו מלacci עלאין, וסלקין לוין לעילא. ואמאי אלין. משום דעתלו ולא נפקו זמנא אחריא מן קדמת דינא, וכלהו אחריני עאלו ונפקו.

אמר רבי שמעון, כמה זפאה חולקיהון דהני תלתא, זפאה חולקנא לעלמא דאתמי בגין דא. נפק קלא תניניות ואמר, (רבirim ז) ואתם הדקקים ביי אלהיכם חיים קלכם היום. קמו ואזו. בכל אחר דהוו מסתכלין סליק ריחין. אמר רבי שמעון שמע מינה, לעלמא מתברך בגין. ויהו נהרין אנטפו דכליהו, ולא הו יכלין בגין עלמא לאסתפלא בהו. פאנה, עשרה עאלו, ושבע נפקו, והוה חד רבי שמעון. ורבי אבא עציב. יומא חד הוה יתיב רבי שמעון ורבי אבא עמיה, אמר רבי שמעון מלה, וחמו לאلين תלתא דהוו מיתין להו מלacci עלאין, ומחייבין להו גניין ואדרין דלעילא, בגין יקרא דלהו. והו עילוי לוין בטורי דארסמנא דכיא. נח דעתיה דרבי אבא.

פאנה, מההוא יומא לא עדוי חביריא מבוי רבי שמעון. וכד הוה רבי שמעון מגלה רזין, לא משתקחין תפון אלא איןון. והוה קاري להו רבי שמעון, שבעה אנן עיגני ז. דכתיב, (זכריה ז) שבעה אלה עיגני זי ועלון אתמר. אמר רבי אבא, אנן שיתה בוציני, דנהראן משבייעאה. אנת הוא שביעאה דכלא. דהא לית קיומא לשיתה, בר משבייעאה. דכלא תלוי בשבייעאה. רבי יהודה קاري ליה שבת, דכלו שבת שיתה מגניה מתברכין, דכתיב, (שמות כ) שבת לוי, קדש לוי, מה שבת לוי קדש, אוף רבי שמעון שבת לוי קדש.

אמר רבי שמעון, פוונה על ההוא חגיר חרץ, מאיריה דשער, אמר לא אשתחבב כי אדרא דילן, בזמנא דאתגליין מלין אלין קדיישין. אדרבי, אתה אליו, ותלת קטפורי נהירין באנטפו. אמר ליה רבי שמעון, מאי טעמא לא שכיח מר בקדוטא (ס"א בקדוטא) גליקא דמאיריה, ביו מא דהלולא.

אמר ליה, חיך רבי שבע יומין אתביררו קמיה קדשא בריך הוא, כל אינון דיביתון וישפכון עמיה, עד לא עיילthon בבי אדריא דלכון, וביענא לאשפכחה, זמין קשיר בכתפו (ס"א נ"ל שכן ציד לומר, ואנו תהה זמין תפנו, וביענא קמיה לאשתחאה, וכירנו קשור בכתפו) ולא יכילדנא, דההוא יומא שדרני קדשא בריך הוא, למUPER נסין לרבות המנינה סבא וחברוי, דאתמסרו בארכמנא (ס"א בקרוניא) דמלפה, וארכישנא להו בנטא, דרמיינא להו כותלא דהיכלה דמלקה, ואתקטרו בקטורי, דמיתו ארבעים וחמשה פרדשכি. ואפיקנא לרבות המנינה וחברוי ורמיינא (ס"א ואיליבנא) לון לבקעת אונו, לאשפכיזבו. זמיניםנא קמיהו נהמא ומיא, דלא אכלו תלתא יומין. וכל ההוא יומא לא בדילנא מניעיה.

ובד פבנא, אשכחנא פרסא דנטלו כל אינון סמביין, ותלת מון חביביא עליה, ושאיילנא לון. ואמרו חולקא דקדשא בריך הוא, מהלו לא דרבבי שמעון וחברוי. ובאה אנת רבי שמעון, וזקאה חולקה, וחוילקה דאינון חביביא דיתבין קפף. כמה דרצין אהפקנו לכון לעלמא דאתה. כמה בוצינין דנהורין זמינים לנ Hera לכו.

זהא חי, יומא דין בגינך אתעטרו חמישין בתריין לרבי פנחס בן יאיר חמוץ. ואנא איזילנא עמיה בכל אינון נהרי דטוררי דאפרסמנא דכיא, והוא בריר דוכתיה, ואתפקן. (ס"א ואנא הא חיינא דהא בריר וכו') אמר ליה, קטוריין צדיקיא באקרוטפא דעתרין, (ד' קמ"ה ע"א) בריש ירחוי ובזמני ושבתי, יתריד מכל שאר יומיין.

אמר ליה, ואף כל אינון דלבך, דכתיב, (ישעה ט) והיה מדוי חדש בחדרשו ומדי שבת בשבתו וגוו'. אי אלין אתין, כל שבון צדיקיא. מדוי חדש בחדרשו, למה. משום דמתעטר ר' אבהתא רתיכא קדישא. ומדי שבת בשבתו, דמתעטר שביעאה דכל אינון שיתא יומין, דכתיב, (בראשית ב) ויברך אלהים את יום השבעה וגוו'.

ונאנת הו רבי שמעון, שביעאה דשיטה, תהא מתעטר ומתקdash יתריד מכלא. ותلت עדוניין דמשפכין בשבעאה, זמינים חביביא אלין צדיקיא לאתעדנא בגינך לעלמא דאתה. וכתיב (ישעה נח) וקראת לשבת ענג לקדוש יי' מכובד. מאן הוא קדוש יי'. דא רבי שמעון בן יוחאי, דאקרי מכובד בעלמא דין, ובעלמא דאתה. עד בגין האדריא קדישא רבא.

הבר אל אהרן ולאל בניו לאמר כה תברכו וגו'. רבבי יצחק פתח ואמר, (זהללים ק) וחסיד יי' מעולם ועד עולם על יראיו וצרכתו לבני בניים. פמה גודלה היראה לפני הקדוש ברוך הוא, שבעל היראה עונה, ובכלל העונה חסידות. נמצא שפל מי שיש בו יראת חטא, ישנו בכלן ומיל שמיים, אין בו לא עונה ולא חסידות.

רעה מחדימה

מצווה (כ"ט) זו לברך הפהן את העם בכל יום בזקיפות האצבעות, ולברך ברכה בכל يوم, להפיצו ברכות מעלה ומטה. שהרי האצבעות עומדות בסוד עליון, חמץ תוך חמץ. חמץ של ימין וחמש של שמאל. חמץ של ימין הן שבח יותר על אותו של ימין, משום שימין זו יש לה שבח יתר על שמאל. ועל זה בברכה שפברך הפהן את העם, ציריך לזכר ימין על שמאל וליין בענן טוביה.

ובשבורש הפהן את ידיו, השכינה שורה על אותו האצבעות, שהרי הקדוש ברוך הוא הסכים עם הפהן באותו ברכות. וישראל מתחברכים משיין צדדים - מלמעלה ומלמטה. מלמעלה - השכינה ששורה על אותו אצבעות, והכהן שפברך. בא ראה, דברים שעושים, מעוררים דברים למעלה. כמו זה בפרישת אצבעות הפהן למטה, מתעוררת השכינה לבא ולשרה עלינו. וכן כמה מעולם שפערורים דברים הם מהעולם השמיים דברים למעלה, שהרי בהתקשרות שלמטה מתעורר כמה אחר למטה, וזה בארנו בכמה מקומות. והינו טעם הלילב והינו טעם השופר. וכך גם בוגון זה שער אצבעות מעוררות השכינה לשרה לעילא לאנדריא, וכלא בשעתה

דבר אל אהרן ולאל בניו לאמר פה תברכו וגוו'. (במדבר ו) רבבי יצחק פתח ואמר, (זהללים ק) וחסיד יי' מעולם ועד עולם על יראיו וצרכתו לבני בניים. פמה גודלה היראה לפני הקדוש ברוך הוא, שבעל כל הטענה חסידות. נמצא שפל מי שיש בו יראת חטא, ישנו בכלן ומיל שמיים, אין בו לא עונה ולא חסידות.

רעה מהוינה

פרק נ' (כ"ב) דא לברכה בהנא ית עמא בכל يوم, בזקיפו דאצבען. ולברכה ברכתא בכל يوم, לאשפכחה ברכתא עילא ותפא. דהא אצבען קיימן ברזא עלאה, חמץ גו חמץ. חמץ דימינא, וחמש דשمالא. חמץ דימינא, אינון שבחה יתירה על אינון דشمאלא, בגין, דהא ימינא אית ליה שבחה יתירה על שמאלא. ועל דא בברכתא דקה בריך בהנא ית עמא, אצטיריך? זוקפה ימינא על שמאלא. ולעינא בעינא טבא.

ובד פריש ידיו בהנא, שכינתא שרייא על אינון אצבען, דהא קדשא בריך הוא אסתכם עמייה דבחנה באינון ברכתא. וישראל מתברכין מתרין סטרין מעילא ותפא. מעילא, שכינתא דשריא על אינון אצבען, וכחנא דקה מברך.

הא חיזי, מלין דקה עבדי, מתערין מלין לעילא. בוגונא דא בפרישו דאצבען דבחנה למטא, אתערת שכינתא למיטי ולשריא עילא. וכן פמה מלין אינון בעלםא, דמתערין מלין לעילא. דהא באתערותא דלטפה, אתער חילא אחרא לעילא. וזה אוקימנא בכמה דוכתי. והינו טעמא דלולב, והינו טעמא דשופר. וכמה אינון בהאי גוונא עשר אצבען, מתער שכינתא לשרייא עליהו. מתער עשר דרגין אחרין לעילא לאנדריא, וכלא בשעתה

חדר.

טעם השופר. וכך גם בוגון זה שער אצבעות מעוררות השכינה לשירות עליון. מהעorzות עשר מעילות אחרות להאריך, ובכלל בשעה אחת.

ועל כן אסור לבן אדם לזרק אצבעות בזקיפות לחגום, אלא בתפלה ובברכות ובסמך של הקדוש ברוך הוא. וחריobarנגי, שם המעווררים את השם הקדוש וסוד האמונה. זקיות האצבעות, ממניהם באותה זקיות שלחן עשרה שליטים, כמו שבארנו. והפהן צריך לברך בעין טוביה בהסכמה השכינה, כמו שגתבאר.

באותה שעה שברכה זו יוצאת מפי הכהן, אוטן ששים אותיות יוצאות וטסות ברקיע, וממניהם ששים גדולים על כל אות ואות, וכולם מודים על כל הברכות הללו. מה הטעם ששים אותיותם רבו. וסוד ששים הם ששים רבו, וסוד ששים רבו עומדים בעולם, וכל אחד ואחד הוא (רבא).

השם הקדוש שיוציא מזה עולה למעלה עד אותו הפסה שלמעלה. והפל, שכינה עליונה ושכינה תחתונה, מודים להן באופןן. ועל זה כתוב, ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם. ואו הקדוש ברוך הוא מברך את ישראל. (ע"ר רעיא מהימנה).

למן, מי שיוצא מן היראה ונחלבש בעוניה - עוניה עדיף, ונכלל בכללו. זהו שפטות (משל ח) עקב עוניה יראת ה'. כל מי שיש בו יראת שמים, זוכה לעוניה. כל מי שייש בזקיפות. וכל מי שייש בזקיפה זוכה לשפטות. וכל מי שייש בזקיפה זוכה לצלם. לעוניה - שמים, זוכה לכלם. לעוניה - שפטות עקב עוניה יראת ה'. לשפטות - שפטות (היליקט) [חסד ה', מעולם ועד עולם על יראין]. למן, כל אדם שייש בזקיפות, נקרא מלאך ה' צבאות. זהו שפטות (מלאכיב) כי שפטתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיחו כי מלאך ה' צבאות הוא. מפני

ועל דא, אסיר ליה לבר נש לזקפא אצבעאן בזקיפו למגנא, אלא באצלווחא, ובברפאן, ובשמא דקוויד שא בריך הוא. וזה אוקימנא, דאנינן אתחורו דשםא קדיישא, וריזא דמהימנותא. זקיפו דאצבעאן, ממון בההוא זקיפו דלהון, עשרה שליטין, כמה דאיוקמו. ובנה בעי לברכא בעינה טבא, באסתפמוותא דשכינטא, כמה דאתמר.

ביהיא שעטא דברכתא דאנפקא מפומיה דכהנא, איינון שטין אתוון, נפקין וטסין ברקיעא, וממן שטין רברבין, על כל את ואת. וכלהו אודן על כל אלין ברפאן. מאי טעמא שטין אתוון בברכו אלין. בגין דישראל שטין רבוא איינון, וריזא דשטיין רפוא קיימין בעולם, וכל חד וחד איהו חד (רבא).

שמא קדיישא דנקא מהאי, סלקא לעילא, עד והוא ברסיה דלעילא. וכלא שכינטא עלאה, ושכינטא דלפקא, אודן בכהנא באינו ברפאן, וכל איינון שטין ממן. ועל דא כתיב, ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם. וכדין קדשא בריך הוא מברך לוון לישראל. (ע"ב).

חנא, מי שיוצא מן היראה, ונחלבש בעוניה, עוניה עדיף, ונכלל בכללו. הדא הוא דכתיב, (משל נב) עקב בעוניה יראת יי'. כל מי שייש בו יראת שמים, זוכה לעוניה. כל מי שייש בעוניה, זוכה לחסידות. וכל מי שייש בו יראת שמים, זוכה לכלם. לעוניה, דכתיב עקב בעוניה יראת יי'. לחסידות, דכתיב וחסד יי' מעולם ועד עולם על יראיו.

חנא, כל אדם שייש בו חסידות, נקרא מלאך (דף קמ"ה ע"ב) יי' צבאות. הדא הוא דכתיב, (מלאכיב) כי שפטתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיחו כי מלאך יי' צבאות הוא. מפני מה זכה שפטות (מלאכיב) כי שפטתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיחו כי מלאך ה' צבאות הוא. מפני

מה זכה פהן להקרא מלאך ה' צבאות? אמר רבי יהודה, מה מלאך ה' צבאות פהן למעלה, אף כהן מלאך ה' צבאות למטה. וכי הוא מלאך ה' צבאות למעלה? ותיאל יט זה מיקא"ל השר הגדול, שבא מחסד של מעלה, והוא כהן גדול של מעלה. כביכول כהן גדול של מטה נקרא מלאך ה' צבאות, משום שבא מחד החסד. מהו חסד? רחמים תועך רחמים. ומשום לכך כהן לא נמצא מצד הדין. מה הטעט זכה כהן לחסד? בಗל היראה. וזה שפטות (וחלים ק) וחסד ה' מעולם ועד עולם על יראיו.

מהו עולם ועו"ם? אמר רבי יצחק, כמו שהתקנו בחרדר הקדוש, עולם אחד, ועו"ם שנים. אמר רבי חייא, אם כך, מן העולם ועד העולם צריך לו להיות! אמר לו, שני עולמות הם, וחזרו להיות אחד. אמר רבי אלעזר לרבי יצחק, עד מתי תסתם בדבריך? מן העולם ועד העולם כללו של סוד עליון, אדם שלמעלה ואדם שלמטה, והינו עולם ועו"ם. וכחות ימי עולם, וכחות שנות עולם, והרי פרשוו בחרדר הקדוש העליון.

על יראיו - של מי שהוא ירא חטא, נקרא אדם. מתי? אמר רבי אלעזר, שיש בו יראה, עונה, חסידות, כלל של הפל.

אמר רבי יהודה, והרי שנינו, אדם כלל זכר ונקבה. אמר לו, וראי בה זה בכלל של אדם, שמי שמתהבר זכר ונקבה, נקרא אדם, ואנו יראו חטא. ולא עוד, אלא ששותה בו עונה. ולא עוד, אלא זכר ונקבה, אין בו לא יראה ולא עונה ולא חסידות. ומשום לכך נקרא אדם כלל הפל. ובין

כהן להקרא מלאך יי' צבאות. אמר רבי יהודה, מה מלאך יי' צבאות, כהן למעלה, אף כהן מלאך יי' צבאות למטה.

ימאן הוא מלאך יי' צבאות למעלה. זה מיקא"ל השר הגדול, דאתני מחסד של מעלה, והוא כהן גדול של מעלה, כביכול, כהן גדול דלפתא, אקרי מלאך יי' צבאות, משומ דאתני מسطרא דחסד. מהו חסד. רחמי גו רחמי. ובגין לכך, כהן לא אשתח מسطרא דדין. מי טעמא זכה כהן לחסד, בגין דין. קרא הוא דכתיב, (תהלים ק) וחסד יי' מעולם ועד עולם על יראיו.

עו"ם ועו"ם מהו. אמר רבי יצחק בפמה דאתהנו באדרא קדיישא, עולם חד, ועו"ם תרי. אמר רבי חייא אי הבי מון העולם ועד העולם מיבעי ליה. אמר ליה, תרי עלימי נינהו. ואתהדרו לחדר. אמר רבי אלעזר לרבי יצחק עד מתי תסתום דבריך. מן העולם ועד העולם, כלל לא דרزا עלאה, אדם דלעילא, ואדם דלפתא, והיינו עולם ועו"ם. וכתיב ימי עולם, וכתיב שנות עולם, והוא איקמוה באדרא קדיישא עלאה.

על יראיו, הכל מאן דאיهو דחיל חטא, אקרי אדם. אימתי? אמר רבי אלעזר, דאית ביה יראה עונה חסידות, כלל לא דכלא.

אמר רבי יהודה, והא תנין אדם כלל דדבר ונוקבא. אמר ליה ודאי הבי הוא, בכלל דאדם, דמן דאתהבר דבר ונוקבא, אקרי אדם, וכדין דחיל חטא. ולא עוד אלא שרייא ביה עונה. ולא עוד אלא דשריא ביה חסד. ומאן כלל אשתח דבר ונוקבא, לא הו ביה לא יראה ולא עונה ולא חסידות. ובגין לכך אקרי אדם כלל לא דכלא, ובין דאקרי אדם,

שנתקרא אדם, שורה בו חסד, שכתוב (שם פט) אמרתי עולם חסד יבנה וגו'. ולא יכול להבנות אם לא נמצא זכר ונקבה.

ובתוב (תהלים ק) וחסד ה' מעולם ועד עולם על יראיו. יראייו - כלל של אדים. דבר אחר וחסד ה' מעולם ועד עולם - אלה אותם כהנים שבאו מצד החסד, וירושו ירשה זו שירדה מעולם שלמעלה לעולם שלמטה. על יראייו - כהנים שלמטה, שכתוב (יקרא טז) וכפר בעדו ובעד ביתו, להתפלל בכלל של אדים. (שם וצדקתו לבני בניים, מושום שזכה לבני בנים. אמר רבי יהודה, אם כן, מהו צדקתו? ומהדו היה צריך לו להיות!

אמר רבי אלעזר, הינו סוד ששתנו בזאת, (בראשית ב) כי מאיש לקחה זאת. וכותב לזאת יקרא אשא. וזהת נכללה באיש, שהינו אשא. וזהת נקבה. חסד זכר. ומושום אך זכר שבא מצד הלבן הנה, נקרא חסד. וזהת נקראה צדק, שבאה מצד אדם, ומושום אך נקראה אשא. והינו מה שכתוב וצדקה. מה זה וצדקה? צדקתו של חסד, בת זוגו, להתחבשם זה בנה. ומושום אך למדנו, כל כהן שאין לו בת זוג, אסור בעבודה, שכתוב וכפר בעדו ובעד ביתו.

אמר רבי יצחק, מושום דלית שכינתא שרייא, שכינה שורה במילא נושא אשא, וכהנים אריכים יותר מכל שאר העם להשות בהם שכינה. וכיון שיש שורה בהם שכינה, שורה וכיון שיש שורה בהם שכינה, שורה בהם חסד, ונקראים חסידים, וארכיכים לברך את העם. זהו שכתוב (תהלים ק מה) וחסידיך יברכו. וכותב (דברים לא) יברכו. וכותב (תהלים ק מה) וחסידיך אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו. מאי שכנן נקרא חסיד, ציריך לברך. ומושום אך כתוב, דבר אל אהרן ואל בניו לאמר מה תברכו.

שריא ביה חסיד, דכתיב, (תהלים פט) אמרתי עולם חסד יבנה וגו'. ולא יכול לאתבנה, اي לא אשכח דבר ונוקבא.

ובתוב וחסד יי' מעולם ועד עולם על יראיון. יראיון כלל לא לאדם. דבר אחר וחסד יי' מעולם ועד עולם, אלין איןון בהני דאות מפטרא דחסיד, ואחסינו אחסנא דא דנחתת מעולם דלעילא לעולם דלעתא. על יראיון, בהני דלעתא, דכתיב, (יקרא טז) וכפר בעדו ובעד ביתו לאתכללא בכל לא אדם. וצדקה לבני בניים. אמר רבי יהודה, اي ה' כי, מהו וצדקה, היני רזא דתניין בזאת,

(בראשית ב) כי מאיש לקחה זאת. וכותב (בראשית ב) לזאת יקרא אשא, וזאת אתכלילת באיש, דהינו חסד, וזאת נוקבא. חסד דבר. ובגין לכך דבר דאתמי מפטרא דחוירא דא, אكري חסד. וזאת אתקרי צדק, דאותיא מפטרא סומקא. ובגין לכך אكري אשא. והינו דכתיב וצדקה, מאי וצדקה. צדקתו דחסיד, בת זוגו, דאותבסקמא דא בדא. ובגין לכך תנין, בל בהן שאין לו בת זוג, אסור בעבודה, דכתיב וכפר בעדו ובעד ביתו.

אמר רבי יצחק, מושום דלית שכינתא שרייא, במאן דלא אנטיב, וכhani בעין יתר מכל שאר עמא, לאשריא בהו שכינתא. ובין דשותה בהו שכינתא, שרייא בהו חסיד, ואקרון חסידים. ובין לברכה עצמא, הדא הוא דכתיב (תהלים ק מה) וחסידיך יברכו. וכותב, (דברים לא) תפמייך ואורייך לאיש חסידך. ומושום דכהנא אהרי חסיד, בעי לברכה. ובגין לכך בתיב, דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו. מאי

מה הטעם? משום שנקראים חסידים, וכתו וחסידיך יברכו.

כה תברכו את בני ישראל אמר להם. מה תברכו - בלשון הקודש. מה תברכו - ביראה. אמר רבנן, מה תברכו - בענוה. אמר רבי אבא, מה תברכו - למדני, האדק תהזה נקריא כ"ה, שכלל הדינים מת兜ורים מפ"ה (מנין), והינו מה שאמר רבי אלעזר, מה זה מפה (שבה) רבבה? כלומר, מפה מפה. וכתו (שמות) והנה לא שמעת עד כ"ה, כמו שהפחיד משה. וכתו בזאת תדע כי אני ה', והכל אחד. וכתו ולא שת לבו גם לזאת, שהזמיןنا לחרבנא לחריב את הארץ.

מחב"ה הוצאה מת兜ורים הדינים, ומשהתחבר עמה חסד, מתבושים. משום לכך נמסר זה לכחן שבא מחסד, כדי שתתברך ותתבושים כ"ה. וזהו שכותוב מה תברכו. כלומר, אף על גב שהפה הוצאה נמצאת בדרנים, תפשמי אותה ותברכו אותה אotta, שכותוב מה תברכו את בני ישראל. תברכו בחסד זה את כ"ה, ותבשמי אותה מול ישראל, כדי שלא ימצאו בה דינים.

זהו שכותוב מה תברכו את בני ישראל אמר לךם. לא כתוב אמרו, אלא אמר, להוציא מרבות הפריצים שלא מפרנסים דבר, שערי לא הצעתו? פריטם בשם, משמע שכותוב אמר לךם. אמר סתם. דבר אחר אמר - ביןין שכותוב מה תברכו, למה לא כתוב תאמרו? אלא שנה רבינו יהודה, אמר לךם, זכי - לךם. לא זכי - אמר סתם.

רבי יצחק פטה, (דניאל^ו) וראיתי אני דניאל לבודי אני דניאל לבודי אמר לבודי את המראה והאנשים אשר היו עמי לא ראיתי את המראה וגוי. וראיתי אני

טעמא. משום דאקרין חסידים, וכתיב וחסידיך יברכו.

כה תברכו את בני ישראל לךם, פה תברכו, בלשון הקודש. מה תברכו, ביראה. אמר רבנן, מה תברכו, פאנה, האי צד"ק אהקרוי כ"ה, דכל דינין מתערין מפ"ה (נ"א מנין), והינו דאמר רבני אלעזר, מהו מפה (ס"א רפה) רבבה. כלומר, מפה מן מה. וכתיב (שמות^ז) והנה לא שמעת עד כ"ה, כמה DAGIZIM משה. וכתיב (שמות^ז) בזאת תדע כי אני זי, וכלא חד, וכתיב (שמות^ז) ולא (דף קמ"ו ע"א) שט לבו גם לזאת, חזמיןא לחרבנא ארעה.

ומהאי כ"ה מתערין דינין. ומיד אתה בר עמה חסד, אتابסמת. ובגין פך, אתה מסר דא לפהן, דאתמי מחסד, בגין דתתברך ותתבשם כ"ה, הדא הוא דכתיב מה תברכו, כלומר, אף על גב דהאי כמה אשתקחת בדינין, ובטמונה לה, ותברכוון לה, דכתיב מה תברכו את בני ישראל, תברכו בהאי חסד לכ"ה, ותבשם לה לקליליהו דישראל, בגין דלא ישתקחון מה דינין.

הדא הוא דכתיב מה תברכו את בני ישראל אמר לךם. אמרו לא כתיב, אלא אמר, לא אפקא משрабו הפריצים, דלא מפרנסמן מלאה, הדא לא אתקדרו לפרקמא שמא, משמע דכתיב אמר לךם. אמר סתם. דבר אחר אמר פיוון דכתיב מה תברכו, אמר לא כתיב תאמרו. אלא תניגי רבבי יהודה, אמר לךם. זכו לךם, לא זכו אמר סתם.

רבי יצחק פטה, (דניאל^ו) וראיתי אני דניאל לבודי את המראה והאנשים אשר היו עמי לא ראיתי את המראה וגוי. וראיתי אני דניאל לבודי.

דניאל לבדי? ! ויהרי שנינו, הם נבאים, והוא לא נביא, וממי הם? חגי זכריה ומלאכי. אם כך, נעשה קדש חל, ויהרי כתוב לא רוא, ומה פחדו? ובדניאל כתוב וראיתי אני, ולא רוא

נבי, הרי חל קדש?

אלא כך למןנו, כתוב (קהלים כ) אם תחנה עלי מלחמה לא יראה לפני אם פקים עליו מלחמה בזאת אני בוטח. בזאת, זה שאמרנו. זאת חבל חלקו לירש ולעשות לו נקמות. ושנינו, עשה הקדוש ברוך הוא את דוד מרכבה קדושה עם האבות, כתרים עלינוים קדושים של הפל, שירשו האבות. ולמןנו שדור הירוש מלכות לבניינו, ובמקומם מלכות העילונה התחזק וירש הוא ובנו מלכות זו שלא עבר משליטונם

לדוריו דורות.

ולמןנו, בשעה שפטור הפלכות היה התעורר לבני דוד, אין מי שייעמד לפניו. וראיתי אני דניאל לבוד את הפראה, משום שבני דוד היה, שפטות (דניאל א) ויהי בהם מבני יהודה, דכתיב, (דניאל א) ויהי בהם מבני יהודה דניאל חנניה וגוו. והוא ראה ושם בזה שהוא מצד יրשת חלק חבל אבו, ומשום שהיה שלו הוא סבל, ואחרים לא סבלו. שאמר רבי שמעון, בשעה שהכהה הדעת מתעוררת בדניאה, לא יכולים בני הועלם לעמוד לפניה.

ובשעה שהכהנים פורים ידיהם, שפטות מחסד, מתעורר הדרש שלםעה ומתהבר בפה הזאת, ומתבשלה ומתרברכת בפניהם מארות לבני ישראל, ומעבירים מהם דינם. זהו שפטות כה תברכו את בני ישראל, ולא את שאר העם. בוגרך כך כהן ולא אחר. כהן, כדי שיתעורר הפטור הוה שלו, חסיד, שנקרא חסיד, כתוב (דברים לו) לאיש חסיד. והוא

ויה תגין, אין הוא נבאי, ואיתו לאו נביא, ומן נינה. חגי זכריה ומלאכי. אי כי אטעbid קדש חול, וזה כתיב לא ראו, אמר דחילו. ובדניאל כתיב וראיתי אני, ולא דחיל.

ואיתו לאו נביא, הוא חול קדש.

אלא כי תאנה, כתיב (קהלים כ) אם תחנה עלי מלחמה בזאת אני בוטח. בזאת, הוא דאמון זאת עדבא חולקיה, לאתחסנא, ולמעד ליה נוקמין. ותנא, עביד קדשא בריך הוא לדוד, רתיכא קדישא עם אהבתה, כתرين עלאין קדישין דכלא, דאחסינו אהבתה. ותנא, מלכו יריד דוד לבני בתורי. ובatter מלכו דלעילא, אפקף, ואחסין הוא לבני מלכו דא. דלא אעדי משולטינון לדורי דрин.

וთנא, בשעתה דהאי כתרא דמלכותא אתער לבני דוד, לית מאן דקאים קמיה. וראיתי אני דניאל לבוד את הפראה, משום דמפני דוד הוה, דכתיב, (דניאל א) ויהי בהם מבני יהודה דניאל חנניה וגוו. והוא חמא ובודה בהאי דהוא מפטר אחסנת חולקה עדבא דאובי, ומשום דהוה דיליה הוא סביל, ואחריני לא סבל. דאמר רבי שמעון, בשעתה דהאי כ"ה אתער בדינוי, לא יכלין בני עלמא למיקם קמיה.

ובשעתה דפרסיין בבני ידיהו, דאתניין מחסד, אתער חסד דלעילא, ואתחבר בהאי כה, ומתקבטה ומתקברכא באנפין נהירין לבני ישראל, ואתעד מנהון דינין, הקד הוא דכתיב פה תברכו את בני ישראל, ולא לשאר עמיין. בגין כך כהן, ולא אחר. כהן בגין דידי, דאקרי האי כתרא דיליה חס"ד, על ידו, דאקרי כדי שיתעורר הפטור הוה שלו, חסיד, על ידו, שנקרא חסיד, כתוב (דברים לו) לאיש חסיד. והוא

בָּא מִצְדָּךְ הַחֲסָד. וְכַתּוֹב (תְּהִלִּים קְמָה) וְחִסִּידִיךְ יָכֹרְכוֹכָה. אֶל תְּקִרְבָּךְ, אֶלָּא יָכֹרְכוֹ כ"ה. פֵּה תְּבִרְכָּנוּ - בְּשֵׁם הַמִּפְרָשׂ. פֵּה תְּבִרְכָּנוּ - בְּלָשׁוֹן הַקָּדוֹשׁ.

לִמְדָנָנוּ, אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה, בְּשֻׁעָה שְׁהַכְּהַנָּן שְׁלִמְתָּה קָם וּפּוֹרֵשׁ יְדָיו, כָּל הַכְּתִימִים (סְפִירָה) תְּקִדְשִׁים שְׁלֻמְעָלָה מִתְעוּרִים וּמִתְקִנִּים לְהַתְּבִּרְכָּה, וּמִאִירִים מַעֲמֵק הַבָּאָר שְׁגָמְשָׁךְ לָהּם מִאוֹתוֹ עַמְקָה שְׁיוֹצָא תְּמִיד, וְלֹא פּוֹסְקִים הַבְּרֹכּוֹת תְּנוּבּוֹת מִבּוּעִים לְכָל הַעוֹלָמוֹת,

וּמִתְּבִּרְכִּים וּמִשְׁקִים מִפְלָמִם. לִמְדָנָנוּ, בָּאָתוֹ זָמָן לְחַשׁ וּשְׁתִיקָה יִשְׁכַּנְתָּה בְּכָל הַעוֹלָמוֹת. לְמַלְךָ שְׁרוֹצָה לְהַזְדוֹגָה בְּמַלְכָה וּרוֹצָה לְהַכְּנָס אֶלְيָה בְּלָחֶשׁ, וְכָל הַשְּׁמָשִׁים מִתְעוּרִים בָּאָתוֹ זָמָן וּמִתְלִחָשִׁים: הַרִּי הַפְּלָךְ בָּא הַזְדוֹגָה בְּמַלְכָה. מַיְהַמְלָכָה? זֹה בְּנָסֶת יִשְׂרָאֵל? בְּנָסֶת יִשְׂרָאֵל. מַיְהַמְלָכָה יִשְׂרָאֵל?

לִמְדָנָנוּ, אָמַר רַבִּי יִצְחָק, כְּהֵן צְרִיךְ לְזַקֵּף יְמִין עַל שְׁמָאל, שְׁבָתוֹב (וַיָּקָרָא ט) וַיָּשָׂא אַהֲרֹן אֶל הָעַם וּבִרְכָּם. יְדוֹ בְּתֹבוֹ, וְלֹא יְדָיו, מִשּׁוּם שְׁשָׁבֵח תִּימְנֵן עַל הַשְּׁמָאל. אָמַר רַבִּי אַלְעֹזֶר, סּוֹד הָוּא, מִשּׁוּם שְׁבָתוֹב (כְּרָאשִׁית ט) וְהָוּא יִמְשָׁל בָּה. לִמְדָנָנוּ, כְּהֵן שְׁרוֹצָה לְפִרְשָׁה יְדָיו, צְרִיךְ שִׁיטּוֹסָף קָרְשָׁה עַל קָרְשָׁתוֹ, שְׁצִירָה לְקָדְשָׁ יְדָיו עַל יְדָה קָדְשָׁו. מַיְדָה שְׁלַח הַקָּדוֹשׁ? זֹה לוֹי, שְׁצִירָה כְּהֵן לְטָל קָדְשָׁה שְׁלָמִים מִידָיו, שְׁבָתוֹב וּקְדַשָּׁת אֶת הַלּוּוּם. הַרִּי הַם קְדוֹשִׁים. וּכְתוֹב בְּלוּוּם, (כְּמִדְבָּר י"ח) וְגַם אֶת אַחִיךְ מְטָה לְוִי וְגַ�ו. שְׁבָט אַבְיכְךָ - כָּלְל. מִפְאָן שְׁפָל כְּהֵן שְׁפּוֹרֶשׂ יְדָיו, צְרִיךְ לְהַתְּקִדְשָׁ עַל יְדֵי קָדוֹשׁ, לְהַוְסִיף קָדְשָׁה עַל

חִסִּיד, דְּכַתִּיב, (דִּבְרִים לג) לְאִישׁ חִסִּידָה. וְהָוָא אַתִּי מִשְׁטָרָא דִּחְסָד. וּכְתִיב (תְּהִלִּים קְמָה) וְחִסִּידָה יָכֹרְכוֹכָה, אֶל תְּקִרְבָּךְ, אֶלָּא יָכֹרְכוֹ כ"ה. פֵּה תְּבִרְכָּנוּ, בְּשֵׁם הַמִּפְרָשׂ. כֵּה תְּבִרְכָּנוּ, בְּלָשׁוֹן הַקָּדוֹשׁ.

חָנָא, אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה, בְּשֻׁעָה דְּכַהְנָא דְּלַפְתָּא קָם וּפְרִיסָה יְדָיו, כָּל בְּתִרְין קְדִישֵׁין דְּלַעַילָא מִתְעָרִין, וּמִתְקִנִּין לְאַתְּבִּרְכָּא, וּנְהָרִין מַעֲוִמָּקָא דְּבִירָא, דְּאַתְּמִשָּׁךְ לְהָוָא מַהְוָא עַוְמָּקָא דְּגַפְקָדְרִיר, וְלֹא פְּסִיק בְּרָכָא דְּנַבְעִין, מִבּוּעִין לְכָלָהוּ עַלְמִין וּמִתְּבִּרְכָּן וּמִתְּשִׁקְיָין מִפְלָהָה.

וְחָנָא, בְּהָהָוָא זָמָנָא, לְחִישּׁוֹתָא וּשְׁתִיקָוִתָא הָוָי בְּכָל עַלְמִין. לְמַלְךָ דְּבָעֵי לְאַזְדוֹגָא בְּמַטְרוֹנִיתָא, וּבָעֵי לְמַעַל לְה בְּלִחִישָׁו, וְכָל שְׁמַשִּׁין מִתְעָרִין בְּהָהָוָא זָמָנָא וּמִתְלִחָשִׁין, הָא מַלְבָא אַתִּי לְאַזְדוֹגָא בְּמַטְרוֹנִיתָא. מִאן כְּנָסֶת יִשְׂרָאֵל. כְּנָסֶת יִשְׂרָאֵל סְתָם.

חָנָא אָמַר רַבִּי יִצְחָק, כְּהֵן בָּעֵי לְזַקְפָּא יִמְינָא עַל שְׁמָאלָא, דְּכַתִּיב, (וַיָּקָרָא ט) וַיָּשָׂא אַהֲרֹן אֶת יְדָיו אֶל הָעַם וּבִרְכָּם. יְדוֹ בְּתִיב, וְלֹא יְדָיו. מִשּׁוּם דְּשְׁבָחָה דִּימְינָא עַל שְׁמָאלָא. אָמַר רַבִּי אַלְעֹזֶר, רְזָא הָוּא, מִשּׁוּם דְּכַתִּיב, (כְּרָאשִׁית ט) וְהָוָא יִמְשָׁול בָּה.

חָנָא, כְּהֵן דְּבָעֵי לְפִרְסָא יְדָיו, בָּעֵי דִּיתּוֹסָף קָדְשָׁה (דף קמ"ו ע"ב) עַל קָדְשָׁה דִּילְיהָ, דְּבָעֵי לְקָדְשָׁא יְדָיו, עַל יְדָא לְקָדְשִׁיא. מִאן יְדָא לְקָדְשִׁיא. דְּבָעֵי כְּהָנָא לִיטּוֹל קָדְשָׁה דִּמְיָא מִידָיו, דְּכַתִּיב וּקְדַשָּׁת אֶת הַלּוּוּם, הָא אִינְנוּ קְדִישִׁין. וּכְתִיב בְּהָוּ בְּלוּוּם, (כְּמִדְבָּר י"ח) וְגַם אֶת אַחִיךְ מְטָה לְוִי וְגַ�ו. שְׁבָט אַבְיכְךָ כָּל. מִפְאָן, דְּכָל כְּהֵן

קדשו. ולכון לא יטלו קדשה של מים מבן אדם אחר שאיננו קדוש.

ובספרא דעתינוותא למדנו, לוי שהתקדש כהן על ידו, צריך הוא להתקדש בפתחלה. ולמה לוי? שיתකדש על ידי כהן אחר. למדנו, כהן אחר לא צריך, שהרי כהן שאינו שלם, לא צריך זה הכהן השלם להפוגם על ידי פגום שללא שלם. אבל לוי שהוא שלם וראוי לעלות לדוכן ולעבד באקל מועד, הרי הוא שלם, והרי נקרא קדוש, שפטות וקידשת את הלוים. אמר רבי מנחום, אף טהור, שפטות וטהרת אפס. ומושום כך צריך להוסיר כהן קדשה על קדשו.

למננו, כהן שפורה ידו, צריך שהאצבעות לא יתחברו זו בזו, כדי שיתפרקו בתירים קדושים כל אחד ואחד לבדו כמו שראוי לו, משום שם הקדוש צריך להתרפרש באותיות רשותם שלא לערכ זה בונה, ולא יתכונן «ילהתפה» באומם דבריהם.

אמר רבי יצחק, רוץ הקדוש ברוך הוא שיתפרקו עלינוים כדי שיתפרקו מתחונים, ויתפרקו עלינוים שהם קדושים בקדשה עליזה על ידי התחונים, שהם קדושים בקדשה עליזה, שהם קדושים מכל קדושים שלמטה, שפטות (תהלים קכח) וחסידיך יברכווה.

אמר רבי יהודה, כל כהן שלא יודע סוד זה, ולמי מברך, ומהי הברכה שمبرך - אין ברכתו ברכה, והינו מה שפטות (מלאיכם) כי שפטין כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיה. מה זה דעת? דעת סתם. ותורה יבקשו מפיה, מפיה. מי דעת. דעת סתם. ותורה יבקשו מפיה. עלאין, יבקשו מפיה.

דפrios ידו, בعي לאתקדש על ידי דקדישא, ליתוסף קדשה על קדושתיה. ועל דא, לא יטול קדשה דמייא, מבר נש אחרא, דלא הו קדיישא.

ובצעועה דספרא תאנא, לוי לאתקדש בהנה על ידו, בעי הוא לאתקדש על ידא דכהנה בקדמייא. ואמאי לוי, ויתකדש על ידא דכהנה אחרא. תאנא, בהנה אחרא לא בעי, דהא כהן דלא שלים, לא בעי האי בהנה שלים, לאתקדסם על ידא דפיגמא דלא שלים. אבל לוי דאייהו שלים, ואתחזי לסלקא בדורגה, ולמפלח במשפני זמנא, הא שלים הוא, וזה אקרי קדוש, דכתיב וקידשת את הלוים. אמר רבי מנחום, אף אקרי טהור, דכתיב, (במדבר) וטהרת אותם. ובגין כה בעי לאוספה בהנה קדשה על קדושתיה.

האנה, בהנה דפrios ידו, בعي דלא יתחברון אצבעאן דא ברא, בגין דיתפרקון בתירין קדישין, כל חד וחד בלחוודי, כמה דאתחזי ליה. בגין דשם קדישא בعي לאתפרsha באתיוון רשיינין דלא לאערבא דא ברא. ולא יתפווון (נ"א ואתכוונה) באינון מלין.

אמר רבי יצחק, בעי קדשא בריך הוא דיתפרקון עלאי, בגין דיתפרקון תפאי, ויתפרקון עלאי דאיון קדישין בקדושה עלאה, על ידא דמתפי, דאיון קדישין בקדושה עלאה, דאיון קדישין מכל קדישין בקדושה עלאה, דאיון קדישין מכל קדישין דלפתא, דכתיב, (תהלים קכח) וחסידיך יברכווה. אמר רבי יהודה, כל כהן דלא ידע רזא דא, ולמן מברך, וממן היא ברכתא דמברך, לאו ברכתא דיליה ברכתא, והינו דכתיב, (מלאיכם) כי שפטין כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיה. מי דעת. דעת סתם. ותורה יבקשו מפיה.

עליזונים יבקשו מפיה. ומה יבקשו מפיה? תורה. תורה סתם. איך אחותה תורה שלמעלה שנקראת תורה סתם? שלמדנו, תורה שבכתב ותורה שבבעל פה באותם כתבים עליזונים שנקרוין כך. מה הטעם? כי מלך הארץ באות השם רביים הפהן לכון אותם דברים שלמעלה ליהדר את השם הקדוש כפי שאריך.

רעה מהימנא

מצוח אחר זו - ברכת כהנים. ברכך הר', יאר הר', ישא הר'. מקור משלשה שמות אלו: יוד ה"א וא"ו וא"ו ה"א (ס"א י"ד ח"ז וא"ו ט"ז). קדשה, אהיה אהיה אהיה, דמקורה דיליה, י"ד ה"א וא"ו ה"א. קשורה לדתרכיה, יחדו דתרוויהו, אדני, דביה א"י, דרמיין איהדונה"י (ס"א טקורה מני שפטון אלון י"ד ח"ז ו"ו ח"י דרמיין יהודוני ורא עמו רדא אצעריתא שכינטא איהדונה"י) ונמיין א"י רבייעאה, מתרי שמחן מפרשן, דרישמן בהון (ע"ב רעה האמצעי, והשכינה היא איהדונה"י) (מקור מג' שמות אלו י"ד ח"ז ו"ו ט"ז שרמוים יהודונה"י וזה העמוד האמצעי, השכינה איהדונה"י) (איהדונה"י), ורמזים א"י רבייעי משני שמות מפרשימים בראשומים ביהם. (עד כאן רעה מהימנא).

אמר רבינו שמון, למן בספרא דצוניותא, שם הקידוש גליי ומכתה, שגליי הרי כתוב ביו"ר ה"א וא"ו ה"א. שמכתה כתוב באותיות אחרות, ואות שמכתה הוא הנטמר (אתרים ואותו שמכתה הוא נסחה) של הכל. אמר רבינו יהודה, ואפלו אותו שмагלה מכתה באותיות אחרות, בכלל אותו טמיר הטעמירים בפנים.

שחרריongan ציריך הפהן לאזרף שם הקדוש ולהוריד רוחמים, (כלט) שבלם כלולים ברבור של עשרים ושטים אותן אותיות (שבן מודות) (בשיטים) בתרי הרוחמים. ובאותיות אלו של השם הזה סתוימים עשרים ושטים מדות הרוחמים, ושלוש עשרה של העתק נסתר וגןוז

ומאי יבקשו מפיהו. תורה. תורה דלעילא דאקרי תורה סתם. דתניא, תורה שבכתב ותורה שבבעל פה באינון בתניין עלאין דאתקרון הבי. מאי טעם. כי מלאה יי צבאות הוא. ותניינה, דבוי כהנא לכוונה באינון מלין דלעילא, לייחדא שמא קדיישא כמה דאצעריך.

רעה מהימנא

פקודא בטר דא, ברפת כהנים יברך יי. יאר יי. ישא יי. מ庫רא מתלת שמחן אלון, י"ד ה"א וא"ו ה"א (ס"א י"ד ח"ז וא"ו ט"ז). קדשה, אהיה אהיה אהיה, דמקורה דיליה, י"ד ה"א וא"ו ה"א. קשורה לדתרכיה, יחדו דתרוויהו, אדני, דביה א"י, דרמיין איהדונה"י (ס"א טקורה מני שפטון אלון י"ד ח"ז ו"ו ח"י דרמיין יהודוני ורא עמו רדא אצעריתא שכינטא איהדונה"י) ונמיין א"י רבייעאה, מתרי שמחן מפרשן, דרישמן בהון (ע"ב רעה מהימנא).

אמר רבי שמעון, תאנה בצדיעותא דספרא, שמא קדיישא אתגלייא ואתפסיא. ואתגלייא, כתיב ביו"ר ה"א וא"ו ה"א. ואתפסיא כתיב באתוון אחרון, ומה הוא ואתפסיא ההוא טמירה (ס"א אהרני וההוא ואתפסיא הוא טמירו) דכלא. אמר רבי יהודה, ואfillו ההוא ואתגלייא, אתפסיא באתוון אחרון, בגין ההוא טמירה דטמירים בגו.

דהא הכא בעי כהנא לאזרפא שמא קדיישא, ולמיחת רחמי, (בלהו) דכללו בלילה בדיבור דעשרה ותרין אתוון (ס"א דכללו טבילה) (ס"א בבר בטרי) בתרי דר חממי. ובהני אתוון דהאי שמא, סתימאן עשרין ותרין מבילן דר חממי, ותלייסר

מהפל. ותשע שהתגלו מזעיר אנפין (בעיר אנפין), ומתחברים כלם בצוות שם אחד שהיה הפהן מכון כספרס זיו בעשרים ושיטים אותן תקוקות.

ולמענו, כשהיתה אניות עולם, היה מתגלה שם זה לכל. משבכתה החזקה בעולם, נספר באותיהם. שפשחה מתגללה, הפהן היה מכון, והשם מתפרק. במאן מה מכון? מכון בסתר שטמיר וגונז, ומתגללה ומתקרש. משחרתבה החזקה בעולם, נסתר הפל באותיות רשות.

ובא ראה של אלו עשרים ושיטים אותן אותיות (רchromים) (של אלו עשרים ושיטים מודות דרכמי), משה אמר אומן בשטי פעים. פעם ראשונה אמר שלוש עשרה מודות של עתיק העתקים, נסתר הפל, להורייד אלה למקום שנמצא הידין, לבפוטם. פעם שנייה אמר הטענו, לבוטם. ונשע מודות רchromים שפלולים בזעיר אנפין, ומארים מהעתיק נסתר הפל. וכולם כולל הפהן נסתר הפל. ונמצאים שמתפרקם כל (העלויונים) העולמות בצד הרchromים שנמשכים מהעתיק הטעמי, נסתר הפל. וכל העשרים ושיטים אותן הלו מודות נסתורו.

יברך ה' וישמרך, אלין שלשה פסוקים ושלשה שמות של שיטים עשרה אותן הפלות נגdem, ובכל התכון הפהן. וכל עלויונים ותחזונים מתבשימים בעשרים ושיטים אותן שנסתרות בשלושת הפסוקים הלו, נגdem עשרים ושיטים (אותיות) מודות רchromים שפלות הפל. וכן כתוב אמר, ולא אמרו, כמו שבערנו. אמרו - שאריך לבן בכל הנוסתרים הלו בכל הפעלות הלו. אמרו - ברברים

דעתיק אסתים וגניז מפלא, ותשעה דאתגליין מזעיר אנפין (בעיר אנפין) ומתחברן כלו בצרופא דשם חד, דהוה מכון בהן כד פריס יdoi בעשרין ותרין אתו גליון.

וחנא. פד הוה צניעותא בעלמא, הוה מתגלייא שמא דא לכלא. מדאסגי חציפותא בעלמא, סתים באתווי. דבר הוה מתגלייא. בהן מכון, ושמא מתפרק. במאי מכון. מכון בסתימה דטמיר וגניז, ומתגלייא ומתקרש. מדאסגי חציפותא בעלמא, סתים

כלא אתו רשיימי.

וחא חזי, דבל הגי עשרין ותרין אתו (ס"א רחמי) (ס"א דבל הני ב"ב מכילו דרכמי), (דף קמ"ז ע"א) משה אמרן בתרי זמי. זמן קדמאה אמר, תלייסר מכילן דעתיקא דעתיקין סתימה דכלא, לנחתא אלין לאתר דידיינא אשתקח, לאכפיא להו. זמן תניניא, אמר תשעה מכילן דרכמי, דכלילן בזעיר אנפין, ונהיין מעתיקא דכלילן יdoi לברבא עמא, ומשפכון דמתפרקין כלו (ס"א עלייו) עלמיין בסטרא דרכמי, דארטשין מאן סתימה דכלא. וכל הני עשרין ותרין אתו, מכילן סתימה.

יברכך יי' ויישמרך, אלין תלת קראי, ותلت שמהן דתריסר אתו, כלילן לקלליהון, ובכלא אתוון בהן. וכל עליין ותתאי מתבשמן בעשרין ותרין אתו, הסתימין בהני תלת קראי, לקליל עשרין ותרין (אתו) מכילן דרכמי דכליל כלא. ובגין כה כתיב אמר, ולא אמרו, כמה דאוקימנא. אמרו. דבאי לכונא בכל הני סתימין, בכל הני דרגין. אמרו: במלין סתימין דלאילא. אמר: חושבן רמ"ח אברין דבאדם חסר חד.

- נספרים של מעלה. אמרו -
חשבון רמ"ח אבירים שבדרכם
חסר אחד. מה הטעם? שבאחד
כלם תלויים. וכלם מתפרקים
בברכה זו בשלשות הפסוקים
הלו כמו שברונו. להם - לכלל
ברכה זו עליונים ומחוגנים.
למרדו, אמר רבי יוסי, يوم אחד
ישבתי לפני רבי אלעזר בן רבי
שמעון ושאלתי אותו, אמרתי,
רבי, מה ראה דוד שאמר חihilim
לו אדם ובמה תושיע ה'? אדם
מליא, במה למה? אמר לו, יפה
שאלת, הכל הוא במנין. זכו -
אדם. לא זכו - במתה.

אמרתי, רבי, סוד הדריך אני
רוצה. אמר לו, הכל גמור, ובאי
ראה, הקדוש ברוך הוא קרא
ליישראלי אדם, כגדמה שלמעלה,
וקרא להם במתה, והכל בפסקוק
אחד, שכתוב ואפנ' צאנ' צאנ'
צאנ' מרעיתינו. (יחזקאל ט וגו').
צאנ' מרעיתינו - הרי במתה. אדם
אתם - הרי אדם. וישראל נקראו
אדם ובמתה, ומושום זה אדם
ובמתה תושיע ה'. ועוד סוד
הדריך, זכו - אדם כגדמה
שלמעלה, לא זכו - נקראו במתה,
וכולם מתפרקים בזמנ' אחד - אדם
שלמעלה ובמה שלמטה. וכל
שפן שהפל יש בהם בישראל. זהו
שכתוב ביהם בישראל. וזה
ובאי ראה, הברכה לא נמצאת
למטה עד שתמצא למטה,
ומשנמצא להמעלה - גם למטה
נמצאת, והכל פלי כי לטוב
ולרע. לטוב, שכתוב (חשע ב)
אוננה את השמים והם יענו את
הארץ. לרע, שפתות (ישעה כד)
יפקד ה' על צבא המרים במרים
ועל מלכי הארץ על הארץ.
אמר רבי יהודה, בגין ב' (ח' תפארת פתח ביה) כתיב
זה בפתחו כתוב אמרו להם סתם,
זהו בפתחו כתוב אמרו להם סתם,
בפתחה, ואחר כך אמרו בני ישראל

מאי טעם. ובחד מלין כלחו. ובכללו
מתפרקן בהאי ברכתא, בהני תלת קראי,
כדי אמרן. להם: לאתכללא בהאי ברכתא
על אין וחתאין.

האנה, אמר רבי יוסי, יומא חד יתיבנה קמיה
דרבי אלעזר בן רבי שמעון, שאילנא
לייה, אמינה, רבי מאוי קא חמא דוד קרא אמר
(תחלים לו) אדם ובמה תושיע יי', אדם תינח,
במה למה. אמר לייה יאות שאלה, כלל
במנינה הוא, זכו אדם, לא זכו במתה.

אמינה. רבי, רזא דמליה קא בעינא. אמר לייה
כלא אתמר, ותא חי, קרא קדשו
בריך הויא לישראל אדם, בגונא דלעילא.
וקרא לדוי במתה, וכלא בחוד קרא, דכתיב
(יחזקאל ט) וatan צאני צאן מרעיתי וגו'. וatan
צאני צאן מרעיתי, הא במתה. אדם אטם, הא
אדם. וישראל אקרו אדם ובמה, ובגין ב'
אדם ובמה תושיע יי'. ועוד רזא דמליה, זכו
אדם בגונא דלעילא. לא זכו, במתה אקרון.
ובכלו מתפרקן בשעתא חדא. אדם דלעילא.
ובמה דלעתה. וכל שבן הכלאי אית בהו
בישראל, חדא הוא דכתיב אדם ובמה תושיע
יי'.

זהו חי, לית ברכתא למתא אשתקה, עד
דיشتכח לעילא. ומדאשתקה לעילא
אוף למתא אשתקה, וכלא כי תליא לטיב
ולכיש. לטיב, דכתיב (חשע ב) אעננה את השמים
והם יענו את הארץ. לבייש, דכתיב (ישעה כד)
יפקד יי' על צבא המרים במרים ועל מלכי
האדמה על האדמה.

אמר רבי יהודה, בגין ב' (ח' תפארת פתח ביה) כתיב
אמור להם סתם, לאתכללא עלי אין
להתפרק עליונים וחתוגנים כלם פאחד, שכתוב מה תברכי

ספר הזוהר

אָמֹר לְהֵם סִתְמָם, לַהֲתִבְרֹךְ כָּל
כֶּבֶשׂ אֶחָד. יָבֹרֶךְ ה' - לְמַעַלָּה.
יִשְׁמַרְךָ - לְמַטָּה. יָאָר ה' פְּנֵינוּ -
לְמַעַלָּה. וַיְחַנֵּן - לְמַטָּה. יָשָׁא ה'
פְּנֵינוּ - לְמַעַלָּה. וַיִּשְׁמַע לְךָ שָׁלוֹם -
לְמַטָּה.

רבי אבא אמר, כלם מתחברים אחד בעשרים וששים אותיות חזקיקות של שם הקדוש שנכל לאונסחiar כאן, בעשרים וששים אותיות כלם מתחברים. והם לרוחמים תוך רוחמים, שלא נמצא בכחים דין. ולא? והרי כתוב ישא לה פניו אליך! אמר רבי אבא, ישא - יסלק ויעביר כדי שלא ימצא דין כל.

מִנְדָּגָנוֹ, אמר רבי יוסי, בשעה ששהפהן פורש ידיו, אסור לעט לשורה בידיו. אמר רבי יצחק, אם גזעך, פין שלא רואים, אז מה אתהபַּתְּחָבֵת לְהַם, שָׁהָרִי כְּתוּב (שמות ל) לא יְרַא נִצְחָמָן הָאָדָם וְחִי, בְּמִתְּחָמָן רְאוּאִים? אמר לו, משום שהשם הקדוש לרמזו באכבעות ידיו, ואירוע הדארם לפחד. אף על גב שלא רואה שכינה, לא אדריך להסתכל על הידים של הכהנים, כדי שהעם לא ימצא בחכפה אל השכינה.

לְמַדְנָנוּ בְשֻׁעָה שֶׁהַכְהָן פּוֹרֵשׁ
צְרִיךְ הַעַם לְשׁוֹב בִּירָאָה,
וּלְדַעַת שָׂ奥ְתָה שָׁעָה עַתָּה
נִמְצָא בְּכָל הַעוֹלָמוֹת,
וּמְתַבְּרָכִים עַלְיוֹנִים וּמְתַחְנוֹנִים
זְדַיֵּין דִין בְּכָלָם, וְהִיא הַשּׁוֹעָה
שְׁמַתְגָּלָה הַגְּסָפָר עֲתֵיק הַעֲתִיקִים
בְּזַעַיר אָנְפִין, וּנִמְצָא שָׁלוֹם בְּכָלָם.
אַכְמָר רַבִּי שְׁמַעַן, בְּרָאָשִׁי שְׁלִשָּׁת
הַפְּסָוקִים הַלְלוּ יְהִי יוֹדֵד יְהִי יוֹדֵד:
בְּרָכָה יְאָר יְשָׁא. כָּלָם

רַבִּי שְׁמֻעוֹן, בָּנֵי תְּבַתְּ קָרְאִי (ד' קמ"ז ע"ב)

וְתַפְאֵין, כָּלָהוּ כְּחִדָּא. דְכִתְיבּוּ פֶה תְּבָרְכוּ
בְתַחֲלָה, וְאַחֲרָכֶךָ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִמְרוּ לָהֶם
סְתִם, לְאַתְּבָרְכָא כָּלָהוּ כְּחִדָּא, יְבָרְכֵךְ יְיָ,
לְעִילָּא. וַיְשִׁמְרֹךְ, לַתְפָא. יָאָר יְיָ פָנָיו, לְעִילָּא.
וַיְחַגֵּךְ, לַתְפָא. יִשְׁאָא יְיָ פָנָיו, לְעִילָּא. וַיְשִׁם לְךָ
שְׁלוֹם לַתְפָא.

רבי אבא אמר, פלהו כחدا מתברכאנ,
בעשרין ותרין אתוון גלי芬 דשמא
קדישא דאתכל ולוסטים הכא, בעשרין ותרין
אתוון מתברכאנ פלהו. ואינון רחמי גו רחמי,
דלא אשכח בהו דין. ולא, והפתיב ישא ז'
פניו אליך. אמר רבי אבא, ישא: יסלך ויעבר

תָּאֵנָה, אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, בְּשֻׁעַתָּא דְכַהֲנוֹא פְּרִיס
יְדוֹי, אָסִיר לֵיהּ לְעַמָּא לְאַסְתָּפְלָא בֵּיהּ,
מְשׁוּם דְשִׁבְינַתָּא שְׁרִיא בַּידּוֹי. אָמַר רַבִּי יְצָחָק,
אי הַכִּי, פִּין דְלָא חַמְאָן מֵה אַכְפָּת לֵיהּ, דְהָא
כְּתִיב (שמות לא) כִּי לֹא יְרַא נִי הָאָדָם וְחַי, בְּחִיְּהוֹן
לֹא חַמְאָן, אֶבֶל בְּמִתְהַזּוֹן חַמְאָן. אָמַר לֵיהּ,
מְשׁוּם דְשִׁמָּא קְדִישָׁא רַמְיזָא בְּאַצְבָּעָן דִּידּוֹי,
וּבְעֵי בֶּר נְשׁ לְדַחְלָא, אַף עַל גֵּבּ דְלָא חַמְאָן
שְׁבִינַתָּא, לֹא בַּעֲאָן לְאַסְתָּפְלָא בַּיְדֵי יְהוָה דְכַהֲנִי,
בְּגִין דְלָא יְשַׁפְּכָהוּן עַמָּא חַצִּיפָּאָן לְגַבּי.
שְׁכִינַתָּא.

הָאָנָּא, בְּהַהִיא שְׁעַתָּא דְכַהֲנָא פְּרִיס יְדוֹיָן,
צְרִיכֵין עַמָּא לְמִתְבָּב בְּדַחְילָוּ,
בְּאַיִּמְתָּא, וְלִינְדַּע דְהַהִיא שְׁעַתָּא, עַיְדָן רְעוֹתָא
אַשְׁתָּכָה בְּכֶלֶהוּ עַלְמִין, וּמַתְבָּרְכוּ עַלְאִין
וְתַתְאִין, וְלִיתְ דִּינָא בְּכֶלֶהוּ. וְהַוָּא שְׁעַתָּא,
דְאַתְגָּלִי סְתִימָא עַתִּיקָא דַעֲתִיקִין בְּזַעַר אַנְפִין
וְאַשְׁתָּכָה שְׁלָמָא בְּכֶלֶא.

אמֶר רַבִי שְׁמֻעוֹן, בָּהֲנֵי תָלֵת קָרְאִי (דף קמ"ז ע"ב) **רַיְשִׁיחָוֹן יוֹ"ד יוֹ"ד יוֹ"ד,** י"ברכך י"ז

להראות אמונה השלמה,
ולהתברך מעהתיק מי שאריך.
י"ד י"ד י"ד, להתברך זעיר
אנפין מעתק הצל. ומשום כה,
יברכך ה' למעלה, וישמרך הוא
למיטה, וכן בלם.

ושנה הסנא לפני רבינו שמעון, מי
שמצטרע בחלומו, שיבא בשעה
שהכהנים פורשים יידיהם,
ויאמר: רפונו של עולם, אני שלך
וחלומומי שלך וכו'. למה?
משום שאותה שעה נמצאים
רחמים בכל העולמות, וכי
шибקש תפלו בצערו, מתחפה
לו דין ללחמים.

ושמו את שמי. מה זה ושםו את שמי?
אמר רבבי יהודה, ימאננו,
במו שבחותם (במדבר) ושםו אומם
איש איש על עבדתו ולא משאו.
להתקין בברכתם כתורים של ימין
לימין, יכתרים של שמאל
לשMAIL בראו, שאריך של
יטעו בהם להתקין הפל כדי
שיתברכו עליונים ותחונים.
ואם יעשוי כה, מה בתוכו? ואני
אברכם. למי? לאו הם בוגנים,
שבחותם (בראשית כ) ומברכיך ברוך.
וכחותם שם י"ט ואברכה מברכיך.
הם מברכים את העם, ואני אברך
אותם, ולפיכך בתוכו ושםו, ולא
כתוב יאמרו או יזפרה.

למ"דנו, כל פהן שלא אזהרים
אותו העם, לא יפרש ידו.
ומעשה היה בכחן אחד שקסם
ופרש ידו, ועד שלא השלים
נעשה גל עצומות. מה הטעם?
משום שלא ברך בחביבות. גם
אחר ופרש ידו וברך, והתפנקו
אותו הימים. כל פהן שאנו אזהר
את העם או העם לא אזהרים
אותו, לא יפרש ידו לברך את
העם, שבחותם (משל כ) טוב עין
הוא יברך, אל תקורי יברך, אלא
יברך.

מה הימנוטא שלילם. ולא תברך מאן
דאצטראיך. יוז"ד יוז"ד, לא תברך זעיר
אנפין מעתקא דכלא. ובגין בך יברך כי
לעילא, וישמרך הוא למתא, וכן בלהו.

וְהַאֲנִי תָּנֵא קָמִיה דָרְבֵי שְׁמֻעֹן, הָאֵי מָאֵן
דְמַצֵּעַר בְּחַלְמִיה, לִיתֵּי בְשֻׁעַתָּא דְכָהָנִי
פְּרָסִי יְדֵיָהו, וְלִיקָּא רְבוֹנוֹ שֶׁל עָולָם אֲנֵי שְׁלָךְ
וְחַלּוּמָתִי שְׁלָךְ וּכְוּ. אַמְאִי. מְשׁוּם דְהָהִיא
שֻׁעַתָּא אַשְׁתְּכָחוּ רְחָמִי בְּעַלְמִין בְּלָהִו, וּמְאֵן
דִּיבְעִי צְלָוְתִּיה בְּצָעֵרִיה, אַתְהַפֵּךְ לֵיה דִינָא
לְרָחְמִי.

וְשָׁמַו אֶת שְׁמֵי. (במדבר ו) מהו ושםו את שמי.
אמיר רבבי יהודה, ימאננו. במא דכתיב,
(במדבר ז) ושםו אתם איש עלי עבודתו ולא
משאו. לא תקנא בברכתהון בתרין דימנא
ליימנא, וכתרין דשמאלא לשמאלא, בדקא
חייב. דבעיא דלא יטעון בהון, לא תקנא כלא,
בגין דיתברכו עלאין ומתאיין.

יאי יעבדון הָכִי, מה כתיב. ואני אברכם.
למאן. לאינון בְּהָנִי, דכתיב, (בראשית כד)
ומברכיך ברוך. וכתיב (בראשית יב) ואברכה
מברכיך. איןון מברכין לעמָא, ואני אברך
להו. ולפיכך כתיב ושםו, ולא כתיב יאמרו,
או יזפרו.

תָּנֵא, בֶּל פְּהַנְּךָ דָלָא רְחָמִין לֵיה עַמָּא, לֹא
יפּוֹס יְדֵי. ועוברדא הָהָה בְּחֵד פְּהַנְּךָ
דְקָם וְפְרִיס יְדֵי, ועד דלא אשלים, אַתְעַבֵּיד
תָלָא דְגַרְמִי. מָאי טעמא. מְשׁוּם דלא בריך
בחביבותא. וקם אחר ופריס ידו ובריך,
ואתתוקן ההוא יומא. בֶּל פְּהַנְּךָ דהוֹא לא רְחָמִים
לעמָא, או עַמָּא לא רְחָמִין לֵיה, לא יפּוֹס
идוי לברך לא עמָא, דכתיב, (משל כב) טוב עין
הוא יברך אל תקרי יברך, אלא יברך.

למְרַנּוֹ, אָמֵר רַבִּי יִצְחָק, בָּא וְרָאָה
מַה בַּתּוֹב אֲוֹתוֹ בְּלֻעַם הַרְשָׁעָה.
בְּשָׁעה שָׁנֶמֶסֶר לוֹ לְבָרְךָ אֶת
יִשְׂרָאֵל, הִיה מְשַׁגִּית בְּעֵינָיו רַעָה
כִּדְיַי שְׁלָא תַּחֲקִים הַבְּרָכָה, וְהִיה
תֹּולָה זְבָרוּי בְּאוֹתָה עֵין רַעָה,
שְׁבַתּוֹב (בַּמְדִבְרָה כֵּה) נָאָם בְּלֻעַם בְּנוֹ
בָּעָר. מַה זוֹה בָּנוֹ בָּעָר? מָאוֹתוֹ
שְׁהִיה שׂוֹנָא אָוֹתוֹ יוֹתֵר מִפְלָבָן
הָעוֹלָם. וְנָאָם הָגָבָר שְׁתַּם הַעַזִּין,
שְׁסַתּוֹם הַעַזִּין טֻוב מִהֶם, כִּדְיַי שְׁלָא
יַתְּבָרְכוּ וְלֹא תַּחֲקִים הַבְּרָכָה.

אָמֵר רַבִּי יְהוֹדָה, כִּי הַוָּא בְּנוֹדָאי,
שְׁנֶמֶצָאת פְּתִיחָת (שְׁנֶמֶצָאת פְּקִיחָת)
עֵין לְבָרָךְ, שְׁבַתּוֹב (דִּנְיאָל ט) פְּקַח
עִינִיךְ, כִּידַי לְבָרָךְ. וּבְרִפְתָּר רַב
הַמְנוֹנָא סְבָא כִּי הִיה אָוֹמֵר:
הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יַפְקַח עִינּוֹ
עַלְךָ. וּבָאֹתוֹ רַשְׁעָה כְּתוּב שְׁתַּם
הַעַזִּין, כִּידַי שְׁלָא יַתְּבָרְכוּ עַל יְדָוָן.
וּאָמֵר רַבִּי יִצְחָק, לְכָן צְרִיךְ הַפְּהָנוֹן
לְבָרָךְ בְּעֵין טוֹבָה, בְּרָכָתוֹ תַּחֲקִים.
וְשְׁלָא מִבְרָךְ בְּעֵין טוֹבָה, כְּתוּב
(מִשְׁלִי כ) אֶל תַּלְחָם אֶת לִחְם רַע
עֵין וְאֶל תַּחֲנוֹן לְמַטְעָמָתוֹ.
כְּלוֹמֵר, אֶל תַּבְקַשׁ מִפְנֵי בְּרָכָה
כָּלֵל.

אָמֵר רַבִּי יוֹסֵי, בָּא רָאָה, כְּתוּב
(דִּבְרִים כ) וְלֹא אֶבֶה ה' אֱלֹהִיךְ
לְשָׁמַע אֶל בְּלֻעַם וְגֹו'. לְשָׁמוֹעַ
בְּלֻעַם? אֶל בָּלָק הִיה צָרִיךְ לוֹ
לְהִיוֹת, שְׁהִרְיָה בָּלָק עַשְׂה הַפְּלָל!
מַה זוֹה אֶל בְּלֻעַם? אֶלָּא מִשּׁוּם
שְׁהִיה סֹותָם עִינּוֹ כִּידַי שְׁלָא
יַתְּבָרְכוּ יִשְׂרָאֵל. לְמְרַנּוֹ, אָמֵר רַבִּי
יוֹסֵי, אָמֵר לוֹ הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
לְבְלֻעַם: רַשְׁעָה, אֲפָה סֹותָם עִינִיךְ
כִּידַי שְׁלָא יַתְּבָרְכוּ בְּנֵי - אַנְיַי אַפְקָח
עִינִיךְ, וְכָל הַדְּבָרִים שְׁתָאָמֶר,
אֲהַפֵּךְ אָוֹתָם לְבָרָכה. זֶהוּ שְׁבַתּוֹב
(שם) וַיַּהַפֵּךְ ה' אֱלֹהִיךְ לְךָ אֶת
הַקְלָלה לְבָרָכה יְיָ אֶהָבָךְ וְגֹו'。
וְעַל כֵּן כְּתוּב, (מִשְׁלִי כ) טֻוב עֵין
הַוָּא יַבָּרֵךְ כִּי נִמְנָן מַלְחָמוֹ לְדָל.

הָאָנָא, אָמֵר רַבִּי יִצְחָק, בָּא וְרָאָה מַה בְּתִיב
בְּהַהְוָא רַשְׁעָה דְּבָלֻעַם, בְּשַׁעַתָּא
דְּאַתְּמָסֶר לֵיה לְבָרְכָא לִיְשָׁרָאֵל. הַוָּה מִשְׁנָגָה
בְּעֵינָא בִּישָׁא, בְּגִין דָלָא יַתְּקִיעִים בְּרָכָתָא, וְהַוָּה
תָּלִי מַלְוִי בְּהַהְוָא עִינָא בִּישָׁא, דְּכַתִּיב, (בַּמְדִבְרָה כ)
נָאָם בְּלֻעַם בְּנוֹ בָּעָר. מַאי בְּנוֹ בָּעָר. מַה הַוָּה
דְּהַוָּה סְאָנִי לְהִי יַתִּיר מַכְלִבָּנִי עַלְמָא. וְנָאָם
הָגָבָר שְׁתַּם הַעַזִּין, דְּסַתִּים עִינָא טָבָא מַפִּיהָו,

בְּגִין דָלָא יַתְּבָרְכוּן, וְלֹא יַתְּקִיעִים בְּרָכָתָא.
אָמֵר רַבִּי יְהוֹדָה, הַכִּי הַוָּא וְדָאי, דְּאַשְׁתַּבָּח
פְּקִיעָא (ס"א דְּאַשְׁתַּבָּח פְּקִיחָא) דְּעִינָא לְבָרְכָא,
דְּכַתִּיב, (דִּנְיאָל ט) פְּקַח עִינִיךְ, בְּגִין לְבָרְכָא.
וּבְרָכָתָא דָרְבָּה המְנוֹנָא סְבָא, הַכִּי אָמֵר, קְדָשָׁא
בָּרִיךְ הוּא יַפְקַח עִינּוֹי עַלְךָ. וּבְהַהְוָא רַשְׁעָה
בְּתִיב, שְׁתַּם הַעַזִּין. בְּגִין דָלָא יַתְּבָרְכוּן עַל
יְדָוָי. וּאָמֵר רַבִּי יִצְחָק, בְּגִין כִּי פְּהָנָא דְּבָרִיךְ
בְּעִינָא טָבָא, בְּרָכָתִיה אַתְּקִיעִים. וְדָלָא מִבְרָךְ
בְּעִינָא טָבָא, כְּתִיב, (מִשְׁלִי כ) אֶל תַּלְחָם אֶת לִחְם
רַע עֵין וְאֶל תַּחֲנוֹן לְמַטְעָמָתוֹ, כְּלוֹזָמָר אֶל
תַּבְעֹו מִנְיָה בְּרָכָתָא כָּלֵל.

אָמֵר רַבִּי יוֹסֵי, תָּא חִזֵּי, כְּתִיב (דִּבְרִים כ) וְלֹא אֶבֶה
יְיָ אֱלֹהִיךְ לְשָׁמוֹעַ אֶל בְּלֻעַם וְגֹו'. לְשָׁמוֹעַ
אֶל בְּלֻעַם, אֶל בָּלָק מִיבָּעֵי לֵיה, דָהָא עֲבִיד
בָּלָק כָּלָא, מַהוּ אֶל בְּלֻעַם. אֶלָּא מִשּׁוּם דְּהַוָּה
סַתִּים עִינּוֹי, בְּגִין דָלָא יַתְּבָרְכוּן יִשְׁرָאֵל. הָאָנָא,
אָמֵר רַבִּי יוֹסֵי, אָמֵר לֵיה קְדָשָׁא בָּרִיךְ הוּא
לְבְלֻעַם, רַשְׁעָה, אֶת סַתִּים עִינּוֹד בְּגִין דָלָא
יַתְּבָרְכוּן בְּנֵי. אָנָא אַפְקָח עִינִיךְ, וְכָל מַלְיָן
דְּתִימָא, אֲהַפֵּךְ לְהִי לְבָרָכָא. דָהָא הוּא דְּכַתִּיב,
וַיַּהַפֵּךְ ה' אֱלֹהִיךְ לְךָ אֶת הַקְלָלה לְבָרָכה בַּיִת
אֶהָבָךְ וְגֹו'.

וְעַל דָא כְּתִיב, טֻוב עֵין הוּא יַבָּרֵךְ כִּי גַּתְנָה
מַלְחָמוֹ לְדָל. מַהוּ מַלְחָמוֹ. בִּמְהָ

מה זה מלחמו? כמו שבארנו, שבתוב (ויקרא כא) ללחם אללהיו מקדשי מקדשי הקודשים וגוי. משמע שקדשי הקודשים, ללחם אללהיו יצא מפניו, ולכך כי במתן מלחמו לדל. מכאן במאחוריים ישראליים בברוך הוא, קדוש ברוך הוא, לפניו הקדוש מלעדיון שלילונים ומחותונים מתפרכים רק בגליל ישראל.

שלמרינו, אמר רבי יהודה אמר רב חייא אמר רבי יוסי, נשבע הקדוש ברוך הוא שלא יכنس בירושלים של מעלה עד שעיננסו ישראלי בירושלים של מטה, שנאמר (hosheh יא) בקרבך קדוש ולא אבוא בעיר. פלומר, כל זמן שהשכינה כאן בגנות, השם של מעלה לא נשפטם, וכל התקונים לא נתנו, כביכול

ונשאר שם הקדוש חסר. רבי אבא היה הולך לצד, פגע בו רבי זעירא בר רב. אמר לו, הרי ראיתי פנוי השכינה, ומישרואה פנוי השכינה, צריך ליכת ולריזון אחריך. והוא שבתוב (hosheh) גדרעה גדרעה לרעת את ה'. ובתוב שעיה והלכו עמים רבים ואמרו לכון ונעלה אל הר ה' וגוי. כי מאיין יצא תורה וגוי. ואני רוצה ליכת אחריך ולמד מאותם דבריהם מעלים שאתם טועמים כל يوم מהחרד הקדוש.

מה זה שבתוב, בראשיתו? והאמן בה? וייחשכה לו צדקה? אם הקדוש ברוך הוא חשב אותה לאברהם או אברהם לדורותיו לדורות ברוך הוא? ואני שמעתי שהקדוש ברוך הוא חשב אותה לאברהם, ולא התיחס בלבבי. אמר לו, לך בארכנו, ולא קניה לך. בא ראה, וייחשכה, לא כתוב וייחשבד לו, אלא וייחשכה, ורק שאבraham חשב אותו קדוש ברוך הוא. שאבraham חשב אותו קדוש ברוך הוא. שלםךני, כתוב ויוצא אותו החוצה. אמר לו הקדוש ברוך הוא, צא מאטגןנות

דאוקימנא, דכתיב, (ויקרא כא) ללחם אללהיו מקדשי הקדושים ללחם אללהיו נפק מניה. ובгинז בך פי נטן מלחמו לדל. מכאן, כמה חביבין ישראלי קמי קדשא ברייה הוא, דעתך לא מתרכבי אלא בגינויו דישראל.

ה廷ין, אמר רבי יהודה, אמר רבי חייא, אמר רבי יוסי, נשבע הקדוש ברוך הוא, עד שיבנסו שלא יכнес בירושלים של מטה, שנאמר (hosheh יא) ישראלי בקרבך קדוש ולא אבא בעיר. כל זמנה דשכינה הכא בגנות, שמא דלעילה לא אשתלים. וכל תקונין לא אתקנו, בכיבול אשפкар (דף קמ"ח ע"א) שמא קדישא מסרא.

רבי אבא היה איזיל ללוד, פגע ביה רבי זירא בר רב, אמר ליה הא חמינה אפי שכינה, ומאן דחמי אפי שכינה, בעי למיזל ולרחתה בתורה. הדא הוא דכתיב, (hosheh) ונגדעה גרדפה לדעת את יי. וכתיב (ישעיה ב) והלכו עמים רבים ואמרו לכון ונארו לכון ונעללה אל הר יי וגוי. כי מאיין יצא תורה וגוי. ואני בעינא למלה בתרה, ולמילך מאינין ملي מעלייתא, דאתון טעמין כל יומא, מאדרא קדישא.

מאי דכתיב, (בראשית טו) והאמן ביי וייחשכה לו אדראה, אי קדשא ברייה הוא חשבה לאברהם, או אברהם לקודשא ברייה הוא. ואני שמענה, קודשא ברייה הוא חשבה לאברהם, ולא אתישבא בלבאי. אמר ליה ה' כי אוקימנא, ולאו ה' כי הו. פא חז, וייחשכה, אברהם לא כתיב, אלא וייחשכה, קדשא ברייה. כתיב (בראשית טו) ויוצא אותו החוצה, אמר ליה קדשא לקדוש ברוך הוא. שלםךני, כתוב ויוצא אותו החוצה. אמר לו הקדוש ברוך הוא, צא מאטגןנות

שלך, לא אוטה הרכך לדעת שמי, אמה רואה ואני וואה, אברם אינו מולדיך, אברם מולדיך. מפני והלאה השפדרלו ברכך אחרת, פ"ה יהי זרעך. מה זה פ"ה? היא כתיר עשרי הקדוש של המליך לדעת את שמו, והיא הפטור שהדרנים מתחוררים ממנה.

ולבדנו, מה היה זרעך ממש. באוטה שעזה שמח אברם להסתכל ולדעת את שמו ולהדק בז, משום שהחטבר בכל"ה, ואף על גב שמתעורים ממונה הדרנים, חשב אברם לאותו הכתיר, אף על גב שהיא דין, כאלו היא רחמים. זהו שchetob ויחשכה. מה זה ויחשכה? את אותו הכתיר, צדקה ורחמים. אמר רבי יצחק, פ"ה היא כתיר עשרי, ונקרת צדקה, וממנה מתעורים הדרנים. ואברם, אף על גב שידע שמהצדק הזה מתעורים הדרנים, הוא חשב אותה צדקה שלא מתעורים ממונה הדרנים, בגל שהיא רחמים.

עוד אמר רבי אבא, מה שchetob (שם כד) וזה ברוך את אברם בכל, כמו שנאמר (דבר הימים-א כת) כי כל בשמים ובארץ. וכחוב פה תברכו. שבגלל ישראאל מתברכת הפה על ידי הכהן, בשכיב שיתברכו ישראל למשה, ותមצא ברכה בכל. ולעתיד לבא (קחוט) כמו שנאמר, (טהילים קל) יברך ה' מאzion וגוז'. (שם קלחות) ברוך ה' מאzion שכן ירושלים.

ויהיו ביום פלות משה וגוז'. שנה רבי יוסי, ביום שנכנסה כלה לחפה. בפה בארנו ביום פלות משה? אלא מלמד שעל ידי משה נכנסה. אמר רבי יהודה, וכי עד עכשו התעכבה שלא נכנסה למקוםה, ותני כתוב (שמות ט) ולא יכול משה לבוא אל אהל מועד

בריך הוא, צא מאטיגניות שלך, לאו הוהו אויך לאמנדע שמי, את חמוי, ואני חמינה, אברם אינו מולדיך, אברם מולדיך. מפני ולהלאה, אשתקלו בארכא אחרא, פ"ה יהי זרעך. מה אי כ"ה. היא בתרא עשיראה קדיישא דמלכא, למנדע שמייה, והיא בתרא דдинין מתערין מנה.

וთאנא, מה היה זרעך ממש. בהיא שעתה חמוי אברם, לאסתכל ואמנדע שמייה, ולאתדקא ביה, משום דעתبشر בכל"ה, ואף על גב דдинין מתערין מנה, חשבה אברם לההוא בתרא, אף על גב דהיא דינא, כאלו היא רחמי. הרא הוא דכתיב, ויחשכה. מי ויחשכה. לההוא בתרא אצקה רחמי. אמר רבי יצחק, פ"ה בתרא עשיראה היא, ואתקרי אד"ק, ודינין מתערין מנה, ואברם אף על גב DIDU_DININ מתערין מנה מהאי א Zuk. הוא חשבה אצקה, דдинין לא מתערין מנה, בגין דהוא רחמי.

זו אמר רבי אבא, מי דכתיב, (בראשית כד) ווי ברוך את אברם בכל, כמה דעת אמר (ובו הימים א כת) כי כל בשמים ובארץ. וכחוב פה תברכו, דגננייהו דישראאל מתברך האי כ"ה על ידא דכהנא, בגין דיתברכו יישראאל לתטא, ויתרבח ברכתא בכל ואיזמן דעת (ס"א בתו) כמה דעת אמר (טהילים קל) יברך יי' מציון וגוז'. (טהילים קל) ברוך יי' מציון שוכן ירושלים.

יהי ביום פלות משה וגוז'. (במדרו ז) תנא רבי יוסי, ביום שנכנסה כלה לחופה. بماי אוקימנא ביום פלota משה. אלא מלמד, ועל יdoi דמשה נכנסה. אמר רבי יהודה, וכי עד השטא אתעכבת דלא עילית לדוכתה, והפתיב עכשו התעכבה שלא נכנסה למקוםה, ותני כתוב (שמות ט) ולא יכול משה לבוא אל אהל מועד

וְגֹ? אָמַר רَبִّ יִצְחָק, אֵין מִקְדָּם
וּמַאֲחֵר בַּתּוֹרָה.
וַיְהִי בַּיּוֹם בְּלוֹתָ מֹשֶׁה, וְדָאי בְּלֹתוֹ
שֶׁל מֹשֶׁה. שְׁנַנְנוּ, אָמַר רَبִّ
שְׁמֻעָן, מַהוּ שְׁפָתָוב (תְּהִלִּים סח)
עַלְיתָ לְמִרְוּם שְׁבִיתָ שְׁבִי וְגֹ?
אֶלָּא בְּשָׁעָה שָׁאָמַר לוֹ קָדוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא (שְׁמוֹת ג) שֶׁל גַּעֲלִיךְ מַעַל
רְגַלְיךְ, הַזְׁדַעַת הַהָר. אָמַר מִיכָּאֵל
לְפָנֵי קָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: רְבּוֹנוֹ
שֶׁל עָוֹלָם, הַתְּرִצָּה לְסִטְרָ אָדָם?
וְהַרְיִ בְּתוֹב (בראשית ח) זָכָר וְנַקְבָּה
בְּרָאָם וַיְבָרֶךְ אָתָם, וְאֵין נִמְצָאת
הַבְּרִכָּה אֶלָּא בְּמַיְשָׁהוּ זָכָר
וְנַקְבָּה, וְאַתָּה אָוֹמֵר לְהַפְּרָד
מִאֲשָׁתָּו?

אָמַר לוֹ: הַרְיִ קִים מֹשֶׁה פְּרִיה
וּרְבִיה, כְּעֵת אַנְיִ רֹצֶחֶת שִׁיאָ אָתָ
הַשְּׁכִינָה, וּבְשִׁבְלוֹן תַּרְדֵּד הַשְּׁכִינָה
לְדוֹר עָמֹד. זֶהוּ שְׁפָתָוב עַלְיתָ
לְמִרְוּם שְׁבִיתָ שְׁבִי. וְמַהוּ הַשְּׁבִי?
שְׁכִינָה שְׁגַנְשָׁאָה לְהָ. לְקַחְתָּ מִפְנָ�ו
בְּאָדָם. בְּאָדָם לֹא בְּתוֹב, אֶלָּא
בְּאָדָם הַדִּיעָה לְמַעַלָּה. וּבְיוֹם
שִׁירְדָּה הַשְּׁכִינָה, אָוֹתוֹ יוֹם
שְׁגַנְשָׁאָה לְמֹשֶׁה הִיא יְרָדָה, זֶהוּ
שְׁפָתָוב בְּלוֹתָ מֹשֶׁה, בְּלוֹתָ
מִפְּשָׁ.

וּבְיוֹשָׁע שְׁפָנוּי כָּפְנֵי הַלְּבָנָה,
בְּתוֹב (יהושע ח) שֶׁל גַּעֲלִיךְ, שֶׁלָּא
נִפְרֵד אֶלָּא בְּזָמָנִים יְדוּעִים, שְׁהִרְיִ
הַשְּׁכִינָה לֹא נִשְׁאָה לֹא בְּכָךְ וְלֹא
נִרְאָתָה לֹו, שְׁפָתָוב (שם) וַיִּפְלֵל
יְהוֹשָׁע אֶל [על] פָּנָיו אֶרְצָה. אֶבְלָ
כָּאן בְּלוֹתָ מֹשֶׁה וְדָאי. מִפְנָ�ו
בְּאָדָם, מִתְנַתָּ בְּתוֹב. אֲשֶׁר חִלּוּ
שֶׁל מֹשֶׁה שְׁרַבּוּנוּ חַפְצֵינוּ עַל
כָּל שֶׁאָרֶבֶן הַעוֹלָם.

וַיֹּאמֶר הָאֵל מֹשֶׁה נְשִׁיאָ אֶחָד
לְיוֹם. מַהוּ לְיוֹם? אָמַר רַבִּי
יְהוֹדָה, יְמִים שְׁלָמָלָה שְׁהַתְּמִיכָו
לְהַתְּבָרֵךְ בְּאוֹתָם שְׁנִים עַשֶּׂר
בְּאַינְנוּ תְּרִיסָר תְּחוּמִין,
דְּלַעַילָא, דְּאַתְּחַנְכָו (דף Km"ח ע"ב) לְאַתְּבָרְכָא,

(שְׁמוֹת מ) וְלֹא יִכְלֶל מֹשֶׁה לְבָא אֶל אֶחָל מִזְעֵד
וְגֹ? אָמַר רַבִּי יִצְחָק אֵין מִקְדָּם וּמַאֲחֵר
בַּתּוֹרָה.

וַיְהִי בַּיּוֹם בְּלוֹתָ מֹשֶׁה, בְּלוֹתָ שֶׁל מֹשֶׁה וְדָאי.
הַתְּגִינְנָן אָמַר רַבִּי שְׁמֻעָן, מַאי דְּכַתִּיב,
(תְּהִלִּים סח) עַלְיתָ לְמִרְוּם שְׁבִיתָ שְׁבִי וְגֹ?. אֶלָּא
בְּשָׁעָה שָׁאָמַר לוֹ קָדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא, (שְׁמוֹת ג) שֶׁל
גַּעֲלִיךְ מַעַל רְגַלְיךְ, אַזְׁדַעַזְעַד הַהָר, אָמַר מִיכָּאֵל
קְמִי קָדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא, רְבּוֹנוֹ שֶׁל עָוֹלָם תְּבִיעִ
לְסִטְוָר אָדָם. וְהָא כְּתִיב (בראשית ח) זָכָר וְנַקְבָּה
בְּרָאָם וַיְבָרֶךְ אָוֹתָם, וְלִיתְ בְּרִכָּתָא אַשְׁתָּכָח,
אֶלָּא בְּמַאֲן דְּאֵינוֹ דָכְרָ וְנַקְבָּא, וְאַתָּה אָמְרָת
לְאַתְּפְּרָשָׁא מִאֲתִתְהָה.

אָמַר לֵיהָה אֲנָה קִים מֹשֶׁה פְּרִיה וּרְבִיה, הַשְּׁתָא
אֲנָה בְּעִינָא דִּתְנַסְבָּ בְּשִׁכְינָתָא,
וּבְגִינִיה יִיחּוֹת שִׁכְינָתָא לְדִיְרָא עַמִּיה, הַדָּא
הַוָּא דְּכַתִּיב עַלְיתָ לְמִרְוּם שְׁבִיתָ שְׁבִי. וּמַאי
שְׁבִי. שִׁכְינָתָא דְּאַתְּנִסְיָבָת עַמִּיה. לְקַחְתָּ מִתְנָוֹת
בְּאָדָם. בְּאָדָם לֹא כְּתִיב, אֶלָּא בְּאָדָם הַדִּיעָה
לְמַעַלָּה. וּבְיוֹמָא דְּנַחֲתָת שִׁכְינָתָא, הַהָוָא יוֹמָא
דְּאַתְּנַסְבָּא בְּמֹשֶׁה נַחַתָּא, הַדָּא הוּא דְּכַתִּיב בְּלוֹתָ
מֹשֶׁה, בְּלוֹתָ מֹשֶׁה מִפְּשָׁ.

וּבְיוֹשָׁע דְּאַנְפּוֹי בְּאַנְפּוֹי כְּנִירָא בְּתִיב, (יהושע ה)
שֶׁל גַּעֲלִיךְ, דְּלֹא אַתְּפְּרָשָׁא אֶלָּא בְּזָמָנִין
יִדְעֵן, דְּהָא לֹא אַתְּנִסְיָבָת עַמִּיה שִׁכְינָתָא כָּל
כָּךְ, וְלֹא אַתְּחַזְזֵי לֵיהָ, דְּכַתִּיב (יהושע ח) וַיִּפְלֵל יְהוֹשָׁע
אֶל [על] פָּנָיו אֶרְצָה. אֶבְלָ הַכָּא בְּלוֹתָ מֹשֶׁה
וְדָאי. מִתְנָוֹת בְּאָדָם, מִתְנָתָת פְּתִיבָה, זְפָאָה
חַוְלָקִיה דְּמֹשֶׁה, דְּמָאִירָה בְּעֵי בִּיקְרִיה, עַל כָּל
שְׁאָר בְּנֵי עַלְמָא.

וַיֹּאמֶר יְהָא אֵל מֹשֶׁה נְשִׁיאָ אֶחָד לְיוֹם. (בָּמְדִבָּר ז)
מַהוּ לְיוֹם. אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה, יוֹמִין
דְּלַעַילָא, דְּאַתְּחַנְכָו (דף Km"ח ע"ב) לְאַתְּבָרְכָא,

תוחמים שנפרדים, וכל אחד התפקיד והתחזק בברכה על ידי אוטם שלמטה. למן, בכל מתרככים בגל מזבח שלמעלה, ואפלו הפתחון, ואפלו עובדי כוכבים ומזרות מתרככים.

שלמננו, אמר רבי שמעון, אלמלא לא הקריבו שנים עשר נשאים אלו, לא יכול העולם לעמוד לפניהם שנים עשר נשאים ישמעאל, שכחוב, (בראשית כה) שנים עשר נשאים לאמתם. משקהריבו אלו של ישראל, לקחו שלטון של הכל, משום לכך נשיא אחד ליום.

ובכל מה שהקריבו, בוגמה שלמעלה הקריבו, כדי שיתברכו כלם. אילם שישים, עתודים שישים, כמו שכתוב (שיר השירים ג) שישים גברים סביב לה, שצד הגבורה. בך אמת עשרה זהב וגוו, והרי נתקbaar. אשרי חלקים של הצדיקים שהקדוש ברוך הוא מורייך עליהם ברכות ומקשיב לתפלותיהם, ועליהם כתוב (תהלים ק) פנה אל תפלה העරע ולא בזה את תפלה הערע ולא.

ברוך הוא לעולם אמן ואמן. מלך ה' לעולם אמן ואמן.

פרקשת בחייבתך

ונדרר ה' אל משה לאמר. דבר אל אהרן ואמרת אליו בהעלותך את הנרות וגוו. רביה יהוקה פתח, את הנרות וגוו. רביה יהוקה פתח (תהלים ט) והוא כחנן יצא מהופתו וגוו. אשרי חלקים של ישראל שקדוש ברוך הוא רצה בהם, ונמנם להם תורת אמת, עין מים, שבוי הארץ אוחז (ירש) חיים לעולם קזה וחיים לעולם הבא. שבל מי שמשתדל בתורה ואוחזו בה, יש לו חיים (אוחז בחמי). וכל מי שעוזב דברי התורה ונפרד מהתורה, אבלו נפרד מהימים,

demahpersha, וכל מד אתקון ואתחזק בברכתא על ידי דאלין דלטתא. פאנא, בלהו מתברבן בגין מרבחא דעלילא, ואפלו פתאה ואפלו עובדי כוכבים ומזרות מתרכבן.

ההניא, אמר רבי שמעון, אלמלא לא אקריביו אלין טריסר נשיאין, לא יכילד עלמא למיקם קמי טריסר נשיאי ישמעאל, דכתיב, (בראשית כה) שנים עשר נשאים לאומותם. מדאקריביו אלין דישראל, נסיבו שוילטניתא דבלחו, בגין כד נשיא אחד ליום.

ובכל מה דאקריביו, בגונא דלעילא אקריביו, בגין דיתברבן בלהון. אילם שישים, עתודים שישים, כמה דכתיב, (שיר השירים ג) שישים גבורים סביב לה, הבטטר גבורה. בך את עשרה זהב וגוו, והא אחותמר, זפאה חולקיהון דעתיקייא, דקדושא בריך הוא מריך עליהו ברבן, וציתת צלותהון, וועליהו כתיב, (תהלים ק) פנה אל תפלה הערע ולא בזה את תפלה וגוו.

ברוך יי לעולם אמן ואמן.
ימלוך ה' לעולם אמן ואמן.

פרקשת בהעלותך

וידבר יי אל משה לאמר. דבר אל אהרן ואמרת אליו בהעלותך את הנרות וגוו, (במדבר ח) רביה יהודה פתח, (תהלים ט) והוא כחנן יוצא מהופתו וגוו. זפאה חולקיהון דישראל, דקדושא בריך הוא ארעי בהון, ויחב להון אוורייתא דקשוט, אילנא דחיי, דביה אחד בך נש (ס"אות) חיין להאי עלמא, וחיין לעלמא דאתמי. דכל מאן דاشתדל באורייתא ואחד באה, אית ליה חיין (ס"אות בחוי). וכל מאן דשביך ملي דאוריתא, ואתפרש מאוריתא, אבלו